

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİLYAY) Vakfı'nın Kuruluşudur. ©

Cilt: 39 • Sayı: 459 • NİSAN 1998
(KDV DAHİL) 300.000 TL. YURTDIŞI: 5 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Halûk HACALOĞLU

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın Sorumluları:
Levent KOSOVA - Tarık ARIKDAL

Basım-Yayım Uygulama Yönetmeni:
Levent KOSOVA

Dizgi ve Mizanpaj Sorumlusu:
Neslihan PARLAK

Çeviri ve Redaksiyon Sorumluları:
Yasemin TOKATLI - Ayhan TOLAYBENK

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 - 249 34 45 • Fax: 252 07 18

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: 243 18 14 - 249 34 45

Kapak ve İç Baskı
Meta Basım Yayım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tel: 284 11 55 - 56 • Fax: 284 12 39

Renk Ayrımı
Degrade Grafik Tasarımı ve
Reprodüksiyon Ltd. Şti.
Tel: 246 26 26 - 240 59 40 - 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi
RUH ve MADDE YAYINLARI P.K.9
80072 Beyoğlu / İstanbul

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 3.600.000 TL.
(Öğrenciler: 2.850.000 TL.)
Yurtdışı: 60.-DM
Posta Çeki No: 655294
Ayda bir yayınlanır.
E-mail: bilyay@ibm.net

İÇİNDEKİLER

- SEVGİLİ OKUYUCULAR1
- REALİTE: HAYATIMIZIN ANLAMI.....2
- KUANTUM BOŞLUĞUNUN TANRISI5
- ORTAK ALANLAR9
- KENDİNİN EN KÖTÜ DÜŞMANI OLMA! STRES11
- DÜNYAYA DOĞMAK14
- YENİ MEDYOMLUK15
- ÇOK YÖNLÜ BAKIŞ AÇISI ve
KÜRESEL DÜŞÜNCE TARZI18
- "ROSWELL OLAYI" YENİDEN GÜNDEMDE19
- KÜÇÜK CİVATA ve BÜYÜK ÖNEMİ23
- 21. YY'İN EŞİĞİNDE24
- KOZMİK İNİSİYASYON27
- RUPERT SHELDRAKE İLE BİR SÖYLEŞİ31
- OXFORD'DA YEMEKLİ BİR UFO KONFERANSI34
- REİKİ - BİR ENERJETİK ŞİFA YÖNTEMİ37
- RUHSAL AKTÜALİTE: TEKİNSİZ PITTSBURGH38
- OLAĞANÜSTÜ DUYULAR39
- SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER:
İSTIRAP HÂLİ41
- SORUMLULUKLAR42
- İÇİMİZDEKİ ÖZGÜRLÜK SAVAŞI43
- RUHSAL AKTÜALİTE: FANTOM OTOSTOPÇULAR....46
- ETKİNLİKLERİMİZ47
- KİTAPLAR ARASINDA: EŞZAMANLILIK48

Sevgili Okuyucular Ergün ARIKDAL

Çok zor durumlardan geçerek şu son zamana kadar ulaşabilen insanlığın, bundan sonra devam edip ilerleyeceği hedefine varabilmesi için, Yukarı'dan ve Aşağı'dan yapılan itiş biçimindeki etkilerin yönlendirmesiyle, oldukça hızlı ve şiddetli sınavlara girmesi gerekmektedir.

Bütün bu sınav-olayların insanlığın bütün kesimlerinde kendini göstermekte olduğunu; kendine düşen payı en iyi şekilde tezahür ettiren Anadolu'da da sınav-olaylardan onarcasının yaşamakta olduğunu; daha henüz bu sınav-olayların çok az insan tarafından yeni yeni anlaşılır hâle gelmekte olduğunu; olayların her birinin ayrı ayrı anlamlar taşıyan işarete sahip olduğunu; onları bir panonun üzerindeki parçaların biraraya getirilişi gibi biraraya getirmemiz gerektiğini; çoğu olayın belirli bir kesimi hedef almasına rağmen, öteki kesimlerin çeşitli kademelerine de yayılacağını bilmemiz gereklidir.

Bu sınav-olayların amacı nedir?

Son amaç, insanlığın karşılaşacağı En Yüce Bilgi Işığı'nın ortaya çıkması için gerekli olan zemini hazırlamaktır.

En Yüce Bilgi Işığı'nın insanlara ulaşabilmesi için, insanlığın **bu duruma lâayık olmasını** sağlayan birçok bin yıldan beri geçirdiği sınav-olayları çok iyi hatırlamalıdır. Bu liyakat imtihanları olaylar içinde yaşanarak uygulanmaktadır.

Kendimize uygun bir şekilde yol açabilmemiz için bütün sınav-olayların birer vasıta olduğunu unutmamak gerekir. Her toplum ve birey bu olayların meydana getirdiği yön bulucu ve o yönde sevk edici etkisi sayesinde hedefi yönünde ilerleyebilmektedir. Hedefler çoktur; hedefine ilerleyenler de çoktur. Bundan dolayı bütün sınav-olayların meydana gelişleri, insanın Yüce Hedef'e doğru ilerleyişinin sağlanması için tertip sınıfında olaylardır. Onlara sempatiyle bakmalıyız. Bütün olan ve olacak olanlar MÜSPET'tir - OLUMLU'dur. Olaylar bize tamamen OLUMLU olarak yaklaşmaktadır. Azamî faydayı onlardan sağlamanın basiretini göstermeliyiz.

Yüce Işık Eylemi'ndeki ferdî vazife sezgisine bir an önce sahip olmak zorundayız.

Fertler vazifeleri ile içinde buldukları Plân'ın şartlarını bağdaştırmalı, vazifeleri ile hayatın icaplarını paralel bir şekilde ilerletmelidir.

Vazifenin dışında başka hiçbir gerçek yoktur. Bütün faaliyet ve hareketlerin amacı vazifedir. Zaman ve mekân şartları ne olursa olsun, her varlığın amacı, üzerindeki vazifeyi yerine getirmek ve bir yenisini yüklenmektir. Vazifemiz dahil olduğumuz İdare Plânları'na karşı olan sorumluluklarımızı yerine getirmektir.

Selâm ve Sevgiler

Hayatımız, kozmosa iştirakimizi sağlayacak olan eylemlerden oluşur.

HAYATIMIZIN ANLAMAMI

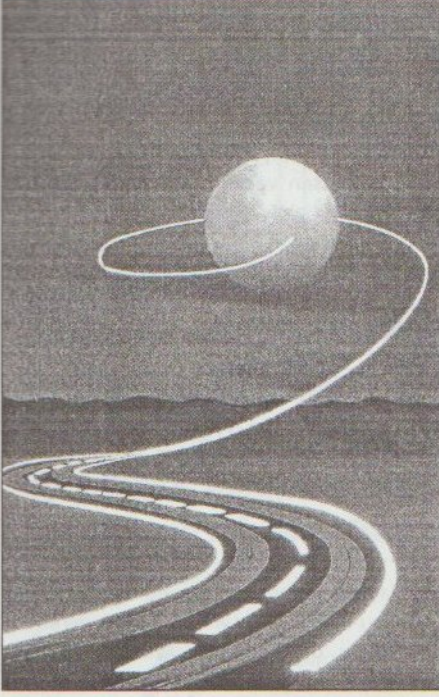
hAYATIMIZIN anlamı nedir? Bu soruya bir defada cevap verememiz mümkün değil. Bu soruyu mümkün olduğu kadar sık sık sormakta fayda var. Çünkü biz o cevabı verdiğimiz andaki insan değiliz. Alacağımız cevaplar her an değişir. Her an değişmekte olan bir varlığız. Bir saat içinde bile her şey değişmiştir. Gördüğümüz şeyler, algıladığımız şeyler değişmiştir. Birtakım olaylar olmuştur.

O soruyu her an sormak gerekir. Soru anımızda bile her şey değişmektedir. Realitemizin bu dalgalanmaları, iniş çıkışları içinde her seferinde realitemiz başka türlü anlamlar taşımaktadır. Eğer bu anlamlar giderek bir su damlası gibi açılır durumdaysa, damladıktan sonra suda halka halka nasıl bir genişleme meydana geliyorsa, bilelim ki, hayatın anlamı hakkındaki hissiyatımız da giderek genişlemektedir. Biri bir diğerini kapsamış olması gerekir, ölçüsü budur. Yani hep kendimizi düşünürken, yanımızdakileri de düşünmeye başlı-

yorsak, sorumluluk duygusunu benmerkezcil bir durumdan çıkarıp bu merkezi genişletir bir duruma geliyorsak...

Bir noktanın genişlemesi ne demektir? Nokta, sonsuz derecede küçük bir yüzeydir. Bunun genişlemesi; giderek geniş bir alan, daire hâline gelmesidir. **Alanımızı genişletmeye başlayıp o alanın içine başka alanların da girmesini sağlayabiliyorsak, hayatın anlamı da bize göre giderek genişliyor demektir.** Ama bize daima o küçük nokta içinde, sadece benmerkezcil olarak kendimizi sevmek yetiyorsa, o da ayrı bir realitedir.

Bilim bize hayatın anlamını doğmak, büyümek, çoğalmak, ölmek olarak öğretmiş. Buradan başlarsın oraya kadar gidersin; burada neler görüyorsan işte hayatın anlamı bu oluyor. Halbuki bedenimizle yapacağımız işlemler arasında, bir şeyler yaratabilmenin, üretebilmenin, faydalı bir insan hâline gelebilmenin içinde meydana getirdiğimiz çok büyük değişiklikler var. Çok anlamlı hareketlerimiz var. Bu, kendi özümüze, varlığımıza yönelik bir geliştiir.

Hayat, dünyada yaşarken kozmosa yaptığımız katkılarla bir anlam kazanır.

Metapsişik anlama gelince. Her varlık yeryüzüne bir vazife ile gelir. O vazifeyle ilişkili olarak da değişik hizmetlerde bulunur. Nasıl ki anne, baba ve kan akrabalarımızla beraber meydana getirdiğimiz bir topluluğumuz varsa, **her ruhsal varlığın da kendi gelişimiyle ilgili olmak üzere ruhsal dünyada bağlı olduğu bir ailesi vardır.** Bu ruhsal ailenin kapsamı bizim ölçülerimize sığmaz. Yeryüzünde bildiğimiz aile kavramı tarzında değildir. Bu bağlılık hala oğlu, teyze kızı şeklinde değil, doğrudan doğruya dünya organizasyonu içinde kozmik bir faaliyetin sürdürülmesinde, dünyanın gelişimi, dünya üzerinde bulunan varlıklar için tecrübe alanları ve epröv alanları meydana getirilmesinde vazife almaktan ibarettir.

KOZMOSA KATILIMLARIMIZ

Demek ki **hayatın en büyük anlamı, yeryüzündeki kozmik gelişmenin devamını sağlamak amacıyla kendi üzerimize almış olduğumuz**

ve bize verilmiş olan bir vazifeyi ve vazife paketini gerçekleştirmektir. Kim ne olursa olsun, ne yaparsa yapsın bizler bunun için yeryüzündeyiz. Doğmak, çocuk sahibi olmak, çalışmak, kazaya uğramak, güzellik çirkinlik, savaş barış, her şey bu vazifenin içinde bulunan iştir.

Bu hareketler meydana getirilirken, çoğu kez farkında olmadan gerçek vazifelerimizi yerine getiririz. O vazifeler o tezahür alanlarında mükemmel bir şekilde yerine gelir. Yani hiç kimse oturup da benim vazifem budur, ben bunu yaparım diyemez. Çünkü **hayatın kendisi zaten bir vazifeler bütünüdür.** Yaşamak vazifeler bütününden ibarettir.

Hayatımız, bizim asıl ailemiz, yani öbür kozmik şuur konsantrasyonu içinde kozmosa iştirakimizi sağlayacak olan birtakım eylemlerden oluşur. Kozmosa katılımımızı sağlayabilecek bütün faaliyetler bizim vazifemizdir. Zaten bir bütünlüğe, bir birliğe hizmet etmek vazifemizdir. Bunu hangi şekilde, hangi realiteler içinde yapabiliyorsak onu yapacağız.

Gör bizim kozmosa, büyük birliğe hizmetimiz iyi bir çiftçi olup güzel şeyler elde ederek, iyi hayvanlar besleyerek, iyi bir dokumacı olup güzel kilim ve halılar dokuyarak, hangi yollarla olursa olsun insanlara hizmetlerde bulunarak olacaksa, zaten bunları yaparız. Yaptığımız işi en iyi şekilde, en eksiksiz bir hizmet anlayışı içinde bencillik olmadan yapabildiğimiz süre içinde biz zaten kozmosun, evrenin bizden istemiş olduğu şeyi yapıyoruzdur.

"Benim evde yaptığım iş de iş midir yani," diye düşünmemek gerekir. Diyelim ki, bir adam felç geçirmiş evde yatıyor. Bu adam da o hâliyle kozmosa hizmet ediyordur. Etrafındaki insanları meşgul ediyor baştan aşağı. Onların vicdanlarıyla, sabırlarıyla, hizmet duygularıyla çok büyük eprövlere ve sınavlara yaşıyor. O insanlara, yardım etmek ve insaniyet bilgisi verilmiştir ve onlara bu bilgilerinizi uygulayın diyor.

O insanların gerginliğine hizmet ederek kozmosa mükemmelen iştirak ediyor. İnsanların sürekli gergin kalması gereklidir. Elbette bu patolojik bir gerginlik değil. Bizim karşımızda sorunların olması lâzım. Yapımız itibarıyla başka

türlü faaliyete geçmemiz mümkün olmuyor. Sinerjisi, sistemimiz, beynimiz böyle çalışıyor.

SORUNLAR BİZİM YARDIMCIMIZDIR

Hegel'in ifadesiyle, karşımızda antitezler olmalı. **Bize karşı olan bizim yardımcımızdır.** O yardımcı oluşu gerginlik tarzında ele almalıyız. Her an bir şeyler olacağını hesap etmek; böyle olursa ne yaparım, şöyle olursa ne yaparım diye sürekli düşünmek. **İnsanlardan, dolayısıyla kozmostan sürekli gelen çok değişik tesirlere uyum yapmak gayreti içindeyizdir** reddetmiyoruz. Hemen orada o renge bürünüyüm diye düşünmüyoruz ve çabalıyoruz.

Nitekim Tanrı'nın rengine bürünmek konusunu sufizmde de vardır. O renkle renklenektir. Tanrı'nın rengine boyanmak uyum sağlamaktır. Çünkü O'nun doğa kanunları ıstırap vermez. Deprem olur, kaza olur, sel olur ama bunların hepsi ilâhî irade yasaları içinde ortaya çıkarlar.

Doğa kanunları kozmik kanunların alt sınıflarını oluşturmaktadır. Daha da altlarda vicdanî kanunlar, ahlâk kanunları, sonunda da dinlerin getirdiği şeriat vardır. Hepsini ilâhî irade kanunlarının yansımalarından ibarettir. Ama bu yansımalar zaman ve mekân yoğunluğuna göre değişir. Bazen zamanın yoğunluğu değişir, çağlar ve çağın getirdiği icaplar değişir. O zaman alt sınıflarda bulunan yasalar da değişir.

İşte hayatın anlamı bakımından bir vazifemiz de, **çağdan çağa değişen o yasalara uyum sağlayabilmemizdir.** "Hayır, bizim falan çağdaki yaşamız çok iyi bir yasadır." diyerek kazık çakmaya kalkarsak, hiç uyum sağlayamayan bir insanız demektir. Bu durum ise bize ıstırap getirir. Eğer o yasadaki vazgeçemiyorsak, bunun idrakinde değilsek, bu iş zorla yaptırılır. Doğal olaylarla yaptırılır. Doğa kendi yasalarını kendi araçlarıyla değiştirip düzeltebilir. Bu nedenle, çağın bizden istediği şeyleri çok iyi bilmek lâzım.

Çağa uymak "çağdaş veya modern ol-

mak" gibi değildir. Metapsişik ifadesiyle, zaman enerjisine ve o anki yoğunluğuna uygun olup olmamaktır. Zamanın kontrolü çok önemli bir olgudur. Şu anda hiç birimiz zamanı kontrol edemiyoruz. Beş dakika sonra neler olacağını bile bilmiyoruz henüz. Bu kontrolü yapabilmek insan varlığının ulaşabileceği en yüksek tekâmül seviyesidir.

Sabır, zamanı kontrol edebilmenin başlangıç ilkelerini insana verir. Kuru kuruya sabretmenin bir yararı yok. Aktif bir sabır içinde olarak, zamanın getirdiği oluşumlara nasıl uyum sağlanabileceğini öğrenmek zorundayız.

Hayatın anlamında işte bu uyumu sağlama konusu daima ön plândadır. Fizik evrende, özellikle bu dünyada bulunuşumuzun en önemli sebeplerinden biri budur. Allah'ın arzı geniş, başka gezegenlerde de bulunabiliriz ama dünyanın öyle bir arzı var ki, o kadar tatlı ve özel bir hâli var ki, hiç istikrarı yoktur. Bu kadar değişken bir tiyatro sahnesi bizim galaksimizde mevcut değil. İstikrarsız, tiyatro repertuarı her an değişiyor ve her an yeni bir role girmek zorunda kalıyoruz. Yani buradan çok usta oyuncular çıkmaktadır. Yeryüzünden mezun olan bir ruh varlığı çok yüksek bir sanatçı gibidir. Her türlü role girmeyi öğrenmiştir, hem de anında rol değiştirir. Bundan daha büyük bir imkânlar ortamı bulamayız.

Bu yüzden dünyanın şartları çok ağırdır. Buna bağlı olarak, İslâmın kitabı Kuran'da "Dinde zorlama yoktur" ifadesi kullanılmıştır. Bu ağırlığı bir de benim koyduğum şartlar iyice artırmamız anlamında.

Bu ağırlığı kaldırabilmek için sabır yeteneğini geliştirmekten başka çaremiz yoktur. Zaten sabır, uyum için en önemli olanıdır. **Sabır, zamanı kontrol edebilmenin başlangıç ilkelerini insana verir.** Kuru kuruya sabretmenin bir yararı yok. Aktif bir sabır içinde olarak, zamanın getirdiği oluşumlara nasıl uyum sağlanabileceğini öğrenmek zorundayız. ■

KUANTUM BOŞLUĞUNUN TANRISI

Büyük patlama, zamanın doğumu ve ilk evrenin genişlemesi gibi konuları araştırmalarına rağmen, birçok kozmolog Mutlak'ın iş başında olduğunu hâlâ görmektedir.

Margaret WERTHEIM

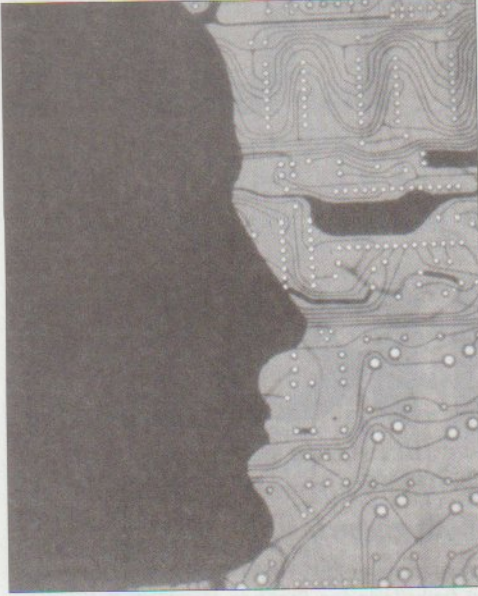
“**E**NNET” kelimesinin, yıldızların ve Tanrının hâkim olduğu bir yeri ifade etmesi bir rastlantı değil. Ortaçağ Hristiyanlarına göre, Evren ilâhî bir düzeni yansıyordu. Fizik kozmosun merkezinde Dünya duruyor, onun çevresinde de Güneş'i, Ay'ı, gezegen ve yıldızları taşıyan “kristal küreler” dönmüyordu. Bu yapının spirüel paraleli insanlığı merkeze yerleştirmişti. Hatta küreler, büyük bir kozmik hiyerarşiyi oluşturan, birbiri ardı sıra yüksek rütbeli melekler tarafından yönetiliyordu. Son kürenin ötesinde ise yaratıcı Tanrı'nın cenneti vardı. Yıldızları seyreden Orta Çağ Hristiyanları, aslında Tanrıya doğru baktıklarına inanıyorlardı.

İlahiliği yansıtan bir kozmos fikri, günümüz bilimsel çağında hâlâ geçerliliğe sahiptir. Modern kozmolojinin kurucularına -Nicholas Copernicus, Johannes Kepler ve Isaac Newton- göre, yıldızları araştırmak, özde bir dinsel faaliyetti. Kepler 1595'te şöyle yazıyordu: “...yıllar boyunca bir din adamı olmak istemiştim... şimdi ise, çabalarım sayesinde Tanrı için astronomide ayınlar yapılıyor.”

Fakat şu yüzyılımızda bizler Evreni Tanrı'nın bir yansıması olarak değil, Newton'un yerçekimi ve Einstein'ın genel görecelik yasası gibi, doğa yasalarının bir yan ürünü olarak görme

durumuna geldik. Hatta Cambridge Üniversitesi fizikçilerinden Stephen Hawking, tek başına doğa yasalarının, çok yakında bize Evrenin nasıl hiçlikten çıkarak geliştiğini söyleyeceğini iddia etmektedir. Çoksatan kitabı *Zamanın Kısa Tarihi*'nde, “O zaman bir yaratıcıya nerede yer bulacağız?” diye soruyor. Fakat, bilim adamları kozmosun işleyişi hakkında ne kadar çok şey öğrense, ilâhiliği o kadar az görebildikleri gerçekten doğru mu acaba? Hawking'e göre olması gereken bu, ama şaşırtıcı sayıda kozmolog ve astronom aynı fikirde değil. Onlar **bilimin tasvir ettiği Evren içinde ilâhiliğin özelliklerini görmeye devam ediyorlar.**

Tanrı konusunu düşünen çok sayıda bilim adamının olmasında bir gariplik olduğunu düşünenler için, 1997'nin Nisanında bir araştırmacının yapıldığını hatırlatalım. *Nature* dergisinde yayınlanan bu ankete göre, Amerikalı bilim adamlarının yüzde 39.3'ü, kendisine dua edebildikleri kişisel bir Tanrıya inanıyor. Araştırmayı yürüten Larry Witham ve Edward Larson (Athen's'deki Georgia Üniversitesinde tarihçi), çok dar bir tanrı tanımını kullandıklarını vurguluyor. Belirttiklerine göre, daha geniş bir tanım kullansalardı inananların oranı çok daha yüksek olacaktı. Çok daha şaşırtıcı olansa, (1916'da yürütülen çalışmanın tekrarı olan) bu anketin, Amerikalı bilim adamları arasındaki dinsel inancın yüzyılın başından beri (o ankette kişisel bir Tanrıya olan inanç yüzde 41.8'di) pek değişmediğini göstermesiydi.

Teoloji ile bilim Tanrı kavramında muhakkak birleşeceklerdir.

YAHUDİ MİSTİSİZMİ

Öyleyse bugünün kozmolojisinin Evrenin- de Tanrı nasıl yansıtılabilir? Bu soru, 1997 Mayıs ayında, önde gelen bir grup kozmoloğu Berkeley, California'daki Teoloji ve Doğa Bilimleri Merkezinde biraraya getirdi. Merkezin amacı, bu iki farklı alan arasındaki boşluğu doldurmaktı. Tartışılan konuların başlıcası, **dinsel bir bakış açısıyla Evrenin durumunun bilimsel olarak nasıl yorumlanacağıydı.**

Merak uyandırıcı bir yorum, Santa Cruz, California Üniversitesinde kozmolog olan Joel Primack'tan geldi. Yahudi olan Primack, kozmolojik genişleme teorisi ile, Orta Çağların sonlarına kadar uzanan Yahudi mistisizminin bir şekli olan kabala takipçilerinin söylediği yaratılış tasviri arasında bir benzetme kurdu. İlk kabalistler, doğayla olan ilişkisi aracılığıyla Tanrıyı tanıyabileceklerine inanıyordu.

Primack, "Kabalistler, Tanrıyı, Yahudilerin *sefirot* diye bildiği on özelliğe sahip olarak tasvir eden teorik bir sistem geliştirdiler." diyor. *Sefirotların* ötesinde ise, Tanrının bilinmeyen özelliği *Ein Sof* vardı ve ondan çıkan bir ışık *sefirotları* ve fizik evreni yaratmıştı. On *sefirotun* ilk üçü yaratılışla ilgilidir. Ve genişleme ve son-

suz genişleme teorilerindeki kavramlarla sıkı benzerlikleri var.

Massachusetts Institute of Technology'den Alan Guth'un 1979 yılında ortaya attığı genişleme teorisine göre, Evrenin, kuantum boşluğundan ortaya çıkışından sonra bir saniyeden daha az bir süre içinde, ışık hızından çok daha hızlı bir şekilde üssel olarak genişlemeye başladı. Sonsuz genişleme, bu düşüncenin bir gelişimidir ve şu anda Stanford Üniversitesinde görev yapan Rus fizikçi Andrei Linde tarafından öne sürülmüştür. Linde'nin görüşüne göre, **genişleyen sadece tek bir nokta yoktur, çok sayıda nokta vardır;** ve sadece tek bir Evren değil, birçok evren vardır. Bugün hâlâ genişleme sürmektedir ve sürekli olarak her an yeni evrenler yaratmaktadır. Bu bir tür sonsuzcasına kayna-yan potansiyeldir.

PATLAMA

Primack'a göre, sonsuz genişleme potansiyeli, kabalının, *Keter* olarak bilinen ve Tanrının sonsuz yaratma potansiyelinin sembolü olan ilk *sefirasına* benzetilebilir. *Hokmah* adı verilen ikincisi, bizim Evrenimizin, saf potansiyel âleminden fizik varoluşa patlayarak çıkmasıdır. Primack bunu genişlemenin ilk anına benzetmektedir. Üçüncü *sefira* olan *Binah*, içinde yaratılışın *Hokmah*'dan çıkarak genişlediği rahimdir. Primack'a göre bu, uzay-zamanın genişlemesi sonrasına benzetilebilir: "Bugün bizim büyük patlama olarak anladığımız şeye *Hokmah-Binah* adını vermemizden daha mantıklı bir şey olamaz."

Primack'ın dikkati Yahudi kabala-sına çevrilmişken, Robert Russell yaratılışa dair Hristiyan öykülerini araştırıyor. Russell bir fizikçi ve teolog, ayrıca Birleşik Mesih Kilisesinde rahiplik yapıyor, Berkeley Teoloji ve Doğa Bilimleri Merkezinin de kurucusu. Şaşırtıcı olan şu ki, bir ateist olan Stephen Hawking'in çalışmalarına dikkat çekiyor. Russell'a göre, bir yaratıcı ihtiyacını ortadan kaldırmasıyla birlikte, Hawking'in yeni kozmolojisi Hristiyan görüşünü destekliyor gibidir.

Hawking, zamanın, kuantum zemininden Evrenle birlikte ortaya çıktığını öne sürüyor. Ve kuantum teorisindeki bulanıklıktan dolayı zamanın ne zaman başladığına dair kesin bir an olmadığı için, yaratılışın kesin bir anı yoktur, bu

yüzden de bir yaradana hiç ihtiyaç yoktur. Russell, zamanın Evrenle birlikte ortaya çıktığını benimserken, bunun bir yaradan ihtiyacını ortadan kaldırdığını kabul etmiyor.

5. yy'da Hippolu büyük Hristiyan azizi Augustine de Evrenin "zamana bağlı" olarak değil, "zamanla birlikte" yaratıldığını ifade etmişti. Augustine'e göre, Tanrı Evreni yaratmadan "önce" ne olduğunu sormak mantıksızdı çünkü zaman yoktu. Aynı sebepten dolayı da, Hawking, Evrenin ortaya çıkışına neden olan kuantum salınımından önceki olguları tartışmak mantıksızdır, demektedir. Fakat Augustine teolojisine göre, yaratılıştan önce Tanrı vardı çünkü O, zamanın dışında varlığını sürdürmektedir. Bu yüzden, diyor Russell, Hawking'in kozmolojisi otomatik olarak Tanrı'yı varoluşun dışına yerleştirmiyor. Daha ziyade, zamanı aşan bir Tanrı kavramını destekliyor gibidir. Russell, "Bu, eğer teologlar bilimi anlarsa teolojinin hakkını nasıl daha iyi verdiklerine dair iyi bir örnektir." diyor.

Yahudi ve Hristiyan geleneklerinde, Evrenimizin yaratılışı uzun bir süre önce meydana gelen tek bir olaydır fakat sufizm olarak bilinen Müslüman mistik geleneğe göre yaratılış işlemi sürmektedir. Paris'teki

Astrofizik Enstitüsünden Bruno Guiderdoni, İslâm'da "yaratılış, Tanrının kendisini kendisine açmasıdır" demektedir. Diğer bir deyişle, Tanrı kendisini yaratılış eylemiyle ortaya çıkarmaktadır.

Sufizme göre, Tanrının kendini açtığı beş realite veya "Oluş" düzeyi vardır. Bunlar kabalanın 10 sefirasına benzetilebilir. Fakat sufizm Tanrının kendini açışının aralıksız olduğunu kabul ettiği için, her an için yeni şeyler -bunlar hem olaylar hem de hayat formları olabilir- varoluşa katılıyor. Guiderdoni, "Bunlar sürekli olarak tezahüre akıtılıyor." demektedir.

Sürekli yaratılışla ilgili sufi inancı, gittikçe karmaşıklaşan bir Evrene dair modern kozmo-

lojik görüşle çok iyi uyumaktadır. Kabul edilen bilimsel görüşe göre, başlangıçta Evren tek bir "süpergücü" içinde barındıran basit bir yerd. Büyük patlamadan sonra o, bugün bildiğimiz şu dört güce ayrıldı: kütle çekimi, elektromanyetizm, zayıf ve güçlü nükleer güç. Sonra madde olarak bildiğimiz şey atomaltı parçacıklardan itibaren şekillenmeye başladı. Sonra atomlar, yıldızlar ve galaksiler ve daha sonra moleküller ve gezegenler. Sonunda da yavaş yavaş hayat formları ortaya çıkmaya başladı. Bir sufi için bu süreç, Tanrının sürekli tezahürünün sevinç dolu bir yansımasıdır.

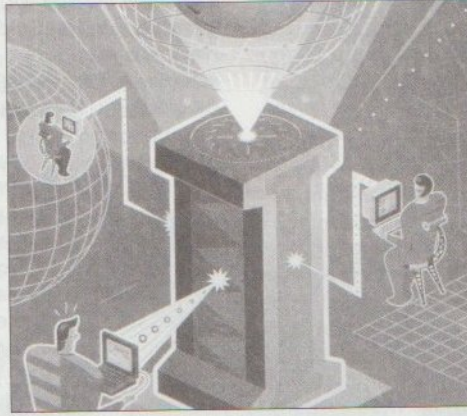
Sussex Üniversitesinde fizik profesörü olan John Barrow'a göre, insanların Tanrı'yı bilimsel kozmosta görmeleri hiç de şaşırtıcı bir şey değil. Çünkü dinsel fikirler bilime sık sık nüfuz

etmiştir. Örneğin, diyor Barrow, eğer dinde bir şeyi hiçlikten yaratan Tanrı geleneği olmasaydı, Hawking Evrenin kuantum boşluğundan çıkışı üzerinde çalışıyor olmayacaktı.

Bilimin, dinsel fikirleri nasıl içine aldığına dair başka örnekler de var. Massachusetts Üniversitesinden emekli olan astrofizikçi Edward Harrison, "kozmojik ilkeye" işaret ediyor. Bu ilkeye göre, Evrenin hiçbir merkezi yoktur ve temelde her yerde aynıdır. Bunun

kökleri, Hristiyanlar ve Müslümanlarca paylaşılan, "Tanrı her yerdedir ve hiçbir noktayı işgal etmemektedir" düşüncesinde yatar. Hristiyanlıkta bu şekilde ilke ilk olarak, görüşlerine teolojik temeller üzerinde ulaşan, 15. yy Alman bilim adamı ve teolog Kardinal Cusa'lı Nicholas tarafından ifade edilmiştir. "Astronomlar Tanrı'ya atfedilen tasvir ve özelliklerin bir süre sonra Evrenin özelliklerine nasıl tercüme edildiğini genellikle değerlendiremiyorlar." diyor Harrison.

Linde daha da ileri gidiyor. O bugünkü tüm kozmolojinin, Batının monoteizm (tektanrıcılık) geleneğinden derinden etkilendiğine inanıyor. "Bilim adamları çalışmalarına başladıklarında, kültürel gelenekleri onları şuuraltından etkiledi. Özellikle, modern kozmolojinin merkezi görüşü -bütün Evreni nihai bir Her Şey

Tanrı kavramı insan şuurunda tekâmülü oranında bir anlam ifade ediyor.

Teorisi ile anlamak mümkündür- tek Tanrıya olan inancın bir yan ürünüdür. Bu yüzden kozmolojinin kendisi, bir tür dinsel soruşturma hâline gelmiştir: **Tanrıyı bir denklem şeklinde ara-ış hâline."**

KOZMOSUN KALBI

Ortaçağ Avrupa'sında hüküm süren Hristiyanlık ile bilim arasındaki büyük sentezin önemli bir özelliği de insanoğlunun kozmik düzendeki pozisyonudur. İnsanlık sadece kozmosun fizik merkezinde değil, aynı zamanda, Tanrının dikkatinin odak noktası olan ruhsal merkezde de yerini alıyordu. Bugün o noktadan epey uzaklaştırılmış görünüyoruz. **Günümüz kozmolojisi insanlığı özel olarak hiçbir yere oturtmuş değildir.** İşte bugün bazı dinsel kesimlerin bilime şüpheyile yaklaşımlarına sebep olan şey de, insanlık için bu "özel" bir yerin reddedilmesidir.

Ama yine de birçok araştırmacı, bilimin, insanlığın derecesini kozmik anlam açısından düşürmediğinde ısrar etmektedir. Örneğin, Primack, insanların kozmosun ortasında olduğu önemli bir yanı vurguluyor. 10²⁶ metre olan en geniş kozmolojik ölçek ile, 10²⁵ metre olan en küçük kuantum ölçeği arasındaki bizler, 1 ya da 2 metrelilik uzunluğumuzla hemen hemen ortalarda bir yerdeyiz. Bizler ayrıca, muazzam bir görülmeyen karanlık madde denizinin ortasındaki küçük bir baryonik -ya da "normal"- adasında yaşamaktayız. Öyle görünüyor ki bu deniz Evrenin yüzde 90'ından daha fazlasını oluşturmaktadır. Primack'a göre, bu durum da bizim kozmolojik olarak özel bir yerde olduğumuzu gösterir.

Guiderdoni, Evrende özel bir yere sahip olduğumuzu gösteren başka şeyler de var, diyor. Astrofizik bize, bedenlerimizin atomlarının yıldızlarda şekillenmiş (işlenmiş) olduğunu, bu yüzden Evren **çeşitli yıldızsal evrim geçirmeden biz insanların var olmasını mümkün olmadığını** söylüyor. "Evrenin hacmi, yaşının bir sonucudur. Ve bu nedenle burada Dünya üzerinde olabilmemiz için, bizim çevremizde bu uzayın ve geçmişimizde de o zamanın olması gerekirdi. Kozmoloji, bizim dev bir kozmik yapının tepesinde olduğumuzu öğretmektedir." Orta Çağ döneminde olduğu gibi, fizik Evreni, insanlığa doğru yükselen bir merdiven olarak görmemiz mümkündür.

Guiderdino, kozmosumuzun şekli teoride

ne olursa olsun, uygulamada büyük patlamadan itibaren bize ulaşan ışıkla belirlenmiş bir kürenin merkezinde yaşıyoruz, diyor. Bu kürenin yüzeyi, zaman=O'dır, ve bunun ötesinde hiçbir bilimsel bir bilgimiz yoktur. Bu bulgu, ortaçağın kozmos görüşünü yeniden önümüze getirmektedir. O insanlara göre, aklî bilgi bu göksel kürenin en dışında sona ermekte, Tanrının ve yaratılışın sırrı başlamaktadır. "Bizler de doğa yasalarıyla tanımlanamayan kozmos ile, köklerimizimizin sırrı arasında bir tür sınıra sahibiz." diyor Guiderdino.

14. yy'ın meşhur eseri *İlâhî Komedya*'da Dante Alighieri kozmosta yolculuk ederek Tanrıya doğru gitmektedir. Kürenin en dıştaki kısmına gelince, daha ötelerdeki nihai bilgeliğin kaynağını görmek için Evrenin kabuğunun içine girmeye çabalar. Guiderdini, "Dante'nin, Tanrının yüzünü görmek için göksel küreleri kınayeli olarak geçmesi gibi, bizler de köklerimizimizin ne olduğunu bulmaya çalışıyoruz." diyor.

Modern kozmoloji, deneylerin çok sınırlı olduğu ve doğada tek bir Evreni gözleyebilen diğer bilimlerden çok farklı. Çağdaş kozmoloji evrenin genişlemesi ve doğrudan gözlenmemiş ve muhtemelen asla gözlenemeyecek olan büyük patlama gibi konularla uğraşılıyor. Tucson'daki Arizona Üniversitesinden Andrej Pacholczyk kozmolojiyi, karşılığı olmayan bir şey olarak görüyor. Bugün, kristal küreler gitmiş olabilir fakat onların yerine gelenler -bilim adamlarının ortaya çıkarabileceği doğa yasaları- büyük patlamanın kabuğuna ulaşış geçemezler. Belki de bu yüzden çok sayıda bilim adamı Tanrının yüzünü hâlâ kozmosun kenarından yansımsı olarak görüyorlar. ■

New Scientist dergisinden
Çeviren: Ayhan TOLAYBENK

Not: Yazar Margaret Wertheim şu anda ABD'de, günümüz bilimi ve dini konusundaki bir televizyon belgeseli olan "İnanç ve Mantık" adlı programı yapmaktadır. .

Bu makalenin dayandığı toplantı, bugünkü bilimsel araştırmalar ile dinin kesişmesi amacıyla, Teoloji ve Doğa Bilimleri adlı kuruluşça desteklenen bir serinin bölümüdür. Bu proje, yıl içinde Berkeley'de yapılacak büyük bir konferansla sona erecektir. Daha fazla bilgi için İnternetteki <http://www.ctns.org> adresine bakınız.

ORTAK ALANLAR

İsmet YALÇIN

ALANLARDAN bahsederken, ister istemez ortaklıktan da bahsetmek gerekmektedir. Çünkü evrende yalnız başına hiçbir şey bulunmadığı gibi alanlar da kendi başlarına değildirler. Bunun için konumuzun başlığını ortak alanlar diye belirledik.

En basit geometrik anlamıyla alanlar, X ve Y düzleminde belirli uzunluklara sahip iki çizginin kesişmesiyle ortaya çıkmaktadır. Buradaki duruma bakıldığında, fizik dünyanın bir tanımı olan ve fiziksel niceliklerle ifade edilen bu kavramda bile birden fazla faktörün bir arada olduğu anlaşılır. Yani her şey yardımlaşma ve dayanışma içindedir. Yalnız başına hiçbir şey yoktur. Evrende hiçbir şey kendi başına bir şey ifade edememektedir, Tanrı'dan başka. İşte onun içindir ki insanlar alanlarını oluştururken yalnız değildir. O nedenle insanlar tek başlarına yaşayamazlar.

Bizim her türlü fiziksel ihtiyacımızı karşılasalar ve içinde başka canlıların (insan, hayvan vb.) yaşamadığı bir yere bıraksalar, belirli bir süre sonra orada yaşayamaz hâle gelirdik. Nedeni çok basit: Bizim ortak alan kurabileceğimiz başka bir varlık bulunmamaktadır. İnsan, insandan beslenir. Onun için insana verilecek en büyük ceza diğer insanlarla ilişkisini kesmektir. Orta çağda kilise kendisine karşı çıkanları afaroz ediyordu, yani o bireyleri, etkisi altına aldığı toplumun dışına atıyordu. Düşünebiliyor musunuz, sokakta gidersunuz kimse sizinle konuşmuyor, merhaba

bile demiyor. Alışveriş bile yapamıyorsunuz. Bu davranışın diğer bir yorumu, insanlarla tesir alışverişinde bulunamıyorsunuz. Yani beslenemiyorsunuz. Biliyoruz ki insan sadece gıda ile beslenmez. İnsanın ihtiyaç duyduğu diğer önemli bir gıdası da enerjidir. Bu enerjiyi kendisi üretebildiği gibi diğer insanlardan da alır. Alışverişi arttığı oranda kendi enerji kapasitesini de artırır. Yani verdikçe kendi kabı daha çok dolar. İşte dinlerdeki sadaka, zekât gibi kavramları bu şekilde ele almak, bizi daha geniş düşünce ufuklarına götürecektir. Orada söylenenler öncelikle fiziksel gibi görünmekle birlikte, aslında ifade etmek istediği, bizde olan bir enerjiyi vermektir. Madde bu enerjinin en kaba formudur. Acaba biz sahip olduğumuz süptil tarafımızdan ne kadar verebiliyoruz? Sevgimizi ne kadar paylaşabiliyoruz? Ne kadar gö-

nülden verebiliyoruz? Alışveriş dengesini iyi kurmak, hayatta insanın önündeki sınavlardan biridir. Vermesini bilmeyen almasını da bilemez. Bir elimiz yukarıya açık iken diğerini de aşağıya uzatabilmek gerekmektedir.

Esneklik ve uyum ilkelere insanların toplum hâlinde, ortak alanlar hâlinde, ortak düşünceler, ortak hareketler, ortak ideler hâlinde birleşmelerini, dayanışma içerisinde olmalarını sağlayan en önemli fikir ve uygulama tarzıdır. Tarih boyunca insanları ortak bir alan etrafında toplayacak çeşitli faktörler ortaya çıkmış

uyum sağlamak gelir. Esneklik ve uyum ilkelere insanların toplum hâlinde, ortak alanlar hâlinde, ortak düşünceler, ortak hareketler, ortak ideler hâlinde birleşmelerini, dayanışma içerisinde olmalarını sağlayan en önemli fikir ve uygulama tarzıdır. Tarih boyunca insanları ortak bir alan etrafında toplayacak çeşitli faktörler ortaya çıkmış

tir. Bunlar başta dinler olmak üzere, sosyal, felsefî, ekonomik fikirler, dil vb. dir. Ancak günümüzde eskiye ait olan her şey yenilenme sürecine girmiştir. Çünkü insan gelişmektedir, zaman ilerlemektedir. Zamana, yani çağa ayak uydurmak gerekmektedir. Bu da, değişime direnmekle değil, tam aksine, değişime ayak uydurmakla olur. Değişim çok güçlüdür. Yukarının, bütün varlık sistemleri üzerinde etkin olan tesirler sistemidir. Bu tesirlerin farkına varabilenler, onu hissedebilenler çağa ayak uydurabileceklerdir. Çağa ayak uydurmak onun önümüze çıkardığı teknolojik oyuncakları kullanmakla olmaz. Önemli olan o teknolojiyi kullanan insandır, onun içsel durumudur, hissiyatıdır, ruhsal yüksekligidir, insanlar için beslediği kardeşlik, birlik ve beraberlik hisleridir.

Yoksa günümüzde teknolojiye ileri gitmiş birçok toplum var. Acaba o toplumlarda yaşayan insanların tamamen çağa ayak uydurduklarını söyleyebilir miyiz? Öyle olsaydı o ülkelerde insanlar fakirlik sınırlarının altında yaşamazlar, çoğunluk mutlu ve huzurlu olur, toplumlar dejenere olmaz, insanlar sevgi ve barış içinde yaşarlardı. Demek ki modern teknolojilere sahip olmak, çağa ayak uydurmak anlamına gelmiyor. Onun için kendimizi teknolojik oyuncaklarla kandırmayalım. Onlar sadece bize hızlanan zaman karşısında daha fazla deneyim yapma, eprövlere yaşama imkânı sağlar.

Alanlar arasındaki ilişki güçlendikçe, ortak alanlar da güçlenecek ve dünya insanlığı bir potanın içinde erimeye hazır bir hâle gelecektir. Sonuçta bir tek alan olacaktır. Cıvıl cıvıl, içi sonsuz enerji dolu. Bütün problem o alanı oluşturuncaya kadar olacaktır. Bir defa olduktan sonra ise, alan bizi taşımaya başlayacaktır. Âdeta insanın imal ettiği bir uçak gibi. Değil mi? Uçak mühendisleri zorlu ve yoğun çabalardan sonra gerçekleştirdikleri uçağı bir defa yaptılar mı artık o uçak, uçar hâle gelir. Daha sonra da, uçak insanları götürür. İnsanın alan kurması bunun gibi bir şeydir.

Alan kurulurken yukarıda bahsettiğim eznesklik ve uyum tatbikatları devamlı çalışmaktadır. Bunun için içimizdeki dirençleri azaltabilmeli, gerektiğinde ayarlayabilmeliyiz. Hayatın içinde realiteler arasında kalan varlık, kendi bünyesinde taşıdığı dirençlerin güçlerini değiştirerek, realiteler arasında kendisine yer bulma savaşı verir. Dirençlerin güçlerini değiştirebilme ezneskliğini gösterebilen bir varlık, bulunduğu ortamın her türlü değişimine uyum sağlayabi-

len bir varlık niteliğini kazanmıştır ki, bu uyum sağlama iradesi tekâmülde büyük yer tutar. Bunun için insanlar arasındaki ortak alanları, birlik ve beraberliği sağlama yollarından biri de, insanları bazı zorunluluklara bağlayarak, geçirmek ve hayatta kalmak maskelerine sokmaktır.

Alanların temel unsuru enerjidir. Her birimizin kendimize ait enerji alanları mevcuttur. Bu alanlar, fizik bedene bağlanmadan önce, kendi ruhumuzun, beden içerisinden yapacağı tecrübe ve çalışmalar için gerekli olan bütün araç ve gereçleri içinde muhafaza eder. Eğer bu tarzda alanlarımız olmazsa yeryüzünde bu bedenle hiçbir şey yapamayız. O alanlar bizim için, bizim adımıza ve bizim gerçek vazife plânımızla ilgili bütün eylemlerimizde bize kılavuzluk eder, yol gösterir, rehberlik yapar. Alanlarımız plânlarımızla irtibatımızı sağlar.

Alan, bizi spatyomla, plânımızla, aşıyaıyla, yukarıyla, sağımızla, solumuzla, her şeyle ihtiyacımız olduğu oranda, ara bağlantıları yaparak bize her şeyi aktaran bir cihazdır. Bunun mitolojik anlatımları çeşitli bedenler tarzında anlatılmıştır. Astral, mantal vb. bedenler, hepsi ayrı ayrı enerji alanlarımızdır. Bu alanların kendi içinde de çeşitli yoğunluklar bulunur. Her birinin ayrı ayrı birbirleriyle bağlantısı bulunduğu gibi, başka alanlarla da bağlantısı vardır.

Hami varlık dediğimiz de aslında bizim alanlarımızdır. Bazı kişiler çeşitli kisveler içinde hamı varlıklarını gördüklerini söylerler. Alan, kişinin alışkanlıklarına uygun olarak, onu ürkütmecek biçimde, çeşitli şekillerde gözükabilir.

Maddenin yoğun neşriyatı neticesinde gelen bilgiyi dalgalar hâlinde yayarak tesiri bambaşka bir hâle getiren durumlar vardır. Bu özel vaziyet, varlıkların sebebini anlayamadıkları sıkı mekân tesirlerine dönüşmektedir. Maddenin göstermiş olduğu bu durum, yankılanmalar hâlinde büyümekte ve alandan alana yansımaktadır. Alanlar orijinal niteliklerini koruyabilme savağını daima vermek zorunluluğundadır. Çünkü devamlı tesir altında kaldıklarından dolayı kendilerindeki değişimin farkına varmayabilirler. Kendilerinin göstermiş olduğu cehit daima geçerli ve yararlı olmalıdır. İmkânların durumu ve koşulların zorluğu hiç önem arz etmez. Önemli olan, varlığın o durum karşısında göstermiş olduğu halet ve sarf ettiği gayrettir. ■

Kendinin En Kötü Düşmanı Olma!

STRES

John HALFORD

SANCI neredeyse dayanılmazdı. Evden yüzlerce mil uzaktaydım ve midem sanki vahşi bir hayvan tarafından tırmalanıyordu. İyi ki yakında bir doktor vardı. Muayenenin sonucunda doktor rahatsızlığımı peptik ülser olarak teşhis etti. Daha sonra yapılan kapsamlı tahliller ise "onikiparmak barsağı spazmı"nı gösterdi.

Rahatsızlığımın sebebinin stres olduğunu doktorun söylemesine aslında hiç gerek yoktu, çünkü uzun zamandır çok fazla stres altındaydım. Ama başka ne yapabilirdim ki?

Kabul etmeliyiz ki stres dolu bir dünyada yaşıyoruz. Ne yazık ki her gün karşılaştığımız birsürü baskıdan kurtulmamız mümkün değil. Ama stresimizin kaynağıyla, yani kendimizle ilgili bir şeyler yapmamız mümkün.

Evet, yanlış okumadınız. **Stresimizin kaynağı biziz. Daha**

doğrusu kendimizi ve çevremizi algılama şeklimiz stresimizin nedenidir. Genel kanının aksine, stres dışardan gelen baskılar değildir. Stresi yaratan etkenler bu baskılardır, ancak eğer biz onlara izin verirsek; çünkü aslında stresi bizim bu baskılara verdiğimiz tepkiler oluşturur. Başımıza ne gelirse gelsin stres göstermeden yaşayabilmemiz gerektiğini söylemiyorum. Tanrı bizi çelik sinirlerle yaratmadığı gibi, fiziksel, mantıksal, duygusal kapasitemizi aşırı yükleyecek

bir yaşam sürmemizi de amaçlamaz.

Doktorlar, kalp hastalıklarından alerjiye kadar bütün hastalıkların stresle ilgisi olduğunu söylüyorlar. Yani "stres yaratanlara" karşı ne kadar az tepki verir, stresi ne kadar az yaşarsak o kadar faydasını görürüz.

Stres yaratan etkenlerin yelpazesi; sevilen birinin ölümü, boşanma, işten atılma gibi sık olmayan büyük trajedilerden, bizi yavaş yavaş yıpratıcı küçük, günlük rahatsız edici olaylara kadar uzanmaktadır.

Stres yaratan etkenleri yorumlama şeklimiz, onların bizde stres oluşturmalarına veya oluşturmamalarına sebep olur.

Stresin gerçek kaynağı kibir, gurur, kısaca bencilliktir.

Yaşadıklarımızı yorumlamayı çok erken yaşta anne babalarımızdan, öğretmenlerimizden veya yaşitlarımızdan öğreniyoruz. Bu algılamalar da çoğunlukla otomatikleşiyor ve alışkanlık hâline geliyor.

H a y a t a karşı gösterdiğimiz stres dolu tepkilerimiz bir

alışkanlık ise acaba bu konuda ne yapabiliriz? Stres ancak kontrolü kaybetme duygusuyla reaksiyon verdiğinizde bir yük hâlini alır. Stres eğilimli olanlar, stres yaratan etkenleri yaşamları üzerindeki kontrollerine yönelik bir tehdit olarak görürler.

Aşağıda kendimizi stresli hissetmemize neden olan bazı sebeplere ve stres üreten tepkilerimizi azaltmak için atabileceğiniz adımlara değindik.

MÜKEMMELLİYETÇİLİK

Mükemmeliyetçi rastlantıyı, yaşamındaki olayları kontrol etmesine engel olacak bir tehdit olarak görür. Bu yüzden de hiçbir şeyi şansa bırakmadan ayrıntılara fazlasıyla dikkat eder. Örneğin, kelimeleri iyi seçilmiş de olsa bir rapor yazdığında, onu birkaç kere düzeltir, sonra en küçük bir imlâ hatası dahi olup olmadığını kontrol etmek için tekrar okur.

Mükemmeliyetçi herkesten %100 performans bekler.

Araştırmacılar mükemmeliyetçiliğin sebebinin genellikle çocukluk çağlarında ebeveynlerin çocuklarına verdikleri tepkilerde yattığına inanıyorlar. Ana babalar çocuğu olağanüstü bir başarıya ulaştığı zaman onu ödüllendirip, çocuğun performansı mükemmelin altında olduğu zamansa tepkisiz kalıyorlar veya hayal kırıklığı gösteriyor, böylece de çocuğun mükemmeliyetçi olmasına sebebiyet vermiş oluyorlar. Sonuçta çocuk, hataları bir sevgi ve kabul kaybıyla özdeşleştiriyor ve kendi değerinin bir işi hatasız yapmakta yattığını düşünüyor.

Mükemmeliyetçiler doğrulara ve yanlışlara gereğinden fazla önem verirler. Hata yapınca "daha iyi yapmalıydım" veya "o hatayı yapmamalıydım" diyerek kendilerine işkence ederler. Bir hatanın gelecekte tekrarlanmaması için bir öğrenme aracı olarak ne kadar değerli olduğu gerçeğini gözden kaçırlar. Bunun yerine geçmişle ilgili pişmanlıklar içinde boğulurlar.

Mükemmeliyetçiler başkalarına karşı da aynı derecede sert davranırlar ve her zaman "Böyle bir hata yapmaması gerekirdi" diye düşünürler.

Mükemmeliyetçiliği yenmek için her şeyin ya siyah ya da beyaz olmadığını, mükemmel veya tamamen kabul edilmez olmadığını gözlemek ve anlamak gerekir. Pek az mükemmel rapor yazılmıştır, pek az banyo mükemmel bir şekilde temizlenmiştir. Bir yerde her zaman bir hata vardır.

Kendinizdeki ve başkalarındaki zayıflıkları, makinelerin bozulabileceğini, yapılan programların gecikebileceğini kabul edin ve beklenmedik zamanlarda bu tip durumlarla karşılaş-

maya hazır olun.

Bunun yanı sıra daha az titiz olmaya gayret edin. Çok da önemli olmayan bazı işler seçip, bilerek hızla ve ayrıntıya dikkat etmeden yapın. Az önemli konuların üzerinde fazla durmadan anı kararlar verin. Bu konuların üzerinde fazla durduğunuz zaman iki sonuç arasında büyük bir fark olup olmadığını gözleyin. Büyük bir ihtimalle olmadığını göreceksiniz.

İhmalkâr davranmadan daha kendiliğinden bir hayat sürmeye çalışın. Aynı zamanda kendinizin ve başkalarının hatalarına karşı daha hoşgörülü olun.

KİŞİLİĞİMİZ İLE İLGİLİ İMAJIMIZ

Hiç üzerinize aldığınız bir işin daha sonra kâbusa dönüştüğü oluyor mu? Bunun sebebi kendinizi yanlış tanımanız ve hangi iş olursa olsun başa çıkabileceğinizi düşünmemiz olabilir. Oysa her konuda uzman olan insanlar sadece fantezilerde mevcuttur. Geçimimizi veya itibarımızı gereken yeteneklere sahip olmadığımız bir işe bağlıyorsanız, stresi davet ediyorsunuz demektir. Gerçekten başa çıkabileceğinden daha fazla iş üstlenebileceğine inanmak da birçok stres dolu insanın bir başka fantezisisidir. "Hayır" demeyi öğrenin.

İŞBÖLÜMÜNE İSTEKLİ OLMAMAK

"Bir şeyin doğru yapılmasını istiyorsanız kendiniz yapın" diyen eski bir deyimde davranmak istiyorsanız, stresi davet ediyorsunuz demektir. Çok fazla iş biriktiği zaman tek başınıza başa çıkmanız gerektiği duygusuna kapılmayın. İşin bir bölümünü başkalarına verin. İş tam sizin yapacağınız gibi yapamayabilirler ama aldıkları sonuç büyük bir ihtimalle kabul edilebilir olacaktır.

ONAYA FAZLA İHTİYAÇ DUYMAK

Bu durumdaki kişilerin düşündüğü, şudur: Bir işi ne kadar harika yaparsam yapayım insanlar yine de benimle ilgili olarak hayal kırıklığına uğrayacaklar. Bu, hiç kimsenin yıpranmadan kaldıramayacağı kadar büyük bir yükür. İncil'e göre İsrailoğulları, Tanrı mucizevi bir

şekilde Kızıldeniz'i ikiye böldüğü zaman bile hayal kırıklığına uğradılar. Ama onlar hayal kırıklığına uğradı diye Tanrı asla vazgeçmedi. İsa da, yüzyıllar sonra, inananları onu terk ettiklerinde yıkılmadı. İnsanların hakkınızda yaşadıkları hayal kırıklıklarının sizi etkilemesine izin vermeyin.

DÜZENSİZLİK, ORGANİZASYON EKSİKLİĞİ, ORGANİZASYONSUZLUK

Eğer gerçekçi hedefler seçtikten ve bazı işleri de başkalarına dağıttıktan sonra yine de zamanın azlığı sizde stres yaratıyorsa bunun sebebi sizin organize bir insan olmayışınızdır. Organizasyon yeteneğinizi geliştirmek, zamanınızı veya enerjinizi daha verimli bir şekilde kullanmayı öğrenmenize yardımcı olarak stresinizi azaltabilir.

İşlerinizi gözden geçirip önem sırasına göre bir liste yapın ve önce en önemlilerinin halledilmesine özen gösterin. Yapılması çok da gerekli olmayanların dikkatinizi dağıtmasına izin vermeyin. Her bir işi bitirirken de, onu listede işaretleyin. Bu nereye kadar geldiğinizi görmeye yardımcı olacağı için, gününüzün karışık ve kontrolsüz olduğu duygusunun yarattığı stresi önler.

TEK BAŞINA BAŞA ÇIKMAK İSTEMEK

İşlerle tek başınıza başa çıkamazsınız. Gün geçtikçe çoğalan deliller arkadaşlarımızın sağlıklı kalmamızda önemli bir rol oynadıkları kanaatini destekliyorlar. Arkadaşlarınız yüklerinizi taşımanıza yardımcı olabilirler. Problemlerinizi neşeleriyle unuttururlar, sevgileriyle sizi desteklerler. Ve arkadaşlıklar karşılıklıdır.

Arkadaşlarınız problemlerini size anlatırları zaman, dikkatinizi kendi sorunlarınızdan uzaklaştırır ve diğer insanlara karşı da daha anlayışlı olmanıza yardımcı olurlar. Arkadaşlarınızla aranızdaki bu alışverişle sorunlarınız üzerindeki kontrolünüzü kaybetmezsiniz, aksine o probleme sahip çıkar, o problemi tanırırsınız, kontrol yine sizde kalır.

MUTLULUK PEŞİNDE KOŞMAK

Mutluluğa, bir amaç olarak peşinden koşulduğu zaman ulaşamaz. Mutluluğu ararken "ulaşamayacağız" diye kaygılanıyoruz. Hayatımızın bu yönünü kontrol edemeyişimiz bizde stres oluşturuyor ve böylece mutluluğu erişilemez olarak kabul ediyoruz.

Para, mal, mülk biriktirerek mutluluğa erişmeyi beklemeyin. İsrail kralı Süleyman eski dünyanın en bilge kişisiydi. O' nun şöyle bir sözü vardı: "Gözlerim neyi arzu ettiyse onlardan uzak kalmadım. Ancak doğrusu hepsi de boştu ve rüzgârı yakalamaya çalışmak gibiydi."

Bizler yaptığımız işe daldığımız zaman, kendimizin dışında ilgileneceğimiz, inanacağımız bir şey veya birini bulduğumuz zaman mutlu oluruz.

GELECEK KAYGISI

Gelecek için plân yapmak akıllıcadır ancak endişelenmek bir enerji kaybıdır. İsa şöyle demişti: "Hanginiz endişelenerek boyunuzu uzatabilir? Bu yüzden, yarın için endişelenmeyi bırakın çünkü yarın kendi meseleleri için endişelenir. Bir günün kendine ait problemleri, o gün için yeterlidir."

YALNIZ KENDİNE İNANMAK

Strese yatkın kişiler, kendilerini etkileyecek her şeyi, bir tek kendilerinin kontrol edebileceğine inanmak ister. Bu gerçek dışıdır. Aslında biz tek başımıza çok az şey kontrol edebiliriz.

Kontrol edemediklerimizi kabul etmeyi öğrenmemiz gerekir. Bilge, seven gücü her şeye yeten, ihtiyacımız olduğunda güvenebileceğimiz bir Tanrının olduğunu idrak etmemiz, stres yaratan düşüncelere en etkin şekilde karşı koyar. 12 havariden biri olan Pavlus şöyle demiş: "Her şey," gözlerimizin ve aklımızın, kontrolümüzün dışında kalan, problem yaratacağını algıladığımız şeyler bile, "Tanrı'yı sevenlerin iyiliği için çalışırlar." ■

*Plain Truth Dergisi, Mayıs/Haziran 1990
sayısından çeviren: Sally Bradbrook*

DÜNYAYA DOĞMAK

Cengiz CEVRE

GEVRENLER içinde bir kum tanesi olan Dünya'ya doğmak nedir ve neden önemlidir diye düşünürsek, bunun cevabını, Dünya'nın bizden ne beklediğini veya bizim Dünya'dan ne beklediğimizi bilmekte bulmak mümkündür.

"Niçin doğarız?" sorusunun da yanıtıdır bu. Bildiğimiz gibi "doğmamak" bizim kaderimiz değildir. İnsan için "**Her zaman doğacak, her zaman yaşayacaktır**" denilerek ifade edilen bilgelere söz vardır. Demek ki bizler doğacak, yaşayacak ve öleceğiz. "**Doğum ve ölümün, dünyadaki iki büyük saf hakikat**" olduğunı bilgelik içinde söyleyen büyük enkarnasyondaşımız, aslında herkese büyük bir anahtar da vermiş oluyor.

Dünya'ya veya Dünya'lar'a doğmak bir ve aynı şeydir. Sadece geçirilen tecrübeler, alınan bilgiler ve tezahür edilen ortamlar değişiktir. Fakat enkarnasyon kanunları öz olarak aynıdır. Zira her yere doğan ruh varlığının oralardaki tezahürü, araç-bedenler'dir. Araç ise onu tezahür ettiren gerçek varlık ruh'a bağlıdır.

Dünyaya doğmanın sayısız sebebi arasında her doğumun dünyaya yansıttığı enerjiyi de düşünmek yerinde olur. Her doğum, dünyanın enerjilerini yenilemektir de. Enerjetik niteliği gözden uzak tutmuyoruz. Dünyanın ruhsal varlığı ve düşünce bedeni, her doğumla daha fazla ışımakta ve vazifesini tamamlamaya doğru ilerlemektedir. Doğumlar o nedenle kutsaldır, güzeldir ve iyidir. Aynı zamanda evrene karşı dünyanın sorumluluğuna katkıdır.

Hayat plânını dünya üzerine kurmak, özellikle Devre Sonu'nda göze çarpıcı önem taşır. Yeni bir realiteye geçme hazırlıklarını sürdüren Ge-

zegenimiz için tohumların ürünü görmek ve toplamak ve yeni yeni tohumlar ekerek bunların da yeşereceğini ve olacağını bilmek her doğan varlık için değerlidir. Herkes her şeyi görecektir. Her doğum yeni olduğuna göre her doğumda dünya zaten yenilenmektedir. Fakat "büyük doğumlar" da her zaman istenir ve özlenir.

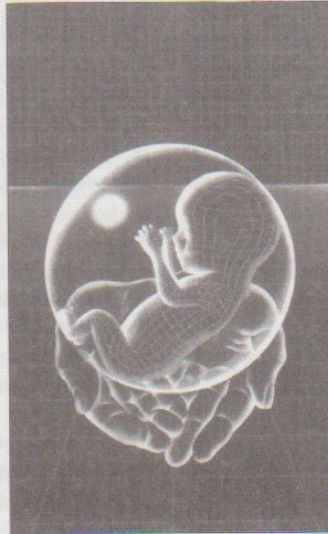
Dünyanın bilgiye susamışlığı sürüyor... Verilen, indirilen her bilgi susuzluğu biraz giderse de gürül gürül şelalelerin, çağlayanların ve derin pınarların hasreti hep var... İşte dünyaya bunun için doğuluyor. O bilgi aşkını tatmak için... Daha fazla susamak için... Ve her varlığın kendi gayreti ve çabasıyla o pınardan kendisinin içmesi için bunlar...

Her doğum berektir. "Doğan rızkını getirirmiş" derler. Dünyadaki hayatlarımıza sevgi, bilgi ve uygulama gözüyle bakmamız, o hayatı açacak, genişletecek ve yükseltecektir. Hayat bizlerle ve bizler için vardır. Hayatı gerçekleştiren ve yaşatan biziz. Ruh varlığının olmadığı yerde hayat olmaz... Ruhsal enerji hayatın o nedenle temelidir.

Ruhsal enerjimizin imkânlarını anlamak niyeti ve gayretini gösterirsek, onun sunacaklarını tahmin bile edemeyiz. Yeter ki öz-kendimiz denilince neyin kastedildiğini bilelim ve düşünelim.

Sadece karmik telâfi için dünyaya doğulmuyor. Her doğumun pek çok sebebi vardır.

En önemlisi ise vazifenin yerine getirilmesidir. Verilen sözlerin tutulmasıdır. Eprövlere genellikle vazifeye olan bağlılık ve sadakatin de ölçülmesiyle uğraşırlar. Her epröv vazifenin ölçüsü olduğu gibi varlığın da ölçüsüdür. Vazifeyi her ne pahasına olursa olsun tamamlamak ise yalnızca yerine getirilmesi normal olan bir davranıştır. Sadeliği, bilgiden öğrenmemiz gerekiyor... ■

Dünya eprövüne hoşgeldin!

YENİ MEDYOMLUK

(Geçen Sayıdan Devam)

Grace COOKE • Çev.: Ercan ARISOY

BİLGE bir kişi bir defasında bana şunları söylemişti: "Bazı kişiler bu dünyaya, medyom olmak şeklinde, özel bir vazifeyle gelirler, iki âlem arasında bir kanal olmaları gereklidir. Bu durumun takdir edilmesi fevkalâde önemlidir, çünkü böylece vazifelerinin kutsiyetini idrak edip anlayabilenler, bu kişilere, belli bir saygı ve bilgece bir tavırla muamele etmekte tereddüt etmezler." Kadim devirlerde medyom (ya da o zamanki adıyla kâhinler) çocukluklarından itibaren korunmaları için tapınağa gönderilirdi. Burada, onlara, gelişmeleri için en iyi şartlar sağlanırdı. Manly Hall'un *Masonik, Hermetik, Kabalistik ve Gülhaççı Felsefe* adlı kitabında da bu konuya değinilmektedir:

"İlk asırlar boyunca, kehanet merkezinin hizmetinde vazifeli bakire kızlar bulunurdu. Bu bakirelere, *Föbad'lar* ya da *Piti* adı verilirdi; *Pitiyen Rahibeliği* adı verilen şöhretli tarikatı meydana getirirlerdi. Kehanetlerin alınması için kadınların tercih edilmesinin nedeni, hassas ve duyuğ-yoğun tabiatlarının 'tesirlere' çok daha iyi mukabele ediyor olması, muhtemeldir."

Çalışmalarımız sırasında, yardım talepleriyle hep karşılaşırız. Yardım isteyenler, auralarına yapışan ve kurtulamadıkları varlıkların obsesyonlarına masum bir biçimde izin vermiş kişilerdir. Böyle şeyler, diğer âlemlerin kötü niyetli varlıklarının eline kendilerini cahillik nedeniyle bırakmış, iyi niyetli insanların da başına gelebilmektedir. Bu vakalar, hafif olabildiği gibi, son derece ciddi de olabilirler.

Bazı hâllerde sebep, otomatik yazı almak için çok uzun süre ya da aşırı sıklıkta çalışmaya oturulmasıdır. Tabii, aynı şey, plânşet ya da

(*) "Oui-ja" tablası dediğimiz tahta üzerine alfabenin tüm harfleri yazılıdır. Her bir harfin üzerinde "Evet" ve "Hayır" kelimeleri yazılıdır. Tablann alt kısmında, ona kadar sayılar yazılıdır. Alt orta yerde de "Hoşçakal" kelimesi vardır. Tahtadan üçgen biçimli bir parça, tıpkı plânşet'tekine benzer. Kişinin elleri hafifçe üzerine temas edecek şekilde kullanılır. Bu temas yoluyla, ruhlar, kelime ve cümleler meydana getirmek üzere, üçgeni, harf ya da sayılara yönlendirirler.

Medyomluk hizmet için kullanılmalıdır.

"oui-ja" tablası (*) ile ilgili çalışmalar için de söz konusu olabilir; bazı kişiler her gün ve hatta günde birkaç defa çalışmaya oturmuşlardır. Kendilerini çalışmaya o kadar kaptırırlar ki, uygulamaya, üzerlerinde bir obsesyon yaratır.

Tüm bu kaba yöntemler tehlikelidir, çünkü çalışma, zaman içinde kontrolü çok zorlaşan bir saplantıya dönüşebilecektir. Bir de bu sırada, astral varlıkların çalışmaya cebzolmaları ve medyomu obsede etmeleri söz konusudur. Bu tip obsesyon vakalarında, bir türlü durdurulamayan bir ses çağılığı vardır ve müstakbel medyumun zihninde çınlayıp dururlar.

OBSESYON TEHLİKESİ

Birçok obsesyon vakası, müstakbel med-

yom, şifacıyla işbirliği içinde olduğu zaman iyileşebilir. Ancak ne yazık ki, meselenin kökeninde çoğu defa kişinin doğasından gelen bir kibir hâli vardır ve obsesyon yaratan varlığı kovmak mümkün olmaz, çünkü kurban, şuuraltı olarak kendisine gösterilen ilgiden memnundur ve - için için- kurtulma konusunda isteksizdir.

Bu durumlarda, genellikle doğasında kibre yer veren hastaya, göklerin özel bir temsilcisi olarak seçilmiş olduğu söylenmiştir. Bu acınacak bir durumdur çünkü gün gelip kişi, bu yanıl-samadan çıkar ve derin bir ıstırap ve pişmanlık içinde kalır.

Obsesyon yaratan bu varlıkları kovmak için özel bir spiritüel şifa tekniği vardır. Bu yöntemle, hastanın aurasıyla varlık arasındaki bağlantı kesilir ve iki varlık da ruhlar âleminin bilgi varlıklarının ilgi ve yardımına bırakılırlar. Eğer bu vakalarda, şifacı, hastanın karakter ya da doğasını analiz edecek olursa, meselenin asıl sebebinin, kırgınlık, kibir ya da derinlere çökmüş bir korku benzeri, bir çeşit zayıflık olduğuna görecektir. En muhtemel sebep kibirdir.

Bu nedenle, ölümden sonra hayatla ilgili deliller sunmak üzere, medyomluk güçlerini geliştirmek isteyenler, psişik eğitim ve gelişme aşamalarına geçmeden, konuyu çok iyi anlamalıdır. Bu çeşit bir vazifeleri olduğundan son derece emin olmaları gerekir. Bu durumda bile güvenilir bir spiritüel bilim grup ya da ekolü seçmeleri ve oradan oraya koşuşturmaktan- sa, bir tek eğitim kaynağına bağlanmaları gerekecektir.

Sizden daha fazla bilgileri olmayan bedensiz varlıklarla tedbirsiz irtibat uygulamalarının getireceği riskleri bu kadar aktarıyorum.

Doğal bir medyom olup olmadığımızı nasıl anlayabiliriz? Ben, doğuştan psişik olan kişilerin sahip oldukları özelliklerin çoklukta belli olduğu düşüncesindeyim. Doğal bir medyom, şu ya da bu seviyede bir iç vizyona sahip biçimde doğmuştur. Bu aranılacak ya da geliştirilecek bir güç olmayıp, entelektüel idrak dışında görünmez tesirlerle ilgili içten gelen bir farkında olma hâlidir. Bu olağanüstü güç kendini çocukluğun ilk yıllarından itibaren ortaya koyar ve ruhun dünyaya,

psişik güçleri açılmış bir durumda dönmüş olduğunu gösterir. Bu gibi bir durumda, olay, şaşmaz bir biçimde medyomu hayat vazifesiyle ilgili "plânlanmış" kanala sevk eder. Bu güçler hakkında bilgi sahibi olmak ve eğitim, kabiliyetleri bir hayli artırır ve medyoma bu güçlerini insanlık hizmetinde kullanma imkânı verir.

Ruh, fizik doğuma, öğreneceği ders programı (Karma'sı) ve önceki fizik varoluşlarında kazanmış olduğu özel vasıflar beraberinde başlar. Bu ikinciler de yine gelişimine yardım amacıyla kullanılacaklardır. Bu gerçeği kabul ettiğimizde, önceki bir hayatta edinilip bu hayata beraberimizde getirdiğimiz yeteneklerin, eğitimle kuvvetlendirilebileceğini de anlamış oluruz. Söz gelimi bir aktör, bu mesleğe derin bir eğilimle doğmuş olabilir. Bunun nedeni, ruhunun geçmişte öğrendiği oyunculuk bilgisinin hatıralarına sahip olmasıdır. Oyunculuk sanatı konusunda daha çok bilgi edinecek ve kendini yetiştirecek olursa, oyunculuk tekniği daha da artar. Aynı şey, bir müzisyen için de geçerlidir; bir ressam, bir yazar ya da bilim adamı da aynı kurallara tâbidir. İşte medyom da benzer eğilimlerle doğar çünkü medyomluk bilgisi, önceki hayatlarında ruhuna işlenmiş durumdadır. Ancak, her daldan sanatçılar gibi, onun da yeteneklerini kontrol ve kullanma konularında eğitilmesi gerekecektir.

ETERİK BEDEN

İnsanın yüksek benliğiyle, ruhuyla temas ettiği organizmaya eterik (esirî) beden adı verilir. Bu esirî beden, canla aynı şey değildir. Astral beden, mantal ya da göksel beden de değildir; ruh da değildir. Fizik beden eksiksiz bir kopyasıdır, ancak çok daha ince bir maddeden yapılmıştır. Fizik beden için yayılmış olup, sinir sistemiyle yakından bağlantılıdır.

Fizik bedende salgı bezlerinin bulunduğu her noktaya karşılık, eterik bedende bir sinirsel ya da psişik kuvvetin merkezi ya da düğümü bulunur. Bu merkezler ve eterik beden aracılığıyla fizik beden kendi hayat kuvvetinin bir akışına muhatap olur. Eterik beden, ayrıca ölüm sonrası hâlleri ve yüksek âlemlerle temas kurma imkânı veren bir köprüdür de. Fizik yaşam ile ruhsal yaşam arasında bir köprü meydana getirir.

Durugörürler için, sıradan birinin aurasındaki merkezler, soluk ışık disklerine benzerler. Bu disk ya da merkezlerin büyüklük ve diğer özelliklerine bakarak, durugörür, o kişinin spiri-tüel ve psişik hâl ya da şartlarını tahmin edebilir. Her psişik merkez ya da şakra, aynı zaman-da spiritüel hayat içinde kendine has bir plâna da bağlıdır. Alt astrale, üst astrale, mantale, üst mantale ve hatta spiritüel ya da göksel plânlara bağlı olabilir. Bu yüzden ruh bu plânlardan birine özellikle ayarlı ise, ilgili merkez ya da şakra, ayar yapılmış spiritüel âlemdeki o plânı gösterir.

İnsanın yoğun bir eterik bedeni olduğu gibi, ışıktan bir beden olarak görülebilen çok daha ince bir eterik bedeni daha vardır. Buna can beden adı verilir ve daha önce belirttiğimiz gibi, bu, mevcut fizik doğumla meydana çıkmış bir şey olmayıp, asırlar önceki hayatlarımızdan beri vardır. Diğer bir deyişle, bu can bedende, geçmiş hayatların tecrübe ve hatıraları, yüksek âlem ve varlık plânlarında bulunulduğu sırada kazanılanlarla birarada, iç içe bulunur. Bu, insanın kalıcı tarafıdır; alt eterik ise fizik bedene yakın olarak bağlıdır ve kural olarak ölümden kısa süre sonra çözülür (*). Eğer yoğun ya da alt eterik beden olmasaydı, ölümlüler ruh ile ya da diğer âlemlerle irtibat kuramazlardı, çünkü belirttiğim üzere, alt eterik âlemler arasında bir "köprü" gibidir. Beyin ya da sinir sistemiyle ilgili bir darbe ya da şokun hemen ardından, can şuuru genellikle uzaklaşır; bu belli bir zaman zarfında can ile beden arasındaki temasın kopması demektir; beden bu süre boyunca şuursuz kalır.

ŞAKRALAR

Spiritüel hayatın bütün seviyeleriyle irtibat sinir sistemi ve eterik beden aracılığıyla gerçekleşir. Bu irtibatı daha önce betimlediğimiz ana sinir merkezleri ya da pleksuslar ya da şakralar temin eder. Öteâlemlerden irtibat ya da aktarımın üç esas seviyesi bulunur:

a) Astral: Hemen hayat sonrasındakilerle

(*). Bazı hâllerde bu çözülme hemen gerçekleşmez. Ev, bina, tarla, bahçe ya da kiliselerde dolaşan hayalet adını verdiğimiz, işte bunlardır. Ancak hayalet, gerçek benlik değildir. Yani bir hayalet, fizik bedeninin terk etmiş olduğu esir bir yaymımdır; dünyaya yakın seyretmek suretiyle uzun süre varlığını sürdürebilir. Ancak genelde kısa süre içinde çözülür, yok olur.

irtibat buradan kurulur.

b) Üst Mantal: İrtibat bu seviyede genellikle semboller ve geometrik şekiller tarzındadır.

c) Spiritüel ya da Göksel: İrtibatın, alıcı ruhu ve alıcının tanrısal enerjisini uyarma yöntemiyle gerçekleştirir.

En çok kullanılan şakralar ya da eterik merkezler şu şekildedir: Astral için, güneş pleksusu; mantal için gırtlak ve alın şakraları; göksel aktarımlar ise kalp ve taç şakralardan gelir. Aynı kişiler tarafından, ruhlar âleminde alınan tebliğlerin nitelik olarak çok farklı olabildiğini gözlemiş ve bunun nedenini merak etmiş olabilirsiniz. Bunun sebebi her bir şakranın belli bir suor plânıyla ilgili olmasıdır. Ve iletişim kuran ruh, tebliğ aktarımı için, medyomun herhangi bir şakrasını kullanabilir. Sonuçta tebliğ; medyomun hangi şakrasının kullanıldığına göre niteliksel farklılıklar sergileyebilir. Meselâ, eğer güneş pleksusu kullanılmış ise, tebliğ esas olarak dünyevi hatıralardan ibarettir. Gırtlak merkezi kullanılıyorsa, tebliğ mantal bir özellik sergiler; alın ya da kafa merkezleri kullanıldığında ise, tebliğde aydınlatıcı bir özellik gözlenecektir. Eğer kalp merkezi kullanılmışsa, sonuç tüm diğer şakraların özelliklerinin bir karışımı gibidir. Medyom ya da hazirunun tavırları, tebliği aktaranın tebliği iletme tavrını da etkileyecektir; eğer uyumlu bir şekilde ayarlanmışlarsa, berrak ve doğru bir irtibat sağlanabilir.

Yedi şakra, başın taç kısmında, alın bölgesinde, gırtlakta, kalpte, göbekte, güneş pleksusunda, cinsel organlar ya da kundalini seviyesinde bulunurlar.

Bütün şakraları, insan varlığının merkezi "güç istasyonu" olan kalp harekete geçirir. Spiritüel kuvvetler gelişmiş bir kalp merkezine doğru (kalp şakrası sevgi, Tanrı ve insan sevgisiyle gelişir); ya da sevgi veya spiritüel kuvvet, dua ya da spiritüel vecd zamanlarında kalp merkezine akarken, diğer şakralardan da geçer ve bunları birer birer yakar.

(Devam Edecek)

Çok Yönlü Bakış Açısı ve Küresel Düşünce Tarzı

Elvan ÖGÜT

DİNDE bulunduğumuz dejenerasyon dönemi içindeki en dikkat çekici şeylerden birisi de, dünyanın, içinde bulunan her şeyle birlikte detaylara bölünmüş olması. Bu bölünme, ayrıntılara yönelik, insanın en ince yönü olan düşünceden, fizik plânın her türlü alanına kadar her yerde yaşanmaktadır.

Örneğin tıp alanına baktığımızda, insanın ruhsal ve fiziksel yönüyle bir bütün olarak ele alınmadığını görüyoruz. İnsan birinci plânda fizik bir varlık olarak görüldüğü için her türlü yöntem ve tedavi de bu yönde oluyor. Herkese standart bir tedavi uygulanıyor. Oysa her varlığın kendine özgü bir yapısı olduğu, kişiye göre tedavinin farklı uygulamaları olabileceği düşünülüyor.

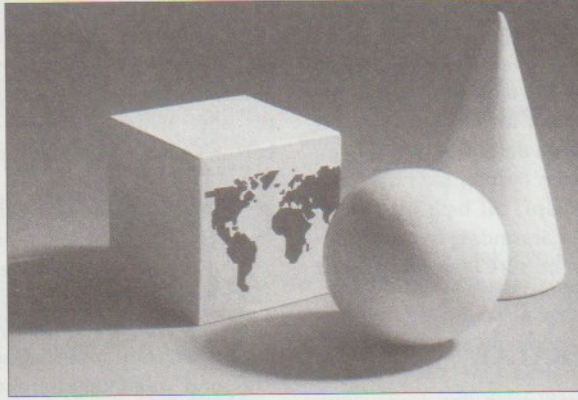
M o d e r n dünyamızda ayrıntılar birincil fonksiyon hâline dönüşmüş ve görünenin ardındaki görünmeyenin, ruhsal olanın gerçek doğası tamamen unutulmuştur. Bizler gerek olaylar karşısında, gerek kendi iç dünyamızda, dünya yaşantımızdaki yaşadığımız haletler olarak ayrıntılara gömülerek, olayın veya o haletin bizi götürmesi gereken yere varamıyoruz veya varmakta gecikiyoruz.

Değişimin en büyük özelliklerinden birisi,

işte bu ayrıntıların bütünselliğe doğru bir yenileşme hareketi göstermesidir. Günümüzde insanların birbirlerini kendilerinden ayrı görmeleleri, ırk, renk ayrımları; senin bilgin benim bilgim; senin dinin benim dinim; senin gazeten, benim gazetem; aşağılık yukarılık meseleleri; daha zenginim, daha akıllıyım tarzında, daha pek çok örneklerde olduğu gibi, hep ayrılıklar yaşanıyor.

İşte bütün bu detaylanmalar, bölünmeler, ayrılmaların zihinlerde sona erdirilmesi ve bunun fizik plânda doğal olarak yaşanır hâle gelmesi gerekir. Çünkü zannettiğimiz gibi dünya üzerindeki her şey ve herkes birbirinden ayrı

değildir. Bütün varlıklar, bütün olaylar, aklımıza gelebilecek her şey birbiriyle bağlantılıdır. Değişimi tek başımıza yaşayamayız. "Tamam artık ben değiştim, alıp başımı gidebilirim." demekle olmuyor. Alıp başımızı gidemeyiz, çünkü biz bütünüün parçalarıyız, hiçbir varlık alıp başını gidemez,

Küresel düşünce beşer için ileri bir safhadır ve gidişat o yönedir.

hep birlikte bir şeyleri başarmak, hep birlikte değişmek zorundayız. Zihinlerimizi detaylardan kurtarıp, düşünce yapımızda ayrıntılardan kurtulup, birliği, bütünselliği, teklifi ortaya çıkarmak yönünde bir çaba içinde olmalıyız. Bunu kendi içimizde, iç dünyamızda başardığımız zaman, bu işi dışarıya da yansıtabilmeye başlarız. ■

"ROSWELL OLAYI"

Yeniden Gündemde

Kent JEFFREY - Çev: Cengiz CEVRE

1947 YILININ Temmuz ayı başında ABD'de New Mexico eyaletinin Roswell kentinin yakınlarında bir UFO düşmüştü. Olayı ilk gören kişilerden birisi de çiftçi MacBrazel'di. Brazel, o sabah fırtınalı bir gece sonrasında koyunlarını kontrol için atla gezerken daha önce hiç görmediği bir kalıntıyla karşılaştı. Yerde 30-40 metrelik fazla derin olmayan bir çukur açılmıştı. Ayrıca geniş bir alana da parçalar dağılmıştı. Bu kalıntının bazıları acayip fiziksel özelliklere sahipti. Brazel birkaç parçayı alıp komşuları Floyd ve Loretta Proctor'a göstermek istemişti. Roswell'e dönünce şerif George Wilcox'la görüştü. Şerif Wilcox hemen yakındaki Roswell Uçak Üssü'nü arayıp bilgi verdi ve araştırma yapılmasını istedi. Ordu, işin içine karışınca, bölgeyi birkaç günlüğüne kapattı ve enkazı topladı. Toplanan enkaz, Roswell Uçak Üssü'ne, oradan da B29 ve C54 uçaklarıyla Dayton, Ohio'daki Wright Hava Üssü'ne yollandı.

Roswell Uçak Üssü, 509. Bomba Grubu'nun merkeziydi. Dünyadaki tek atomik donanımlı gruptu. 8 Temmuz 1947 sabahı 509. Bomba Grup Komutanı Albay William Blanchard bir basın açıklaması yaptı ve "yere çakılmış disk" in (UFO) ele geçirildiğini bildirdi. Bu basın açıklaması, aynı gün öğleden sonra sayıları otuzu geçen ABD akşam gazetesinde manşet oldu. Birkaç saat içinde, kazanın olduğu yerin 700 km uzağındaki Texas 8. Hava Kuvvetleri Komutanı (Fort Worth Ordu Hava Üssü'nde) General Roger Ramey'in bürosundan ikinci bir basın açıklaması yapıldı.

İlk basın açıklamasını geçersiz kılıyor ve 509. Bomba Grubu'ndan Albay Blanchard ve subayların inanılmayacak kadar aptalca bir hata yaptıklarını belirtilip, o enkazın bir hava balonu ve radar yansıtıcısının kalıntıları olduğunu söylüyordu.

OLAYIN GÖRGÜ TANIKLARI

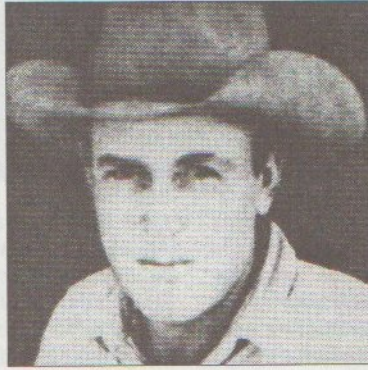
Güvenilir, sayısız askerî ve sivil tanıkların şahitliğinden Albay Blanchard'ın yaptığı ilk açıklamanın doğru, 8. Hava Kuvvetleri Karargâhı'ndan (Texas) yapılan "Hava Balonu" açıklamasının ise yalan olduğu ortaya çıkmıştır.

Albay William Blanchard'ı tanıyan ve onunla çalışanlar kendisinin kararlı, saçmalıklar yapmayan bir kişi olduğunu; kendisini ve Hava Kuvvetleri'ni aptal yerine koyamayacak ve doğru olmasaydı o basın açıklamasını yapmayacak bir kişi olduğunu söylüyorlar. Albay William Blanchard daha sonra orjeneral oldu ve ABD Hava Kuvvetleri Komutanlığı Yardımcısı olarak da görev yaptı.

Roswell'deki 509. Bomba Grubu'nda haber alma subayı olarak görev yapan Yarbay Jesse Marcel de enkaz yerinde gözlem yapanlardan biriydi. 1979'da

yapılan bir video röportajında Marcel şöyle diyor: "O ne bir hava balonu, ne bir uçak, ne de bir füzeydi. Malzemesinin özellikleri müthişti. Bir defa yanmıyordu. Hiçbir ağırlığı yoktu. Sigaralardaki ince kâğıt yaprağından daha kalın değildi. Maddeyi bükmeye çalıştım. Bükülüyordu. 10 kiloluk balyozla ona vurduk, hiçbir delinme olmadı."

Marcel, enkazı gözlemleyip üsse dönerken eve uğrayıp birkaç parçayı eşine ve 11 ya-

UFO enkazını ilk keşfeden çiftçi Mac Brazel

Roswell'e düşen UFO'yu duyuran gazete kúpürü

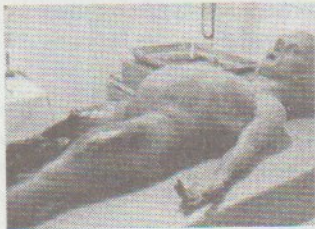
şındaki oğluna göstermiştir. Kızıl ötesi ışınli küçük bir parçanın yüzeyinde hieroglif benzeri tuhaf semboller vardı. O zaman 11 yaşında olan oğlu Jesse Marsel Jr. şimdi tıp doktorudur ve önemli kariyerlerde bulunmuştur. General Thomas DuBose, o zamanlar albay olup Texas'daki Hava Kuvvetleri Karargâhı'nda Roger Ramey ise kurmay başkanıydı. 1992'deki ölümünden önce, General DuBose, Washington'daki Andrews Hava Üssü'ndeki General Clements McMullen'den telefon aldığını ve gizlemeyi emrettiğini tanıklık etmiştir.

Emekli General Arthur E. Exon, Dayton, Ohio'daki Wright Üsü'nde idi. 1947 Temmuzunda yarbay rütbesindeydi. Roswell'den gelen enkazı görmüştü. 1990'da yapılan bir röportajda General Exon şunları söyledi: "Kimyasal analizden dayanıklılık testine, basınç ve bükülme testine kadar her şey yapıldı. Bizim malzeme laboratuvarına getirilmişti. Bazı kısımları kolayca yarıyor ve dağılıyordu. Fakat bazı parçaları çok ince olmasına rağmen müthiş derecede dayanıklıydı ve kuvvetli çekiçlerle bile parçalanamıyordu. Testi ya-

pan kişiler parçaların uzaydan geldiği görüşünde birleşiyorlardı."

ÖRTBAS ETME ÇABALARI

Roswell'de hâlâ yaşayan Glenn Dennis'in şahitliği de enkazın niteliği hakkında hiçbir kuşku bırakmamaktadır. Kendisi 1947 'de Roswell'de Ballard cenaze evinde çalışan genç bir morg görevlisiydi. Roswell Uçak Üssü'yle de morg ve ambulans serisi anlaşmaları vardı. Enkazi öğrenmeden bir gün önce, öğleden sonra hava üssündeki morg subayından bazı telefonlar almıştır. Telefonda küçük, lehimli tabutlar olup olmadığını ve birkaç gün cesetlerin nasıl muhafaza edebileceklerini soruyorlardı. Dokunun değişme ihtimali ile ilgili merakları vardı. Dennis o akşam üs hastanesine bir ziyaret yaptı. Arka girişin dışında iki askerî ambulans vardı. Arka kapıları açıktı ve büyük enkaz parçaları dışarıya sarkıyordu. Birinin yüzeyinde görülmüş bir sembol dizisi vardı. İçeriye girdiğinde tanıdığı genç bir hemşireyi gördü. O sırada bir askerî polis onu görmüş, itip kâkmış ve zorla bina dışarı çıkmıştır. Dennis, ertesi gün o hemşireyle karşılaşmış ve hastanede ne olup bittiğini sor-

Bir "dünya dışı varlık" üstünde yapılan otopside detaylar, Roswell Otopsi Filmi'nden

muştı. Dindar bir kişi olan hemşire hâlâ şokun etkisindeydi. Kendisinin iki doktorla birlikte otopsiye yardımcı olması için çağrıldığını ve birkaç küçük, insan olmayan cesede otopsi yapıldığını söyledi. Hemşire kız, dayanılmaz kokuyu, bir cesedin iyi durumda olduğunu ve diğerlerinin ezilip parçalandığını, ayrıca onların anatomileri (vücut yapıları) ile insan anatomisi arasındaki farkları anlatmıştır. Bir peçeteye onların özelliklerinin bir özetini gösteren bir diyagram çizmiştir. Hemşire kızın birkaç gün içerisinde İngilizce'ye tayini çıkmıştır.

Glenn Dennis'den başka, öteki tanıklar da ya fiziksel olarak korkutulmuş veya tehdit edilmiştir. Şerif Wilcox'a bile, ailesinin yanında, gördüklerini anlatırsa bütün ailesinin öldürüleceği söylenmiş. Enkazı ilk bulan çiftçi MacBrazel bir hafta ordu tarafından gözetimde tutulmuş ve ailesiyle bile bir daha bu olayla ilgili konuşmamıştır. Brazel'in oğlu Bill, olaydan birkaç gün sonra birkaç parça "enkaz maddesi" bulup onu puro kutusuna saklamış. Fakat ordu sonunda bu maddeyi de zorla almış.

UFO'lar günümüzde çeşitli düşüncelerle tartışılmaktadır. Bizden binlerce yıl ileride olan teknolojileri ve henüz bilimin keşfedemediği fizik yasaları kullanmaları, hem merak hem de karalama konusu olmaktadır. Genellikle varlıkları inkâr edilme yoluna gidilmiştir.

ABD hükümeti UFO konusunda sadece "Yoktur!" demekle ve yalanlamaya başvurmuştur. 1976'da ABD başkanlığına seçilen Jimmy Carter, 1969 Ekiminde kendisinin bir UFO gözlemi yaptığını bildirmiştir. Carter, "Eğer başkan seçilirsem, bu ülkenin UFO'lar hakkında bütün bildiklerini kamuoyuna ve bilim adamlarına açıklayacağım." diye konuşmuştu. Fakat başkan seçildikten sonra bir daha bu konudan hiç söz etmemiştir. Eğer hiçbir bilgi bulamadıysa bunu neden açıklamamıştır? Böylece sözüne daha sadık kalabilirdi.

ABD hükümetinin UFO fenomeni hakkın-

da böylesine bir tutumu sürdürmesinin birkaç nedeni olabilir: Kitlenin paniğinden korkulmaktadır, ulusal güvenlik sorunu vardır veya dini grupları karşısına almak istememektedir.

35 yıldır Uzay Çağı'nı yaşıyor olma-
mız ve 21. yüzyılın eşiğine gel-
memiz, nükleer yıkım tehdidi al-
tında yıllarca yaşamamız, AIDS,
artan cinayetler, uluslararası te-
rörizm konuları içinde bulunmamız, artık dün-
ya dışı zekânın kitle paniğine yol açabileceği
olasılığının geçerliliğini yok etmektedir. Ele ge-
çen enkazın ulusal güvenlik nedeniyle açıklana-
madığını varsaymak da inandırıcı olmamakta-
dır. Kamuoyunun bunu bilme hakkı varken söy-
lenmemektedir. Ayrıca bulunan teknoloji de bi-
limin hizmetine sunul-
mamıştır.

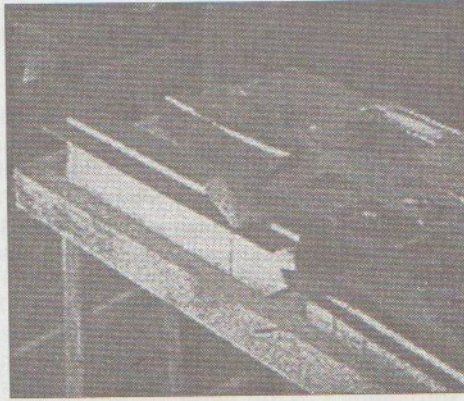
Dini grupların tepkilerinden çekin-
mek de ABD'de kilise
ve devletin ayrılması
prensibine aykırıdır.
Azınlığın menfaatlerini
çoğunluğunun üzerine
çıkarmaktır.

Darwin ve Ko-
pernik de çalışmaları sı-
rasında pek çok dini
grupun baskısıyla karşı-
laşmıştı. O zamanlar da
dünyanın, evrenin mer-
kezi olduğu sanılıyor-
du. Günümüzde de ay-
nı şey geçerli değil mi-

dir? Dünya dışı hayat söz konusu edilmekte mi-
dir? Kamuoyu bu konuda yeteri kadar bilgilendirilmemektedir.

ABD hükümetinin bu konudaki tutumuna rağmen Roswell olayı gerçek kişileri ve gerçek bir olayı içermektedir. Bu konuda basın açıklaması yapan Albay Blanchard, böylesi hatalar yapacak kişi değildi. Zaten kendisi daha sonra orgeneral rütbesine kadar çıkabilmiştir. Güvenilir tanıklar içinde emekli generaller de vardır. Hepsini de Blanchard'ın açıklamasının doğru ve enkazın dünya dışı kökenli olduğunu belirtmişlerdir.

ABD New Mexico Kongre Üyesi Cumhuriyetçi Steven Schiff, ABD Savunma Bakanlığı'na başvuruda bulunarak Roswell olayı hakkında açıklama istemiştir. Fakat Savunma Bakanlığı

*Bulunan eşyalardan detaylar,
Roswell Otopsi Filmi'nden*

hâlâ sağır sessizliğini korumaktadır.

Bu konuda ABD yönetimi, UFO'lar veya dünya dışı zekâ hakkında mevcut bilgiyi yalanlayarak resmî bir açıklama yapmalıdır. Eğer bundan eminse bunun hiçbir sakıncası olmaz. Fakat ya Roswell ve UFO'lar hakkında bilgi varsa ve bu saklanıyorsa, o zaman ne durumda kalacaktır?

ABD hükûmeti Roswell olayı konusunda kesin açıklama yapmalıdır. Çünkü insanların bilme hakkı vardır. Ayrıca bu doğruluk ve iyiniyet görüntüsünün tarihi bir fırsatı da olacaktır.

ABD'de MUFON (Mutual UFO Network), CUFOS (Center for UFO Studies) ve FUFOR (Fund for UFO Research) gibi UFO'yla ilgili kuruluşlar, hazırlanan Roswell Deklarasyonunu uluslararası kamuoyunun imzasına açmışlardır. Roswell olayının açığa çıkarılması, kamuoyunun bilgilendirilmesi ve UFO olayının gerçekliğini ortaya koymak için girişimlerde bulunmaktadır.

1994 yılı UFO'ların gözler önüne serildiği bir yıl olmaya adaydır. Bugüne kadar uzay varlıkları ve uzay gemisi parçalarını yıllarca kendi kamuoyundan gizlediğinin hesabını herhalde hem kendi, hem de dünya kamuoyuna anlatmakta güçlük çekeceklerdir. 47 yıl sonra olsun bu gerçek ortaya çıkmak üzeredir.

ROSWELL DEKLARASYONU

47 yıl önce ABD'nin güneybatı çölünde tüm insanlık için önemli etkileri olacak bir olay meydana geldi. ABD ordusu, dünya dışı kökenli olduğu bildirilen malzeme alıkoymdu. Olay ABD ordusu tarafından 8 Temmuz 1947'de bir basın açıklaması ile duyuruldu. Ve ülkenin her yanındaki gazetelere iletildi. Bu, daha sonra malzemenin hava balonundan başka bir şey olmadığını iddia eden ve gizleme öyküsü diye inanılan bir şekilde inkâr edildi.

Olağanüstü olayı açıklayan basın bildirisi, daha sonra Orgeneral ve ABD Hava Kuvvetleri Kurmay Başkan Yardımcısı olan 509. Bomba Grubu (Roswell Uçak Üssü) komutanı Albay William Blanchard tarafından yapılmıştı. Hava balonu öyküsünün gizleme olduğu, içlerinde General Thomas DuBose gibi Washington'dan gizlemeyi emreden bir telefon aldığını söyleyen kişilerce de doğrulanmıştır. Başka sayısız güvenilir askerî ve sivil tanıklar, ilk orijinal basın

açıklamasının doğru ve Roswell enkazının dünya dışı kökenli olduğuna tanıklık etmişlerdir. Bu insanlardan biri, 509. Bomba Grubu haber alma subayı ve sahnedeki ilk askerî yetkililerden biri olan Binbaşı Jesse Marcel'dir.

12 Ocak 1994'de New Mexico'lu ABD Kongre üyesi olan Steven Schiff, Albuquerque basınında Savunma Bakanlığı'na yaptığı 1947 Roswell olayı ile ilgili belge ve tanıklarla ilgili bilgi edinme başvurusunun Savunma Bakanlığı tarafından sağır sessizliği ile karşılandığını açıklamıştır. Konunun daha fazla araştırılmasını istediğini belirten Kongre üyesi Savunma Bakanlığı'nın yanıtı eksikliğini "şaşırtıcı" diye nitelendirmiş ve bunun "başka bir hükümet gizlemesi" olduğu sonucuna varmıştır. Tarih, hükûmetin hayalî olan resmî garantilerinin veya inkârlarının, saçma olduğunu sıkça göstermiştir. Bununla birlikte, aslında Roswell hakkındaki gerçeği ortaya çıkaracak mantıksal ve doğrusal bir yol bulunmaktadır:

Yetkili makamlar tarafından, UFO'ların ve dünya dışı zekânın varlığı konusuna resmî bir açıklama ile açıklık getirilmelidir. Bu konunun evrenselliği bakımından en doğru yol bu olacaktır. Muhtemel tanıkların olumlu garantisini sağlamak için, bunun açıkça belirtilip yasa ya da yazılmasına ihtiyaç vardır. Böylesi bir önlem, 18 yıl önce 1976'da ABD Başkan adayı Jimmy Carter'ın ABD halkına söz verip yerine getirmedeği bir şeydir.

Eğer resmî olarak iddia edildiği gibi, Roswell, UFO'lar veya dünya dışı zekâ hakkında hiçbir bilgi saklanmıyorsa, resmî hükümet bildirisi sadece bir formalite olacak ve kapanacak hiçbir şey olmayacaktır. Bildirinin, ilk ve son olarak tarih saptamak için olumlu etkisi olacaktır. Yılların çelişki ve kuşkusu bitecektir. Hem ABD'nin kendi vatandaşlarının hem de dünyanın gözleri önünde...

Fakat öte yandan, Roswell tanıkları dünya dışı yaşamın var olduğuna dair bilgiyi ve gerçeği anlatıyorlarsa, bu, ABD hükûmeti içinde ayrıcalık sahibi olan birkaç kimsenin sahip olmadığı birtakım haklara sahip oldukları anlamına gelir. Bunun açıklanması, kuşkusuz olarak evrensel ölçülerde tarihi bir iyiniyet ve doğruluk göstergesi olarak kabul edilecektir. ■

**Mutual UFO Network (MUFON),
Center for UFO Studies (CUFOS),
Fund for UFO Research (FUFOR)
kuruluşlarının Mayıs 94'deki
ortak bildirisinden özetlenmiştir.**

KÜÇÜK CİVATA VE BÜYÜK ÖNEMİ

BİR uçak elli yolcuyla denize düştü, hiçbir yardım yapılamadı, bütün yolcular boğuldu. Yalnız pilot kurtuldu, o iyi bir yüzücüydü, kaza yerinden geçen bir şilep tarafından kurtarılmaya kadar suyun üstünde kaldı. Pilot suyun yüzünde duran uçak parçalarını inceleyerek kazanın sebebini de buldu. Havaalanından önce son revizyonu yapan adam dikkat etmemiş, motordaki çok belli bir arızayı görmeden geçmişti. Büyük bir felâketin küçük bir ihmale bağlı olması, sorumluluk denen şeyin ahlâki sırrını, büyük bir makinenin veya koskaca bir teşekkülün küçük bir yerinde ufak bir ihmal sonunda beklenilmedik şeyler olacağını belirten bir örnektir. Ömrü boyunca denizlerde seyahat eden İngiliz şairi Rudyard Kipling, çok iyi görmesini bilen gözlerle gemideki en küçük civatanın önemini anlamış ve şu hikâyeyi anlatmıştır.

“Vaktiyle koskoca bir gemide küçücük bir civata vardı. Bu, iki büyük çelik levhayı birbirine bağlayan küçük civatalardan biriydi. Bu küçük civata gemi Hint Okyanusu’nda yol alırken, birdenbire laçka etmeye başladı, düşme tehlikesiyle karşılaştı. Öteki civatalar “Sen düşersen biz de düşeriz” diye seslendiler. Geminin teknesindeki çiviler de “Biz de çok sıkıştık, biz de biraz laçka olalım” dediler. Bunu duyan demir kaburgalar “Ne olur yapmayın” diye yalvardılar. “Siz tutmazsanız biz mahvoluruz.” Derken küçük civatanın niyeti bir yıldırım hızıyla bütün gemiye yayıldı. Gemi titremeye başladı. Bunun üzerine bütün kaburgalar, levhalar, civatalar, en küçük çiviler el ele verip küçük civataya bir elçi gönderdiler. Küçük civata yerinde kalmalıydı, aksi hâlde gemi parçalanacak, içlerinden hiç biri vatana kavuşamayacaktı. Küçük civata kendine bu kadar önem verilmesine çok sevindi ve olduğu yerde kalacağını bildirdi.

Bu en küçük civataya kadar dikkate çağırış, yalnız gemilerin, uçakların veya demiryolu vagonlarının emniyetiyle sorumlu mühendisler için değildir. Havagazı musluklarını kullanan aşçı kadın için de değildir. Hepimiz içindir. Hayatta her zaman küçük bir civatayı unutmak tehlikesiyle karşı karşıyayız. Unutkanlığımız yüzünden büyük bir iş bozulabilir, binlerce insan ölebilir. “Küçük gemi civatası” derine gizlenmiş ahlâkî gerçeklik için de güzel bir örnektir. Bu gerçeğin kesin, ama gözle görülmeyen önemi çok zaman büyük politika işlerinin mühendisleri tarafından unutulur. Nihayet bir gün müthiş bir düşüşten sora, kurtulanlardan biri, birdenbire bu düşüşün sebebini keşfeder. Onu geride kalanlara bildirir, bütün dünya bir an için merhametle, korkuyla yahut öfkeyle sarsılır ama bundan hiçbir ders almaz, aksine her yerde küçük civataları ve bu küçük civataların önemini unutmaya devam eder. ■

F.W. FOERSTER

“Küçük daire, büyük daireden büyüktür.”
Sadıklar Plâni

21. YY'ın

Yeni dünya görüşü, bu yüzyılda "düşünce kıtası"

AMERİKALI filozof ve yazar Ken Wilber, insanın dünyayı görmekte kullandığı 3 "gözü" olduğunu söylemiştir. O bunları şöyle adlandırmıştır: 1) Fizik bedenin gözü, 2) Yargılar, 3) Meditasyon ve Kontemplasyon (temaşa). Bunlar insanın varlığı, iç varlık ve dış dünya ile iletişimdeki farklı araçlar olarak tanımlanırken bunlara bir dördüncü araç eklenebilir: İnsan ve dünya arasında, onun hayatında, davranışlarında ortaya çıkan, bunların onun varlığının içinden geldiği zamanki iletişim.

Bu dört aracı birer birer inceleyelim. Şimdilik birincisini, yani fizik beden gözüyle olan iletişimi bir kenara bırakacağım, buna daha sonra değineceğim. Onun yerine ikinci araçtan bahsedeceğim; düşüncelerimizin ve fikirlerimizin dahil olduğu yargılarımız.

Düşüncelerimiz, yargılarımız, fikirlerimiz, genellikle dünyayı idrak etmemizi sağlayan ve onu anlayışımızı da içinde barındıran bir sistem oluştururlar. İstisnalar olsa da, daha ileride göreceğimiz gibi, hepimiz için geçerli olduğu bir gerçektir. Bu, farkında olmadığımız bir sınırlandırma var demektir: Sistemin dışında ne olduğundan haberdar değiliz ya da inanmazlık nedeniyle onu gözardı ediyoruz.

Bununla beraber, bir bireyin yargıları sadece ondan kaynaklanmaz. "**Hiçbir insanoğlu bir ada değildir**"; hepimiz belirli bir zamanda yaşayan her şeyin ortak olduğu "**düşünce kıtası**"nda yaşıyoruz ve bir "**düşünce kıtası**"nı paylaşıyoruz. Ve her ne kadar az ya da çok bilincindeyse de, bu "**düşünce kıtası**" bizi belli bir ölçüde etkilemektedir. Bu bir zaman sürecinde değişmektedir.

İçinde bulunduğumuz yüzyılın üçte ikisinde bilim tarafından gerçekleştirilen büyük değişikliği fark etmemiş olabiliriz.

Bu değişmeye şöyle bir göz atalım: Her şeye rağmen, geçmişten miras edindiğimiz dünya görüşü Newton ve Darwin'in keşiflerine dayalıdır. Bu dünya, neden ve sonuç ilişkisinin fi-

zik maddeleri, onların birbirleri üzerine etkilerinin ve hareketlerinin incelenmesiyle açıkladığı bir dünyadır. Bu, fizik formların değişiminin fiziksel miras yoluyla yeniden şekillendirilebilecek, doğmamış eğilimlerden geldiği bir görüştür. Bu, dünyayı, geçmişte harekete geçirilmiş ve yoluna kendi isteğiyle devam eden büyük bir saat olarak kabul eden bir dünya görüşüdür. Termodinamiğin ikinci kanununa göre, bu saat bir eylemsizlik durumuna doğru gitmektedir, çünkü enerjisi her geçen gün daha az seviyelere inmektedir. Ayrıca dünyanın sırrının maddenin en küçük hâli bulunduğu zaman çözüleceği düşünülür.

Bu, içerisinde bize yer olmayan, köklü yeniliklerin ve yaratıcılığın olmadığı bir görüştür. Olaylar bir çeşit orijinal program çerçevesinde meydana gelmekte ve yenilikler de sadece bu programa uygun olarak gerçekleşmektedir.

Şimdi de günümüzün durumunu değer-

Her şeye rağmen insanlığın gidişatı bütünlüğe doğrudur.

ESİĞİNDE

da meydana gelen değişikliklerin bir ürünüdür.

lendirelim.

Bu yüzyılda ortaya çıkan görüş ise dünyayı tamamen farklı bir şekilde değerlendirmektedir. Bilim, maddenin en küçük hâlini ararken, maddenin olmadığını, onun yerine sadece bir "enerji titreşimi" olduğunu keşfetmiştir. Belirli çerçeveler içerisinde, biçimde büyük bir beklenmedik değişimin oluşturulması mümkündür. **Doğanın farklı kısımları arasında büyük bir bağımlılık söz konusudur.** Ekoloji ve mekân ile ilgili çalışmalar, doğadaki bütün işleyişler işbirliği içindedirler ve birbirlerini dengelemektedirler. Eğer bir noktada bir dalgalanma söz konusu olursa bu diğer kısımlara da etki eder. Fakat, aynı zamanda bir kendi kendini iyileştirme sistemi mevcuttur. Doğanın döngüleri bağımsızca oluşur ve organize olurlar. Her varlık tek başına organize olur, kendi kendine yeter, fakat aşağıyla ve yukarıyla büyük bir bütün oluşturmak üzere işbirliği yapar. İnsan bedeni buna bir örnektir. Kendi kendine yeterli olan ve bir organı, örneğin akciğeri veya karaciğeri oluşturan hücreler vardır. Kendi kendilerine yeterli olan bu organlar da, tek bir bütün gibi çalışan bedeni oluştururlar.

Bu dünya görüşünde, bütünlerin içinde bütünler, "döngülerin içinde döngüler" vardır. Değişen şartlara uyum gösteren ve belli bir kendi kendini iyileştirme kapasitesi olan her bütün kendine yeterli bir şekilde organize olur ve daha büyük bir bütün oluşturmak için diğerleriyle işbirliği yapar.

Bu görüş, büyükten küçüğe, gezegenimizle ilgisi olan her şey, (bir canlı olarak kabul edebileceğimiz) Yeryüzü ve evrenin tümü için geçerlidir.

Bilim adamı David Bohm evreni "dalgalı harekete bölünmüş bir bütün" olarak adlandırır ve onu şu şekilde tanımlar: "Sonuç şudur ki...

genel olarak doğanın gerçeğini, detayda ise ne statik olan ne de sonlu olan devamlı bir bütün olarak bilincin gerçeğini anlamaya çalışmalıyız. Bu bütünü hareketin ve evrimin bitmez bir süreci olarak algılamalıyız."

Bu yeni buluşların ve onların sonuçlarının, gerçeğin "Hayatın Bütünlüğü" ifadesinin arkasında yer aldığını anlamamıza yardımcı olduğu açıktır. Belki de onlar, bilincimizin daha derinlerinde bir şeyleri de uyandırabilirler.

YENİ DÜNYA GÖRÜŞÜ

Teozofinin diğer bir öğretilerini ele alalım ve yeni dünya görüşünün bizim için neler yapabileceğine bakalım. Karma öğretisinin ışığı altında eski ve yeni dünya görüşü arasındaki farkı görmeye çalışalım. Karma bahsedildiğinde ve onu, eski dünya görüşüne dayanan bizim zihnimizle araştırırken, her şeyden önce Karmanın Neden ve Sonuç adını alan yönünü değerlendirme durumundayızdır. Bunu yaparken **bir olay ve diğeri arasındaki kesin karmik bağlantıları görmeye çalışmalıyız**, ki bu bizi fazla uzaklara götürmez. Hayatın ve bilincin bütünlüğünden bir şeyler taşıyan daha hoşgörülü bir görüş ile, Karmanın, Denge Kanununu ve Uyum Kanununu tanımlayan yönlerine daha açığız.

Daha derin yargılarla, evrenin bütünlüğünde yer alan Karma istikametine götüren Karmanın yönlerine daha açık oluruz.

Yeni dünya görüşü, bu yüzyılda "düşünce kıtası"nda meydana gelen değişikliklerin bir ürünüdür. Bilimsel çalışmalara dayanan Bütünlüğe benzer tanımlamalar, gerek bilimsel görüşlerden gerek onlardan bağımsız olarak daha birçok alanda da ortaya çıkmıştır. Çevre- ➤

Değişen şartlara uyum gösteren ve belli bir kendi kendini iyileştirme kapasitesi olan her bütün kendine yeterli bir şekilde organize olur ve daha büyük bir bütün oluşturmak için diğerleriyle işbirliği yapar.

nin korunmasına yönelik çalışmaların yanı sıra, dünyada holistik düşünce ve davranışlara dayalı daha birçok başka çaba görmektediriz: **Uluslar birleşmek ve insanın amaçlarını ve düşünce özgürlüğünü harekete geçirmek için çaba göstermektedirler**; üniversitelerde problemlere disiplinlerin sınırları dışında çözüm arama gibi bir yönelim görüyoruz. Bunu, bütünlüğe doğru ya da eğer böyle ifade edilmek istenirse Hayatın Bütünlüğü'nün keşfine doğru, yeni bir "düşünce kitabı"nın tanımlanması gibi görebiliriz.

Sizin de fark edeceğiniz gibi, benim bu değerlendirmemde insan hayatının yargılar sistemine önemli bir yer verilmiştir. Bana göre bu, içinde bulunduğumuz yüzyılda birçok şeyin hayatın ve bilincin anlaşılmasına yönelik yeni olanaklar doğrultusunda meydana gelmesinden dolayıdır. Fakat bilimden, felsefeden, teozofiden ve diğer kaynaklardan gelen yargılar, daha derin bir bilinçlenme doğru bir yol açabilirler.

Şimdi de insan ve yaşadığı dünya ile olan diğer üçüncü iletişim aracına bir göz atalım.

Üçüncü aracı, yani **meditasyon ve temaşa** ve dördüncü aracı, yani **yaşam tarzını** birlikte değerlendirebiliriz, çünkü onlarda ortak bir şey vardır: İki de kelimelerin ve yargıların ötesindedirler.

Meditasyon/kontemplasyon, daha önce de söylediğimiz gibi düşüncelerin, fikirlerin ve yargıların ötesinde, insan ruhunun derinliklerindeki sessizliğin içinde yer almaktadır. İnsan kalbinin sessizliğinde tam bir hüküm hâlidir. Orada, uyanış deneyimleri, gerek deneyimin kendisi gerek yargılar, gerçek bilincin bir iç deneyimine, bizim olan ve dışarıdan hiçbir şeyi dayanmayan bir iç vizyona dönüşecektir. Orada, belli bir derecede, ruhumuzun kaynağı olan evrensel ruh ile ilişki oluruz. Gerekli şeyler üzerinde hayal kurmada ya da onlara tepki göstermede bizi biraz ileriye götürecektir.

Dördüncü araç: **Benliğimizin derinliklerinden gelerek yaşamak**. Bunun anlamı nedir?

Burada da biraz bilgi, insanın ne olduğu hakkında bir şeyler bilmek, düşünceleri ve alıştığımız duyuların ötesinde bir şeyleri bilmek, insanın temelleri üzerine çalışmak, onun ne olduğu hakkında belli bir anlayış düzeyine gelmek gerekmektedir.

Kendi içimizde, tüm öz benliğimizde, tam anlamıyla bir insan olarak fonksiyon görebilmek için, her şeyi yerli yerine koymak gerekmektedir. Bu, insanın ruhu ile mantıklı bir ilişki de-

mektir. Böyle bir ilişki için, hayatın gerçek durumu dahil, belli bir zihinsel dinginlik düzeyinde olmak gerekmektedir. Ne zaman ki, bilinçli olarak fakat zihinsel hareket olmadan, hayatla ve onun gerçekten ne olduğu ile karşı karşıya gelinir, işte bu o zaman meydana gelir. Bu şekilde davranabilmemiz için katetmemiz gereken uzun bir yol vardır. İnsanoğlu birçok şey tarafından çekilmektedir: şöhret, mevki, haz, zenginlik vb. O, bunları deneyimler ve aşamalı olarak bunların çekici olmadıklarını öğrenir ve böylece artık onun dikkatini çekmezler. Aşamalı olarak bunlardan vazgeçmeyi öğrenir. O hâlde oluşumu veya durumu dinginlik içerisinde tanıma olanağı vardır. Denir ki, ne zaman ki durum bir bütün olarak görülür, o zaman, bir üçgenin görülür görülmez tanındığı gibi, aniden tanınır.

Ruhun bu zihinsel hâli ile doğru davranış, hiçbir düşüncenin müdahalesi olmadan doğal olarak gelir. Ve bu doğru davranışın arkasında durumun tüm olaylarını barındıran ve zihinsel yargılama olmadan, eşzamanlı olarak değişik faktörler arasında dengeyi bulur. Bu durumda o, ahlaktan kaynaklanan davranıştan farklıdır. Bunlar genellikle kendi içlerinde doğrudurlar, fakat gerçek durumda duyarlı olarak kullanılmayacak kadar katıdırlar.

İnsan ve onun çevresi ile olan iletişimindeki bu araç, hayatın bütünlüğünü kavramış ve hayatın bütünlüğü içerisinde entegre olmuş bir bütün olarak bu kavrayışla hareket eden insanın tanımlanmasıdır.

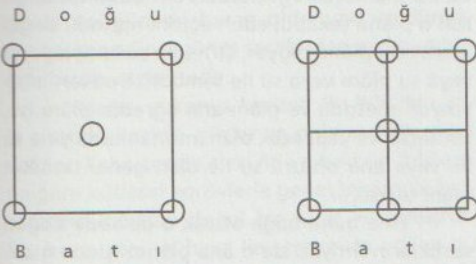
Şimdi de ilk araç, yani **fizik bedeninin gözü** hakkında birkaç söz ekleyelim. Onun gördükleri, zihinsel durumdan ve ruhtan kaynaklanmaktadır. O, alışkanlık olarak bildiği yargılarıyla, bir nesneyi veya zihinsel özellikleri ile bir insanı görür. Halbuki, dördüncü araç ile ilişkide belirtilen ruhsal ve zihinsel duruma erişmiş bir birey için dış görünüm vasıtasıyla görmek ve karşısında duran nesneyi veya insanı, tanrısalılığı ve Hayatın Bütünlüğü'nü yansıtan bir bütün olarak görme olasılığı vardır.

Diyebiliriz ki, insan ve çevresiyle olan ilişkiindeki bu dört iletişim aracı onun değişik yönleridir. O, geleceğe olan yolculuğunda bütün bunlara sahip olmalıdır. Hepimiz hayat yolculuğu sırasında varlığımızın bütünlüğünün entegre olmuş bir parçası olduğunu bilerek, öz benliğimizin bütünlüğünü yanımızda taşımamız gerekir. ■

*Teozofi Demeği'nin Avrupa Kongresi'nde
vardığı sonuç, .Boson, İsvç 22-29 Temmuz 1995
Çev.: A. Didem Özdemir*

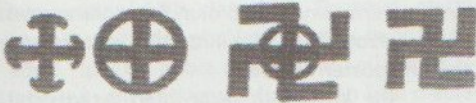
KOZMİK İNİSİYASYON

Halûk HACALOĞLU

Soldaki şekil: Tzakol, Bitol, Alom ve Cajolom'a tekabül eden dört Gündönümü Tanrısı veya dört güneş ile birlikte kozmik dörtgen. Sağdaki şekil: Dört Güneş veya Gündönümü Tanrısı'yla birlikte, yıldız - Tanrı'nın Tepeu ve Gucumatz'a tekabül eden iki tepe noktası konumunu veren kozmik dörtgen. Orta yerde Gök-yüzü Tanrısı veya Tanrı Yedi.

İç içe dairelerin dışındaki iki küçük yuvarlak iç içe dairelerin içinde dört küçük yuvarlak, merkezdeki tek yuvarlakla birlikte toplam: Yedi.

Swastika veya başka bir deyişle Gamalı Haç, insanın ve tüm evrenin maddî refahını temsil etmektedir.

Mu kozmogonisinde swastika veya başka deyişle Gamalı Haç, insanın ve tüm evrenin maddî refahını temsil etmektedir. İlk basit şekilli haça ayrıca, Tanrı'nın sembolü niteliğindeki daire de ilâve edilmiştir. Tanrı sembolünün içindeki haç, bu duruma göre, Yaradan'dan

(Geçen Sayıdan Devam)

yayılmış bir cüz olarak telâkki edilmiş zorundadır, Haç ile sembolize edilmiş olan Güçler, O'nun emirlerini icra etmekteydiler. Haçın çevresini içine alan daire ile birlikte bu şekil, Beş Katlı Ulûhiyet'i sembolize eden bileşik bir hiyeroglifi oluşturmaktadır: Yaradan ve O'nun Dört Büyük Temel Gücü.

Daaha sonraları haçın dalları, dairenin dışına taşacak ve uçları açı oluşturarak kıvrılacak şekilde uzatılmıştır. Bir karenin her iki kenarı ölçüsündeki kollarından teşekkül etmiş olan bu şekil, "yaratıcı, inşacı, mimar" anlamını taşımaktaydı. Evren'in Dört Büyük Mimarı başlangıçta işte böyle ifade edilmekteydi. Ulûhiyeti de içine dahil etmeden, sadece ilk (orijinal) haçı uzatmakla, Dört Büyük Güç'ün ifade edilemeyeceği apaçık bir hâl almıştı. Bu durumu düzeltmek ve sembolü ilk anlamına kavuşturmak üzere daire iptal edilmiş ve geride sadece Evren'in Dört Büyük Mimarı bırakılmıştı. Şunu da belirtmek gerekir ki, haçın uçlarını kıvrımakla elde edilmiş olan şekil Swastika değildir.

Bu haç bize, evrendeki tüm güçlerin ilâhî kökenli olduğunu ve bu güçlerin, hayatın ve maddenin, atoma ve onun partiküllerine varıncaya kadarki tüm hareketlerini, dolaylı veya dolaysız bir şekilde kontrol altında bulundurduğunu ifade etmektedir. Bu varyant bize, atomik güçler diye adlandırılmakta olan şeyin, atomları kullanan Temel Güçler'in dolaylı faaliyetlerinden başka bir şey olmadığını göstermektedir. Bu bize ayrıca, Büyük Temel Güçler'in, evrendeki her şeyde mevcut bulunan düzenliliği ve mükemmelliği muhafaza etmek üzere nasıl faali-

yet gösterdiklerini de ifade etmektedir.

"Bu haçın kolları, Tanrı'dan yayılmış bulunan Temel Güçler'i sembolize etmektedir. Bu kollar, yani bu Güçler, doğuya doğru yöneliktirler ve dördü birden bir daire oluşturmaktadırlar. Bunun sonucu olarak Temel Güçler'in hepsi de, bir merkezden hareketle faaliyete geçmekte ve doğru yönüne doğru ilerlemektedir."

Yaratılış öyküsünün bir bölümü bir tablette (ŞEKİL 3) temsil edilmektedir. Bu tabletteki dış daire evreni, dalgalı daire suları, orta daire toprağı ve en içteki desen de yeraltı derinliklerindeki ateşleri, volkanik gazları sembolize etmektedir. Ateşlerden oluşan Güç sembolü, toprağın, suların üzerinde ortaya çıkmak üzere olduğunu dile getirmektedir.

DEVRELER-ÇAĞLAR ve EĞİTİM

"Yeryüzü zuhur etsin."

"Ve Yerküre'nin Yüzeyini Sular Kaplamıştı."

Metapsişik açıdan bu dört büyük kuvvetin ne olduklarını incelememiz gerekirse konuya daha değişik açıdan bakmak gerekir. Yaradılış her şeyden önce enerjiler arasındaki ilişkidir. Bu enerjiler, ruhsal, zaman, fizik ve hayat enerjileri adını alır. Bu enerjilerden **hayat enerjisi zaman enerjisiyle birleşince fizik evrenler meydana gelir.** Burada canlılık vardır ama şuurluluk yoktur. Şuurluluğun oluşması

için de ruhsal enerjiye ihtiyaç vardır. Bu üç enerjiye dördüncü enerji olarak katılan ruhsal enerji tüm bu oluşu idare eden organizatör ana enerjidir.

Mu'da veya onun kolonilerinde anlatılan dört büyük gücü veya tanrılar kavramını bu enerjilerin birbirleri ile yapmış oldukları tekâmüle hizmet çabaları olarak değerlendirmek gerekmektedir.

Bu güçler aynı zamanda kozmik ve beşeri inisiyasyon-eğitim metotlarının ana unsurları olduklarından, yine bunları idare eden sorumlu ruhsal plânları da sembolize ediyor. Her devrede bu plânlardan/güçlerden biri baskın olduğu için o plâna tekabül eden eğitim metodu doğal olarak ön plâna çıkıyor. Örneğin su inisiyasyonu veya su plânı veya su ile sembolize edilen inisiyasyon metodu ve plânı ana öğretim plânı ise, verilecek ve yapılacak olan imtihanlarda yine su ile veya ana unsuru su ile olan genel tatbikat plânı olacaktır.

Yine buna bağlı olarak o devrede doğan varlıkların ihtiyacı da o ana plânın içinde giderilir. Yani varlıklar enkarne olacağı zaman hangi bilgilerin tatbikatını yapacağını bilir. Bu tatbikatı bilir, çünkü zorla kimse dünyaya itilmemiştir. Her varlık seçme özgürlüğü ilkesi gereğince, isteyerek vazifeye talip olduğundan, sonuca katlanmamak diye bir şey söz konusu olamaz. Çünkü varlıkların dahil olduğu devrenin nasibi olabilecek bilgisi ana hatları ile bilinir. Amaç bunların fizik plândaki tatbikatını gösterbilmektir.

Her devrenin-çağların idareci plânı değişiktir.

Yeryüzündeki şiddetli değişimler çağların sona ermesine sebep olur. Bu çağların sayısı ile ilgili ezoterik bilgiler kültürden kültüre göre farklılık göstermektedir.

Bir kızılderi yazan olan Ixtlidxochitl (1568-1648), Tezcucokrallarına ait vakayinamelelerinde (tarihi anlatan yazılar) dünyanın çağlarını açıklamıştır. İlk çağ Su çağı idi; bu çağ hemen hemen bütün yaratıkların mahvolduğu bir tufan tarafından sona erdirilmiştir. Deprem (toprak) çağında dünya, pek çok yerinden çatlama, dağlar devrilmiş ve korkunç bir depremle harap olmuştur. Kasırga (hava) çağı bir kozmik kasırga içinde son bulmuştur. Nihayet Ateş çağı ise, yağmur gibi yağan ateş içinde yıkılıp giden

dünya çağıdır.

Meksika kavimleri de, kendi geleneksel bilgilerine göre şimdi kendilerini aydınlatan güneşten önce, peşpeşe mahvolmuş dört çağın geçtiğine inanmaktadır. Bu dört çağda, bütün canlılar; sel baskını, deprem, genel yangın ve fırtınanın etkisiyle yok edilmişlerdir. Her felâkete yol açan dört eleman (tufan, kasırga, deprem ve ateş) aynı zamanda bu felâketlere adlarını da vermiştir. Meydana gelen karışıklıklarda, bu dört elemandan hangisi en hâkim durumdaysa, bunun adı felâkete verilmiştir.

Kuzey Borneo'daki yerli kavim bugün bile; gökyüzünün başlangıçta çok alçak bulunduğunu, altı güneşin harap olduğunu ve dünyanın halen yedinci güneş tarafından aydınlatıldığını beyan etmektedir.

Aşağısı yukarıya benzer. Bu bilgidен yo-la çıkarak, kozmik güçler ve onların fizik plân-daki en kaba tezahürleri ile ve beşerin ihtiyacı-na göre kütesel eprövrlerle genel tekâmüle kat-kıda bulunmaları doğal bir süreç ve sonuçtur. Su, hava, ateş ve hava ile sembolize edilen bu unsurlar şüphesiz büyük güçlerin yeryüzündeki gölgeleri olduklarından, öncelikle onların tarih-sel arenadaki izlerine bakmakta yarar vardır.

MU'NUN BAŞINA GELENLER

Anavatan Mu, depreme kurban oldu. Eski kolonisi Atlantis'in çok sonraları başına geldiği gibi, Mu kıtası tümüyle yerinden kalktı, okyanusun dalgaları gibi kıvrım kıvrım oldu.

Kozmik devrelerde, baş ve son bir an gelir ki bir hizaya gelir. Baş ve sonun bir olması, başta olanla sonda olacak arasında büyük bir benzerlik olabilir demektir. Devresel olarak kozmik spiralde görülen ritimler hep tekrar eder. Tıpkı bir nabız atışı gibi. Bu yüzden başlangıçta yani Anavatan Mu'da olan bazı olayların daha önce de olduğu gibi, ihtiyaçlar oranında olması kaçınılmaz bir hakikat olarak önümüze serilmektedir. Bu yüzden Anavatan Mu'nun başına gelen büyük şoklara göz atmakta yarar vardır.

Mu'nun rahip - âlimleri, kitanın başına gelecekleri pekâlâ önceden görmüşler ve halka bildirmişlerdi, ama bu konuda, insanlık tarihi boyunca, insanları felâketlere karşı uyarmış olan kehanet ehlinin sağlayabildiği başarının

ötesinde bir başarı sağlayamamışlardı. Her ne olursa olsun, dibi volkanik gazlar tarafından oyulmuş olan Mu'nun nasıl yok olup gittiğini bu gün nispeten bilmekteyiz veya bildiğimizi sanmaktayız.

"Yer sarsıldı ve rüzgâr önünde yaprak gibi titredi. Mabetler, saraylar çöktü ve anıtlarla heykeller devrildi. Şehirler artık bir yıkıntı kümesiydi."

Yaprak bir yükseliyor, bir iniyor, titreyip çırpınıyor, ateşler fişkırlıyor, alevler bulutları delirken, çapı kilometrelerce tutan kızılıklar meydana getiriyordu.

Eğikten düşen yıldırımlar bu ateşle birleşiyordu. Kalın, siyah bir duman tabakası ülkeyi kapladı. Dev dalgalar sahillerde, şehirlerde patlıyor, harabelerdeki bütün canlıları mahvediyordu. Mabetlere sığınmaya çalışan insanlardan dehşet çığlıkları yükseliyor ve orada ateş ve dumanla vurulan erkek ve kadınlar Lhossa belgelerine göre şöyle diyorlardı:

"Ra Mu, kurtar bizi!" Ama artık çok geçti...

Hava, insanların korkunç çığlıklarıyla doldu. Halk mabet ve binalarda sığınacak yer aradı. Mu bilgisi (Rahip-kral, Ra Mu) karşılıklarına dikildi ve onlara "Ben bunu size önceden söylemedim mi? Erkekler ve kadınlar, görkemli yapıları evlerinde gözyaşlarıyla perişan hâlde iken, "Mu, kurtar bizi!" diye yalvarıyorlardı. Ra-Mu "Hepiniz, bugün, hizmetkâr ve servetinizle tüm değerli şeylerinize, öleceksiniz. Küllerinizden başka milletler yükselecek. Şayet onlar da giydikleriyle değil, ama verdikleriyle üstün olduklarını unutulursa, aynı akibete uğrayacaklardır." Alevler ve duman Ra Mu'nun sözlerini yuttu; toprak ve üzerindeki her şey parçalandı ve derinlere gömülüp gittiler.

Bir koca kıta bölündü ve yıkıldı. Gök gü-rültüleri içinde toprak karanlıklara gömüldü. Yeri korkunç alevler sardı ve sonra her yandan gelen dev gibi dalgalar merkezde birleşmek ve yutmak için çarpışarak patladılar, köpürerek birbirlerini parçaladılar.

Mu, insanın Ana Vatan'ı; gururlu şehirleri, mabetleri, sarayları, sanatı, bilimi ve kültürüyle şimdi geçmişin malıydı.

(Devam Edecek) ➤

Rupert SHELDRAKE

ile bir Söyleşi

Rupert Sheldrake zamanımızın ileri görüşlü, öncü bilim adamlarından biridir. Biyoloji alanında yapmış olduğu çalışmalar ve ortaya koyduğu kavramlar bu bilim dalının sınırlarını zorlamaktadır. Aşağıdaki röportaj, Noetik Bilimler Enstitüsünde düzenlenen bir seminer sonrasında yapılmıştır.

S: Ruh nasıl tarif edersiniz?

RS: Ruh bir ilke olarak görüyorum; değişim, hareket ve aşılama ilkesi. Fizik dünyada ruh, enerji dediğimiz forma bürünüyor. Hareket, akış ve değişim ruhun özüdür. Böylece ruh tüm canlı formlar ve onların imajları -rüzgâr, ateş, ışık ve kuşların uçuşu gibi- aracılığıyla kendini gösteriyor. Bunların hepsi de hareketli imajlardır. Sürekli hareket hâlinde oldukları ve çok çeşitli formlara büründükleri için tam bir belirleme yapmak çok zor.

S: İnsanların bu tür bir paradigma değişimini kabullenmelerine en büyük engel sizce nedir?

RS: Üç yüz yıldır doğayı ve bedenlerimizi ruh ya da candan yoksun birer makine olarak görmek gibi bir problemimiz var. Bu tümüyle mekanik bir hayat görüşüdür ve resmî tıbbın ve tarımın temelini teşkil eder. Fabrikasyon tarımı ve hayvanları üretim zincirindeki dişiler gibi görmemizin sebebi de budur. Ve bu resmî görüş pek çok eğitilmiş insan tarafından kabul edilen bir görüştür. Fakat pek çok insanın yaşamı iki bölümdür: Ruhsal yöne karşı gösterdikleri ilgiyi içlerinde saklı tutarlarken resmî görüşü benimsermiş gibi görünürler.

Ruhsal yaşantımızın beynimizle nasıl bir bağlantı içinde olduğu hakkında şuurulu bir anlayışa sahip değiliz. Ki bu konu aslında nörofizyolojinin, ruh diye bir kavramın yer almadığı nörofizyolojinin yetki alanındadır.

Aynı şekilde ruhsallığı içeren bir biyokimyayı bulamazsınız. Uygarlığımız içerisinde oldukça katı bir ruh-beden ayrımı mevcuttur.

Herkes parçası olduğu alanla karşılıklı bağlantı içerisindedir.

Bunun sebebi tüm geleneksel anlayış sistemlerinde bulunan ve bedenle ruh arasında köprü vazifesi gören "can" (soul) kavramının dışlanmış olmasıdır. Can'ın bilimden dışlanması 17. yüzyıldaki sanayi devrimiyle başlar. Bundan önce Avrupa, Amerika ve bunun dışındaki yerlerde herkes bitkilerin cana sahip olduğuna inanırdı. Bu Orta Çağ kilisesinin resmî öğretisiydi. İngilizce'de hayvan (animal) sözcüğü, can anlamını taşıyan Lâtince sözcük "anima"dan gelir.

Neyse zamanla tüm uyarlığımız, özellikle de mekanik bilimin en ön sırada tutulduğu Kuzey Avrupa ve Kuzey Amerika ülkeleri ruh ve madde ayrımının katı birer uygulayıcısı hâline geldiler. Bu ruhsal âlemin tamamıyla reddilmesi anlamına gelmiyordu. Sorun yalnızca ayrı bölümler olarak ele alınmalarıydı. Ve böylece milyonlarca Amerikalı ve Avrupalı yaşamlarını tümüyle materyalist bir dünyada daha fazla mal tedarik etmek, çevreyi kirletmek, alışveriş merkezlerine gitmek, tüketiciler ve üreticiler hâline gelmek için çalışarak geçirir duruma geldi. Ondan sonra insanlar hafta sonları tamamen farklı değerler içerisinde doğayla tekrar bağlantı kurmaya çabalayarak şehir dışlarına kaçmaya, kilise veya havraya gitmeye başladılar. Bu nokta, maddî yaşamdan tamamen ayrı bir spiritüel yaşam sürdüğümüz bir aşamadır. Sanırım anahtar, bu psikik ya da can düzeyinin yeniden keşfedilmesindedir.

S: Bu sizce nasıl olacak?

RS: Bilimde bunun nasıl olabileceğini görmek giderek basitleşiyor. 17. yüzyılda can (soul) kavramının tabiatın dışlanması, 19. yüzyılda çeşitli alanların keşfi ile tam başarıya ulaştı. Önce elektriksel ve manyetik alanlar, ardından

gravitasyonel alanlar, daha sonra kuantum alanları ve biyolojide morfogenik alanlar... Benim kendi fikirlerim, biyolojideki bu alan kavramının "morfik" alanlar diye adlandırdığım şekilde genelleştirilmesi üzerine kuruludur. Morfik alanı, canlı organizmaların gelişiminin temelini teşkil eden, sinir sistemlerinin faaliyetini organize eden ve hayvanlardaki içgüdülerin altında yatan görünmez kalıplar olarak düşünüyorum. Ve bu alanlar aynı zamanda çeşitli toplu grupların üyelerini birbirine bağlayan görünmez bağlantılardır. Örneğin, bir kuş sürüsü hep birlikte aynı zamanda göç edip geri dönebilmektedir. Bence bunun sebebi, bütün sürüyü kapsayan tek bir alanın varlığıdır. Hepsi de daha geniş bir sistemin içinde daha geniş bir bütünün parçasıdır. Sürünün morfik alanı onları birbirine bağlayan ve koordine eden şeydir. Sadece yarıllarındakileri izleyerek ya da doğal duyuşsal enformasyonlarını kullanarak çok uzaklardan geri dönebilmektedirler. Bence hareketleri aynen miknatısın etrafında toplanan demir tozlarının hareketleri gibi koordine edilmiştir. Miknatısı hareket ettirdiğinizde demir tozları da peşi sıra değişecektir, çünkü hepsi de parçası oldukları alanla karşılıklı bağlantı içerisinde olduklarıdır. Bu olgu kuş sürüleri için olduğu kadar çeşitli toplumsal gruplara mensup insanlar için de geçerlidir.

Bu morfik alanlar kavramını *The Presence of the Past* (Geçmişin Varlığı) ve *Seven Experiments that Could Change the World* (Dünyayı Değiştirebilecek Yedi Deney) isimli kitaplarımda detaylı olarak inceledim. Yaptığım şey, insanların bu basit alanları ve görünmeyen bağlantıları bilimsel deneyler yoluyla gerçekten test edebilecekleri basit yollar önermekten ibarettir. Bu deneylerden biri insanlarla evcil hayvanları arasındaki bağlantılarla ilgilidir. Bu bağlantılar, insan ile evcil hayvanın (meselâ bir köpeğin) tek bir toplumsal alanın parçası olduğunu gösteren sosyal irtibatların örnekleridir. Toplumsal bir hayvan olan köpek, insanı, kendi topluluğuna bir şeref üyesi olarak kabul eder. Bu irtibatların var olduğu gerçeği, köpeklerin belirli fizik ve kimya kurallarına göre çalışan makineler olarak kabul edildiklerinde kesinlikle yapamayacak oldukları şeyleri yapmalarını sağlar.

Örneğin pek çok köpek, sahibinin eve geleceğini önceden bilir. Ve sahibi gelmeden yarım saat hatta daha uzun süre önce kapının yanında beklemeye başlar. Bu nasıl olmaktadır? *Seven Experiments that Could Change the World* adlı kitabımda tarif ettiğim, İngiltere'de yapmış olduğumuz bir deney, alışılmadık zamanlarda, alışılmadık dışında yollarla, meselâ bir

taksi ya da bir arkadaşının arabasıyla eve gelen insanlarla ilgilidir. Böyle durumlarda da köpekler bunu bilebilirler mi? Yanıt, evettir. Bu durumda da bunu hissetmekte ve önceden kapıda beklemektedirler. Burada pek çok kimsenin psişik ya da telepatik dedikleri, benim morfik alanlar terimiyle açıklamaya çalıştığım türden bir nakledilen enformasyon bağlantısı söz konusudur. Bu, bize doğadaki karşılıklı bağlantılılığı gösterebilen basit bir araştırma örneğidir.

S: *Dün, çok sayıda katılımcının yer aldığı koca bir oditoryumu şaşkınlık içinde bırakan bir deneyi yönettiniz. İnsanlar bu kavramlarla karşı karşıya getirildiklerinde, bunu günlük hayatlarına taşıyıp çevrelerindeki insanlarla paylaşacaklarına inanıyor musunuz?*

RS: Genellikle böyle olacağını sanmıyorum; problem de bu zaten. Sebebi, insanlar burada normal işlerinden ve sosyal bağlarından uzakta bulunuyorlar. Böyle bir çevrede bu tip fikirlerin kabulü çok daha kolay oluyor. Fakat kendi çalışma ortamlarına döner dönmez, o ortamın alışkanlıkları çok güçlü olduğundan onları eski hâllerine döndürüyor ve tekrar bu alışkanlıkları benimsemek zorunda kalıyorlar. Burada öğrendikleri türden şeyler daha ziyade onların özel yaşamlarının bir parçası gibi, bir hobi gibi oluyor. Toplumumuzda bir hobi edinmek normal karşılanır. Günlük işlerinize karıştırmadığınız sürece balığa gidebilir, kumaş artıklarından yorganlar yapabilirsiniz. Holistik fikirlerle sahip olabilir, meditasyon yapabilir ya da sağlık düşkünü olabilirsiniz.

Jnsanların bu konferanslarda öğrendikleri türden şeyleri alıp hayatlarına uydurmaları yalnızca hobi seviyesinde mümkün olabiliyor diye düşünüyorum. Bunun dışında her şey aynı şekilde devam ediyor: toplu enerji tüketimi, fosil yakıtların kullanımı, hava kirliliği, aşırı tüketim, Avrupa ve Amerika'nın, alışveriş merkezlerinin ve tüketimciliğin aşırı yayıldığı bölgeler hâline gelmesi... Tüm bunlar aynen devam ediyor. Bu da bütün holistik fikirlerle sahip olanlar için yeni üretim sahaları ve yine daha fazla satılacak mal anlamına geliyor: new age kristalleri, new age ürünleri ve meditasyon kasetleriyle dolu mağazalar...

Bugün dönüştürücü, değiştirici bir gücün iş başında olduğu kanaatindeyim, fakat bunun gerçekten etkili olabilmesi için bu değişim yalnızca bireylerin değil, bir şekilde grupların ve içinde yaşadığımız toplumun da değişimini kapsamaludur.

S: Bu yöne doğru gidebilmemiz için ne öneriyorsunuz?

RS: Bu, sanırım kısmen, pek çok insanın -hatta bu konferansa katılanların bile- biri toplum karşısında sergiledikleri resmi yüzleri, diğeri ise genellikle daha holistik, hayvanlarla, bitkilerle daha fazla bütünleşmiş ve diğer insanlarla daha bağlantılı olan özel yüzleri olmak üzere ikiye bölünmüş olduğunu kabul etme meselesidir.

Modern dünyadaki problemlerimizden bir tanesi, meselâ resmî bilim içerisinde, pek çok bilim adamı vardır ki, mekanik ve parçalara bölünmüş bir dünya görüşünü sürdürürken, (fabrikasyon tarım, yalnızca maddî ihtiyaçların kabulü vs.) özel yaşamlarında Noetik (zihinsel faaliyetlerle ilgili) bilimlerle ilgili konferanslara giderler. Çevremizde pek çok gizli "bütünlükçüler" vardır. İlk adım, bu gizli "bütünlükçüler" in ortaya çıkmasıdır. Eğer bunu yapabilirlerse, toplum içerisinde kendi iş alanlarında diğer insanların da bu fikirleri ifade etmelerini sağlayacaklardır. Ve bu da çalışma, eğitim ve resmî kurumlardaki sosyal atmosferi değiştirecektir.

Hâlihazırda hobi modeli yaygındır. İnsanlar bunlara inanmakta fakat saklı tutmaktadırlar. Bu insanlar eğer toplumumuzu değiştireceklerse, bunu kurumlarımız aracılığıyla yapmak zorundadırlar ve çok güçlü alışkanlıklara sahip bu kurumların morfik alanlarının değişmesine yardımcı olan bir hâle dönüşmek zorundadırlar.

S: Çalışmalarınızla etkilemeye savaştığınız şey bu mudur?

RS: Evet. Yapmaya çalıştığım şeylerden biri budur. Ve *Seven Experiments that Could Change the World* kitabımdaki şeylerden biri, herhangi bir kimsenin, dünyada mekanik görüşün öne sürdüğünden çok daha fazla şeyler olduğunu gösteren basit deneyleri yapabileceğidir. Bu uygun bilimsel deneyler, insanların bu türden şeyleri ciddiye almaları ve toplum içerisinde tartışmalarına olanak sağlamaktadır. Örneğin, eğer evcil hayvan sahipleri hayvanlarının kendilerine ne demek istediklerini ciddiye alırlarsa ve bunu toplum içerisinde ortaya koyarlarsa, benzer sonuçları keşfetmiş evcil hayvan sahibi pek çok arkadaş bulabileceklerdir. Şimdi bunlar gördüklerini gizlemektedirler. İnsanlara, hakkında bilgi sahibi olduğumuz fenomenlere dayanan uygun bilimsel araştırmalar yapma fırsatı verilirse çok şeyin açığa çıkması mümkün olacaktır.

S: İnternetteki World Wide Web ile çalışmalarınız arasında herhangi bir bağlantı görüyor musunuz? Web (ağ), sizce insanlığın sözü edilen paradigma değişimini gerçekleştirmesine yardımcı olabilecek yollardan biri olabilir mi?

RS: Umarım olur. Şu ana dek kendim web ile ilgilenmedim. Araştırma asistanım internet üzerinden çeşitli kişilere evcil hayvanları ile ilgili şeyler soruyor. O bu işe yeni başladı ve bu yüzden ne derece başarılı olacağını bilemiyorum. *Seven Experiments that Could Change the World* kitabından aldığım bazı bölümleri web üzerine yerleştirmeyi düşündüğüm bir projem var. Her bir deney için bir sayfa ayrılacak. Aynı zamanda ilgilenenlerden kendi deney sonuçlarını da internet aracılığıyla paylaşmalarını isteyeceğim. Ancak bunu deneyinceye dek başarılı olup olmayacağını bilemiyorum.

S: Size ilham veren diğer insanlar kimlerdir ve eğer elinizde imkân olsa kiminle çalışmak isterdiniz?

RS: Bana ilham veren en önemli insanlardan birisi Mathew Fox'tur. Daha doğrusu *Natural Grace* (Doğal Rahmet) isimli kitabımızda henüz ortaya çıktı. Kendisi hâlen birlikte çalıştığım bir kişidir. Çünkü bilim ve ruhsallık arasında bir diyalog başlatmanın çok önemli olduğunu düşünüyorum. Fox, çok açık ve resmî dinin kısıtlayıcı bağlarının ötesine geçmeye çalışan bir insan. Ben de aynısını bilimde yapmaya çalışıyorum, özellikle sınırlandırmaların dindenkilerden daha fazla hâle geldiğini düşündüğüm bazı noktalarda. Bilim olağanüstü dogmatik bir hâle geldi. Ve tıp alanındaki açılmaları da çok önemli olduğunu düşünüyorum. Bu alanda en iyi bulduğum kişi Larry Dossey'dir. Kendisiyle dün akşamki konferansta çok önemli bir konuşmamız oldu. Yıllardır düzenli olarak mektuplaşarak diyalogumuzu sürdürüyorduk ve buluşma şansını bulunca çok iyi bir sohbetimiz oldu.

Ayrıca kendileriyle birlikte bir başka kitap yayınladığımız iki arkadaşla da diyalogumuz sürüyor: Terrence McKenna ve Ralph Abraham. Kitap kendi aramızda "Batı'nın Kıyısında Trialoglar" adını verdiğimiz diyaloglar üzerine kurulu. O kitapta Dünya'yla, suurun yapısıyla, bilimin yapısıyla ilgili tüm meseleleri ve ilgilendiklerimi deneylerin bazılarını inceledik. Terrence'nin fikirleri zaman ve yaratıcılık üzerineydi. Bunlar tartıştığımız ve tartışmaya devam ettiğimiz konuların bazılarıydı. Şimdi yine "Trialoglar" dan oluşan bir başka kitabın hazırlığı içindeyiz. Evet, bunlar diyalog ve araştırmalarımı birlikte sürdürdüğüm kişilerden bazıları. ■

Kaynak: İnternet / Çeviren: Reşat Güner

OXFORD'DA YEMEKLİ BİR UFO KONFERANSI...

Bir yayıncı, bir editör, bir fotoğrafçı ve bendeniz Marcus WALKER'dan oluşan Encounters dergisinin görevlileri; tüm kuşkucuları değiştirebilmek amacıyla, tepeden tırnağa smokinler içinde Oxford'da toplandık. Panele seçkin konuşmacılar katılmıştı... Konuşma ve tartışmaların sonunda, "Dünya dışından ziyaretlerin gerçek olduğu mu, yoksa gerçek olmadığı mı kanıtlanmış olacak?" sorusunun yanıtı sonuçlarda...

OXFORD Üniversitesi, "Dünya dışı zekâların Dünya gezegenini ziyaret etmiş olduğuna 'bu ev' inanmaktadır..." gibi bir başlıkla *Encounters*'a geldiği zaman, bu talep oldukça garip karşılanmıyordu. İlk bakışta, bunun bir Üniversite şakası olmuş olabileceğine inanmış olmamızdan dolayı affedilebilirdik. Fakat bu, çok geçmeden; Oxford Birliğinin aslında, Peter Brookesmith, Harry Harris, Stainton T. Friedman gibi konuk konuşmacılarla çok yüksek bir olay oluşturduğunu açıkça ortaya çıkarmıştı. Uzun müzakerelerden sonra, böyle bir olayın sponsorluğunu kabul etmenin bir onur olacağına karar verdik ve ülkenin bir öğrenim merkezi olan bu mekânda tüm geceyi bu konuya harcamaya karar verdik. Hafif tebessümler ve surat asmalar arasında geçen tartışma, 25 Ekim Çarşamba günü olmuştu.

Geceye bir ön tartışma yemeğiyle başlanmıştı. Bu açış yemeğinde şarap su gibi akıtılmış, nefis

yemeklerden aksırıncaya tiksırıncaya kadar yenmişti. İçki dilleri yumuşatırken, konuşmaların oluşturduğu mırıldanmalar toplantının sıcak atmosferini dolduruyordu. Öyle görünüyordu ki toplantının esas amacı, tartışmaya katılan her iki tarafın birbirlerini denemeleriydi. Herkes koltuklarına yığılmış olarak, gevşemiş bir vaziyette inandığı ya da inanmadığı konuları ortaya koyuyordu. Menüü inceleyenler "ön yemeğin" kebab olduğunu gördükleri zaman, şaşırmışlardı. Kuşkusuz kebab, eğer akşamın son yemeği olmuş olsaydı, mideler sızlamaya başladığı zaman, çok iyi gelirdi. Bununla birlikte, midelerimize oturan yemek, her servisle biraz daha yoğunlaşan şamatanın yakıtını oluşturuyordu. Bir-

den masanın öbür ucundan Stainton'un gür sesi duyulmuştu. Besbelli ki konferans volümüne göre eğitilmiş bir sestiydi. Bu sesin kime ait olduğu anlaşıldıktan sonra, ardi arkası gelmeyen itimat telkin edici sözler dudaklarından dökülmeye başlamıştı. Bu adam kuşkusuz bir zamanlar ABD hükümeti he-

*Dünya planeti gelişmiş sistemlerin gözlem yeridir.
Her okul gibi.*

sabına çalışmıştı. Bu nedenle, herkes onun konuşmasından büyük şeyler bekliyordu.

Çok geçmeden, kararlarımız iyice doymuş ve asıl büyük salona geçmenin zamanı gelmişti. Bu salon aslında küçük bir kilisedi. Ama yapılan tadilatla entelektüel tenis oyunu salonu hâline getirilmişti. Dekorun genel görünümü Avam Kamarasını anımsatıyordu. Konuk konuşmacılar ve sponsorlar birbirlerine karşılıklı pozisyonlarda yerlerini almışlardı. Toplantı Başkanının açış konuşmasından ve sekreterin birkaç duyurusundan sonra, doğruca tartışmanın içine girdik. İlk iki konuşmacı Öğrenci Birliğinin temsilcilerindendi. Bunların her ikisi de birbirinden ufak tefek farklarla konuya karşı çıkar tarzda konuştu. Ama son derece tutarsız noktalardan yaklaşıyorlardı. Bunlardan sonraki konuşmacı; notlarını karıştıra karıştıra, arada bir de gözlüklerinin üzerinden dinleyicileri süzerek, aynı zamanda da üzerindeki siyah kadife ceketini düzeltmeye çalışarak kürsüye çıkarken; besbelli ki karşılaştığı insanlarla ilgili olarak dünyaya anlatacağı birçok şeyi vardı. Harry, 1000 kişilik bir dinleyici topluluğuna, ufolojiyle ilgili ilk temasının, küçük bir topluluğa konuşma yapması kendinden rica edildiği zaman olduğunu, buna da bir arkadaşının vesile olduğunu söyleyerek konuşmasına başlamıştı. O yöresel toplantıda beklediği böyle bir taleple karşılaşınca, ne anlatacağını şaşkınlık içinde düşünürken, arkadaşı imdada yetişmiş ve UFO'lar konusunu önermişti. Manchester'li Harry Harris o günden sonra konuya ilgi duymaya başlamış ve araştırma yaptıkça konu tarafından iyice cezbedilmişti. Harry konuşmasını, iyice incelemiş olduğu üç olay üzerine dayandırmıştı: 1980 Aralık ayındaki Rendlesham Ormanı'ndaki olay, polis memuru Alan Godfrey'in olayı ve bazı insan kaçırma (abduction) olayları. Harry konferansa, yanında; teypten dinleteceği bazı şeylerde yardımcı olması için birini daha getirmişti. Bu bant kayıtları görgü tanıklarının ifadelerini içeriyordu. Konuşmasına aldığı olayları dikkatli ve ustalıkla anlattı ama ne yazık ki, kendisine tanınan süre içinde hepsini bitiremedi. Bununla birlikte yine de, mülakat yaptığı anahtar gözlemcilerin ifadeleriyle desteklenen önemli noktalara değindi. Bu görgü tanıkları arasında; Albay Charles Halt ve turuncu ışıklı UFO'lar gördüğünü iddia eden polis memuru Alan Godfrey de bulun-

yordu. Hatta orada hazır bulunan dinleyicilere, UFO ile kaçırılan birini de tanıtmıştı.

Konuya karşı olanların da şüphesiz, aynı derecede etkili bir konuşmayla karşılık verme durumları vardı. Ama bu, ne yazık ki onları aşan bir şeydi. İyice araştırılmış ve hazırlıklı karşı çıkılmalar yerine; alışılmış şakalarla, konuyla ve konuya inananlarla alay etme yolunu yeğlemiş görünüyorlardı. Bir ara uzaydan gelenlerle ilgili eski, modası geçmiş bir itiraz bileki yinelediler ki; bunu dinlerken, Stanton bile uyuklamaktan kendini alamadı. Ondan sonrası zaten, konuya karşı çıkan taraf için tamamen "iniş"ten başka bir şey olmadı. Bu sırada izleyicilerin gruplar hâlinde salonu terk ettiği görüldü. Halbuki konunun lehinde olan tarafın hâlâ güçlü bir konuşmacısı vardı: Stanton Friedman. Ama onu birisinin uyandırması gerekiyordu.

Bu arada, bu ilk karşılıklı başlangıç atışları sırasında dinleyiciler arasında bazı üniversite öğrencilerinin bizlere kendi fikirlerini söyleme konusunda oldukça rahat davrandıklarını gördük. Şöyle söylüyorlardı: "Çin'in Sung Sülâlesi'nden kalma bir elyazmasında, Çin'i yaklaşık 600 yıl önce ziyaret etmiş olan dikkat çekici bir diskten söz edilmektedir."

Her nasılsa, birisi Stanton'u uyandırdığı zaman, ünlü fizikçi kendisini aniden konferans içinde buluvermişti. S. Friedman kürsüye davet edilirken, dinleyiciler arasındaki konuşmaların volümü de sıfırı bulmuştu. Stanton meslekî performansıyla birkaç dakika içinde âdeta ortalığa hâkim olmuştu. Dr. Stanton Friedman UFO'larla ilgili gerçekler ve hükümet haberleriyle âdeta dinleyicileri bombardımana tutarak konuşmasına başlamıştı. Sonra Roswell olayına girdi. Olayın basına aksetmesiyle, işin içine ilk giren bilim adamı (Kanadalı fizikçi) olarak olayı ta başından ele aldı. Konuşmasını bir dizi slayt eşliğinde sürdüren Friedman, Roswell olayının etrafında çöreklenen resmî rapor, hükümetin ve basının yalanları ile kendisinin yaptığı araştırmadan sonra vardığı sonuçların birbirinden farklı olduğunu vurguladı. Otopsi filmi'nin kendisinin incelediği Roswell olayı ile uyumlu olmadığına değindi. Örneğin, yaratıkların boyları ve renkleri kendisinin toparladığı

bilgilere uymuyordu. Orijinal Roswell tanıklarının gördükleriyle, filmde verilenler birbirine uyumlu değildi. Bu arada Friedman, haberalma özgürlüğü çerçevesinde açılan davalarda da pek kayda değer bir ilerleme elde edilmediğini yer yer vurguluyordu.

Friedman konuşmasının bir yerinde elinde UFO'larla ilgili kalın bir resmî döküman bulunduğunu, ama bunun % 85 gibi büyük bir kısmının örtbas edilmiş olduğunu sözlerine ekledi. Buna bağlı olarak hükümetin hâlâ bir şeyleri saklamakta olduğu kanısında olduğunu bildirdi.

Dr. Friedman'ın slayt gösterisi eşliğinde sürdürdüğü konuşmasının özellikle Betty ve Barney Hill olayıyla ilgili kısmı bir görsel-işitsel ziyafet görünümündeydi.

ğrencilerden biri Stanton'a; birçok raporda uzaydan gelenlerin dış görünüşlerinin Dünya insanına niçin bu kadar benzediğini, neden 20 ayağı, 50 tane duygusası vs. olmadığını sordu. Bunun üzerine ünlü bilim adamı, bir gezegeni inceleyecek varlığın, mümkün olduğu kadar orasının şartlarına uyacak nitelik ve görünümde olmasının akla daha uygun olacağını belirterek, "Eğer bir çölü inceleyeceksiniz, herhalde oraya balıkları göndermezsiniz..." diye ekledi. Elde bulunan koşullara en uyumlu form en doğal şekildir.

Dr. Friedman'ın slaytlar eşliğinde yaptığı bu açıklamalarını, UFO şekilleriyle ilgili bir film izledi. Bu UFO şekillerinin çoğu görgü tanıklarının ifadeleriyle destekleniyordu. Dinleyiciler, Stanton'u dinledikten sonra, gerçekten de, konuya hâkim, deneyimli bir profesyonelle karşı karşıya bulduklarını ve konuşmacının, elinde bulunan gerçekleri açık seçik bir şekilde ortaya koymuş olduğu kanısına varmışlardı. Dinleyici bunu coşkulu alkışlarla kanıtlamış, ayrıca bazı öğrencilerin, konuşma sonunda konuşmacıdan daha çok şeyler duyma arzusunda oldukları gözlenmiştir.

Stanton'unkinden daha iyi bir sonuç olabileceğini düşünmek haksızlık olurdu. Ne yazık ki, o sıkıcı iş Peter Brookesmith'in başına geldi. Bu aşamada ben başımı kaşımaya ve düşünmeye başladım. Peter Brookesmith, *Bilinmeyen*'in

editörlüğünü yapmamış mıydı ve UFO gözlemleriyle ilgili bir kitap yazmamış mıydı? Kuşkusuz, yanıt "Evet!" O hâlde bu tartışmaya niçin karşı çıkıyordu? Konuşmasının üçüncü dakikasından sonra, benim sorum değişerek, "Tartışmaya karşı çıkmak zahmetine niçin katlanıyor?"a dönüştü.

Peter, kayıtlara geçmiş her komik hikâyeyi aktararak, dış uzaydan ziyaretleri çürütmek konusunda tatmin olmuşa benziyordu. Ondan sonra; 1950'lerde ve 60'larda kaçırılanların sorumlularının ve karşılaşılan UFO'ların Jüpiter ve Venüs kaynaklı olduğunu ama sonraki yıllarda bu gezegenlerde yaşam olmadığını kanıtlandığını iddia etti. Belki onlar Dünya insanları için yaşama uygun değildir, ama evrendeki tüm yaşamı Dünya beşerinin zayıflığının sınırları içine almak gerekir mi?

Bütün bunlar bir yana, Betty ve Barney Hill'i kaçıranlar Zeta Reticulli'den gelmemiş miydi? Peter'in bu şekilde süren "ağız kavgası" çok geçmeden çökmeye başladı. Az sonra da Stanton Friedman'ın ve dinleyicilerden bazı öğrencilerin sorularını üzerine çekti.

Benim fark edebildiğim en üzücü husus ise; Bay Brookesmith'in bir gecede, hem inananların hem de kuşkucuların gözünden düşmüş olmasıydı. Peter bu şekilde sunuşunu bitirdikten sonra; dinleyicilerden iki kapıdan salonu terk etmeleri istendi. Bundan amaç, konuşmayı beğenip beğenmedikleri konusunda oylarının alınmasıydı.

Bundan sonra, içki servisine ve biten tartışmalar hakkında tartışılmaya devam edildi. Ellerinde boş kadehlerle çenebaz kadınlar grubu gibi ses çıkaran kafası karışık UFO uzmanlarına aldırış etmeden, bizim ENCOUNTERS partisi, parasının karşılığını sponsorluktan almaya kararlıydı.

Her şey bittikten sonra, oylamanın sonucunda, tartışmayı beğenenlerin çoğunlukta olduğu ortaya çıktı.

Eğer siz bu makaleyi Jüpiter'de ya da Venüs'te okuyorsanız; rezervasyon yaptırmadan, doğrudan doğruya Oxford'un yolunu tutabilirsiniz. Sizi beklediklerinden hiç kuşkunuz olmasın. ■

**Kaynak: Encounters Magazine, Ocak '96
Çeviri: Selman GERÇEKSEVER**

REIKI

BİR ENERJETİK ŞİFA YÖNTEMİ

Linda SHUBERT

BU gezegende yaşayarak tekâmül eden insanlar olarak sonunda, yaşamlarımızın ayrılmaz bir parçası olan doğal enerjiyi tanımaya başlamamız muhteşemdir, değil mi? Biz radyestezistler, yüzyıllardır enerji frekanslarını tamamiyle anlamadan kullanmıştık fakat deneysel geçerliliğini ve bu frekansların varlığını "biliyoruz". Reiki, evrensel enerji frekanslarına hafifçe dokunan pek çok yoldan biridir.

Reiki deneyimi iki yönlüdür. En başta **Reiki, kendi enerji alanları ve şakralarımızın denge-lenmesiyle, bir kendi kendine şifa tekniğidir.** Hatta, kendimize olan saygımıza güvenerek yüksek benlik ve daha yüksek şuur hâliyle bağlantı kurmamızı sağlar ki radyestezist, bir pandül kullanarak bunu yapabilir. Daha açık terimlerle beden, zihin ve ruh bütünlüğü, şu anda bu gezegende yaşamakta olan insanlar olarak gelişmemiz için esas olan şeydir.

Kendi cevaplarımızı içimizde bulma konusunda kendimize daha çok güvenmeyi ve kendi rehberimizi izlemeyi öğrenmek zorundayız; Reiki ise bu amacı başaran basit bir metottur. Reiki eğitim ve akort metodunun temeli, fiziksel sistemin ruhsal ve enerjetik sistemlerle daha uygun seviyede olmasını sağlamaya dayanır. Şimdiki zamanda, başka şekillerde elde edilemeyen bir enerji harmanı vardır. Bu metotla akort etme, sertifikalı bir Usta ile başarılabilir. Tam manasıyla, kendimizin daha yüksek veçheleri ile iletişim ve denge hâline geçmiş oluruz. Ardından, -bazıla-

rının, spektrumdaki doğal yeşil olduğuna inandıkları- bu llâhî enerjiye girebilir veya kanal olabiliriz.

Tepe şakrasından kalp şakrasına doğru, yani aşağıya yönelen ve yin ile yang güçlerini ihtiva eden Reiki ışınının yaşamsal hayat gücünün, bütün ve tamam olan enerji olduğuna inanılmaktadır. Bir şifa kanalı olduğu kadar bir öğrenme kanalı da olan Reiki henüz tamamiyle anlaşılmamıştır. Buna rağmen, enerji ve onun temel uygulaması ile başlangıç aşamasında basit bağlantı kurmuş olan birinci derece eğitim almış kişiler için tamamen bir realitedir. Reiki eğitimini alan her kişi kendi hızıyla, fiziksel bünye ile hayatı olarak harmanlanmış olan kendi yüksek şuurunun saptadığı süratte "ışığın" içine yönelir.

Enerjiye giren, kadın veya erkeğin seviyesi nispetinde, fiziksel varlığın vibrasyon oranı artmaktadır; böylece hiç kimse, rahatça dağıtabileceğinden daha fazla vibrasyon ayarı almaz.

Enerjinin düzenli kullanımıyla, ister kendi kendine isterse diğerlerine şifa vermeye yönelsin, vibrasyon oranı yavaşça, gerektiği gibi artar.

İkinci derece eğitim (ki bu sadece, fiilî surette Reiki'nin uygulaması ve anlayışını yeterince sindirdikten sonra mümkündür) öğrencilere, uzun vadede şifa ve tedavi için mekân ve zaman içine enerji nakli sağlar.

Reiki, toplumun şifasını temin etmek için bir fırsattır. Radyestezi gibi, elle şifanın modernleşmiş bir parçası olmasına rağmen çok uzun bir süreden beri, 1980'lerin ilk yıllarında modern dünyaya verdiği şifa tekniği ile Dr. Dolores Krieger'in çalışmalarına kadar, sadece ezoterik veya metafiziksel bilgi

olarak kabul edilmiştir.

Dr. Krieger'in başlıca tezi, sağlıklı insanlarda yaşamsal enerjinin bolca bulunduğu ve hasta ya da bezgin insanların ise bu benzer enerjiden yoksun veya az faydalanıyor olduğudur. Bu yaşamsal enerji gerçekten, bir şifacının avuç içleri ve parmak uçlarından bir hastaya doğrudan aktarılabilir. Grad (1967) ve Smith'in (1972, 1973) çalışmalarında -yaranın iyileşmesini hızlandıran şifa, bitki gelişimi ve elle şifanın bir sonucu olarak enzim faaliyeti ile ilgili tetkiklerinden sonra Krieger, Therapeutic Touch (akupresür) veya elle şifa alan hastaların hemogloblin seviyesini ölçtü ve anlamlı bir artış buldu.

Birkaç yıl sonra, Reiki eğitimini alan Wendy Wetzel, sonra Dr. Krieger' in araştırmasına dayanarak bir Reiki çalışmasına girdi. Her iki yöndeki çalışmanın da niyetinin "Vücut enerjisinin dengelenmesine yönelik olarak" bedenine kendine doğal şifa verişini harekete geçirmek ol-

duğunu buldu. Bu iki çalışma, teknikleri çok az farklı olmasına rağmen şifa ve düzen sağlamayı hedefliyor. Wetzel' in çalışması gösterdi ki Reiki, (1988 bahar mevsiminde Reiki eğitimine iştirak eden 48 yetişkinden oluşan bir insan grubunun üstünde yapılan incelemelere göre) hemogloblin ve hematokrit seviyelerinde anlamlı bir değişim oluştuyordu. Bu, Reiki'nin, "tedavi edilmiş olan kadın ya da erkek her birey, kendi dengesi için gerekli olan miktardaki enerjiyi tam o miktarda alır" temel teorisiyle aynıdır.

Böylece Reiki' ye, metafiziksel veya bilimsel başka bir perspektiften de yaklaşılabildiğini görürüz. Radyesteziye benzer olarak Reiki, güçlendirme için vasıta olarak Ruh ile bir bağlantıdan yararlanır.

(Not: Bu özet ifadede yer alan şifa hakkındaki görüşler, yazara aittir ve American Society of Dowsters'a ait olması zorunlu değildir.) ■

The American Dowser, Cilt 35, No: 2, Bahar 1995 sayısından çeviren: AFİFE ÇEBİ

● Ruhsal Aktüalite ●

TEKİNSİZ PITTSBURGH

Bu gerçek hikâyeyi dosyanıza ilâve edeceğimi umuyorum. İnterneti kullanmaya yeni başlıyorum ve bunu doğru bir şekilde yaptığımdan da emin değilim; bunu başka bir yere taşımam gerekiyorsa, lütfen bana bildirin. Çünkü bu hikaye gerçek !!

Annem uzun bir hastalıktan sonra 1993 Aralık ayında öldü. Erkek kardeşlerimin ikisi de kasabanın dışında yaşıyor ve bu hadise olduğunda onlarla bağlantı kurmak, benim için oldukça zor olmuştur. California'daki kardeşim saat 6:30'da, yüzüne degen bir el tarafından uyandırıldı. Kendisini uyandıranın annem olduğunu düşündü. Karısına ve ailesine anlattıktan sonra bu konu üzerinde bir daha hiç düşünmedi. Halbuki annem, sabahleyin saat 9:30'da ölmüştü ki bu, California'da sabahın 6:30'udur.

Bunu takip eden günlerde babam bana, annemin nikâh yüzüğünün nerede olduğunu sordu. Bilmiyordum. Hiç kimse de onları bulamadı. Daha sonra, pek çok psöşik yeteneği olan bir arkadaşım, Jane, bunu "anneme sorabileceğini" söyledi. Jane, babama, üzerinde mor çi-

çekler bulunan küçük çantayı aramasını söyledi. Babam dediğini yaptı ve ... yüzüğü buldu.

Annem, şimdi nişanlım olan erkek arkadaşımı da hiç sevmedi ve ne zaman yanımda olsa, bir şeyler ... sebepsiz yere ... raftan düşerdi. İkimiz de çok korkardık!

En son olay, en dramatik olanıydı. Erkek kardeşim ve annemin hiç sevmediği yengem, babamın evinde kalıyorlardı. Ağabeyim gece yarısı yoğun bir dumanla uyandı. Öksürmeye başladı ve dumanın âdeta altından geldiği yatak odası kapısına kadar koştu. Kapıyı açtığı anda sigara dumanı tamamen kaybolmuştu!! Koku tamamen gitmişti! Hepimiz biliyorduk ki annem, yengemden intikam alıyordu; her ne yolla olursa olsun!

Anlattıklarım tamamen doğru ve bunu, bilgisayar dosyanıza eklemem gerektiğini düşündüm. Umarım bunu herkes okuyabilir!!! Teşekkür ederim. ■

*Nina Peterson / Pittsburgh, PA, ABD
İnternet'teki "Paranormal Fenomenler"
sayfalarından alınmıştır.*

OLAĞANÜSTÜ DUYULAR

Telepati yoluyla insan düşüncesinin esrar perdesi ortadan kalktı.

J.B. RHINE

FABIATÜSTÜ bir ilme kendimi vereceğim hiç aklıma gelmezdi. Çevremde gaipten gelen haberlerden, ruhları çağırıcılarından söz edildiğini işitirdim. Fakat babam iyi bir eğitim görmüş, pozitif bilimlere inanan bir adamdı. Bu gibi hikâyeleri hep gülünç ve saçma bulurdu. Onun için çocukluğumda ben de bu gibi şeylerin etkisi altında hiç kalmadım.

Üniversitede iken, en çok sevdiğim ve saydığım bir profesör, bana kendisinin de şahit olduğu psişik bir olaydan söz etti.

Bir gece 40 yıldan beri haber almadığı bir okul arkadaşını rüyasında görmüştü. Bu rüya o kadar canlıydı ki, uyandığı zaman bile onu unutamamıştı. Ailesine bundan söz etmiş ve oturup eski arkadaşına bir mektup yazmıştı. Mektupta, "Seni rüyamda o kadar canlı bir şekilde gördüm ki, bunca yıldan sonra sana bir mektup yazmak arzusunu yenemedim." diyordu.

Biyolojide çalıştığım için bu gibi şeylerden şüphe etmesini öğreniyordum. Klâsik psikoloji çerçevesini aşan bu psişik kuvvetleri lâboratuvar deneyleri gibi sıkı bir kontrolden geçirmek istiyordum. Arkadaşlarıma bu fikrimi açtı-

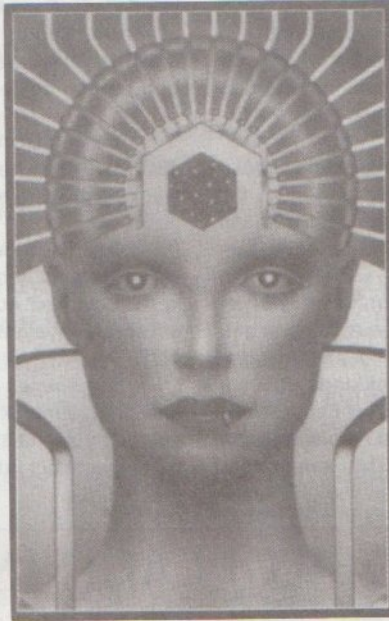
ğım zaman Alman mültecisi olan bir genç kız benim bu fikrimle ilgilendi ve hayatımızı birleştirmeye karar verdik. Bir gün büyük yazar Upton Sinclair'in *Zihinsel Radyo* isimli kitabı elime geçti. Orada karısı ile yaptıkları telepati deneylerini anlatıyordu. Onun yaptığı resimleri 50 km uzakta olan karısı aynen çiziyordu. Bizi en çok şaşırtan şey, Sinclair'in bu deneylerini sıkı kontrolden geçişi oldu. Einstein ve Prof.

McDougall bile buna inanmış görünüyordardı.

McDougall bundan kısa bir süre sonra Duke Üniversitesine tayin oldu. Ben de orada bir görev bulmuştum. O sırada McDougall bütün Amerikalıların saydığı bir İngiliz psikoloğu idi. Bilim dünyasını ipnotizma ile de ilgilendirmeye çalışıyordu.

Kendisi kontrollü telepati denemeleri yapıyordu. 1930 yılının sonbaharında beni iki genç yardımcısı ile tanıştırdı. Onlarla tanıştıktan sonra lâboratuvarlar dünyasından medyumlar dünyasına geçmeye karar verdim. Böylece 1931 ilkbaharında karımla hayallerimizi gerçekleştirmeye hevesine kapıldık.

İpnotizma yolu çok verimli olmadı. Ondan vazgeçtik. Kimyanın karışık araçlarına alışmış olan bizi, zihnin esrarına girmek için kullandığımız şeyleri gören şaşardı. İki adam, bir masa, iki iskemle ve acayip görünümlü bir iskambil kağıdı, hepsi bundan ibaret- ➤

ti. Kâğıtlar ilerisini görmek için kullanılan klâsik bir araç idi. Fakat hile imkânını azaltmak için Zenner 25 kâğıtlık bir deste düşünmüştü. Bu kâğıtlarda temel olarak beş sembol bulunacaktı. Ben onlara "Zenner Kâğıtları" ismini vermiştim. Sonra "DDA kartları" ismi ile bütün dünyayı do-laşacağı aklıma bile gelmemişti.

İlk denemeleri üniversite öğrencileri ile yaptım. Ortalama olarak, cevaplarda 25 tanede 6,5 doğru çıkıyordu. Bu ümit verici bir sonuçtu. Bir gün bir psikoloji öğrencisi olan Lizmayer lâboratuvarıma geldi. Beni her görmeye gelene yaptığım gibi bir deste iskambil aldım, karıştırdım. Sonra gelişigüzel bir kâğıt çekerek ne olduğunu söylemesini istedim. Doğru söyledi. Denemeyi tekrarladım, dokuz kere üst üste çevirdiğim kâğıdı bildi. Elime bu alanda bir dâhi geçmişti.

Parapsikoloji hakkında verdiğim bir konferanstan sonra genç bir öğrenci beni görmeye geldi. Bizim deneylerimizle çok ilgileniyordu. Ailesinde psîşik kudrete sahip olanlar vardı. Bu nu gözleriyle görmüştü.

"Sizde de böyle bir kudret var mı?" dedim.

"Sanıyorum ama, korkuyorum." dedi.

Lâboratuvarın şartları içinde korkacak bir şey bulunmadığını kendisine söyledim. Yaptığımız denemelerin çoğunda başarı kazanıyordu. Fakat bir gün gelerek :

"Artık benden iyi bir sonuç alamayacaksınız." dedi.

Hep başarı göstermek endişesi içinde yaşadığından dolayı sonunda bu yeteneğini kaybetmişti.

Asistanlığımı yapan Bayan Ownley'e gelince, bir gün beklenmedik bir şekilde bana geldi. Psikolojiden mezun olmuştu. Duke Üniversitesinde ipnotizma ile tedavi hakkında etüt yapıyordu. Bir gün tesadüfen bizim denemelerimizde bulunmuştu. Bunlarda hile olmamasına imkân olmadığını söylüyordu. Onu kandırmanınca ona bir deste kâğıt verdim ve bir arkada-

şı ile denemeler yapmasını söyledim. Birkaç gün sonra yine geldi.

"Ooo! Doktor Rhine, çok mahcubum!" dedi. Parlak sonuçlar almıştı. 25 taneden 15 tanesini bilmişti.

günden bu yana bütün denemelerimiz bîrsürü lâboratuvar-da kontrol edildi. Her iki cinsten, her yaştan insanlarla denemeler yaptık. İçlerinde zihinleri gelişmemiş çocuklarla, körler bile vardı. Denemelerimizin tekniklerini kaç kere değiştirdik. Sembollerimizi büyülttük, küçülttük, değiştirdik. Zaman ve mekâna bakmadan bu kudretin hep geliştiğini gördük. Bayan Turner, Duke Üniversitesinden 400 km uzakta benim lâboratuvarımda bulunan Bayan Ownley ile bir telepati haberleşmesine giriştiği zaman, bana yalnız bunu kaydetmek kalıyordu. Gençlik hülyamın bir kısmını gerçekleştirdim sayılır.

1934'te ilk kitabım olan *Olağanüstü Duyular*'ı yayınladığım zaman bir dostum bana:

"Aldığın mektupların sayısı fazlalaşacak." dedi. Gerçekten her yıl binlerce mektup alıyorum. Bugün her seviyedeki insan, bizim araştırmalarımızdan, insanların binlerce yıldan beri dinden beklediği şeyi bekliyor: **insanoğlunun sırrının anahtarını bulmayı!**

Bir gün DDA'yı tamamiyle kontrol edeceğimizden ümit kesmiyoruz. Fakat şimdilik kolayca kontrol edilebilen denemelerle yetinmeliyiz.

İnsanların beşte birinde bir telepati kuvveti olduğunu tecrübelerimizle biliyoruz. Herkeste böyle bir kuvvet bulunduğunu zamanla göreceğiz veya onlardaki bu kudreti keşfedeceğiz.

Şimdilik en akıllıca hareket elimizdeki olaylarla yetinmektir. Onlar bile yeter derecede şaşırtıcıdır ve bize klâsik psîşikte "Radyoaktivite"nin yarattığı ihtilâl benzer bir ihtilâl vadetmektedirler. ■

BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU

**Lütfen Sorularınız ve Düşüncelerinizle
Yayınlarımıza Siz de Katılın. Yeni
Çağ'ın Frekansında Buluşalım.**

DİNLEYİNİZ • DİNLETİNİZ

META FM

105.6

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 43

24.4.1964

Istırap Hâli

“Bilgi edinmede, esas itibarıyla ıstırap yoktur. Bilgi ediniş, ruhun aslî meşgalesidir. Sizlerin bu meşgaleleriniz, daha evvelkilerin zarurî bir neticesi olarak, sizleri muhtelif plânlar içine bölmüştür. Her plânın kendine has bir muhiti ve müessiriyeti vardır. Bu umumî olarak böyledir. Hususî olarak ise; her insan, esas itibarıyla dört plân içinde bulunur.

Birincisi: Kendi şuur plânı. Bu plân, özünden itibaren, en son saniyesine kadar bütün muhtevaları içine alır.

İkincisi: O varlığın obje ile temasından hâsıl olan bir plândır.

Üçüncüsü: Kendisi ve objenin, müştereken, dahilinde oldukları bir mekânın tesirleri altında oluşudur.

Dördüncüsü: İçinde bulunduğu sistemin bağlı olduğu âlemdir.

Bu dörtlü ayrımı, âlemi nazarı itibara almazsanız, teslis tarzında düşünebilirsiniz. İşte yukarıdaki kısa izahatımızca, şu netice çıkartılabilir: Bilgi iktisabındaki ıstırap, bu ilk üç plânın karşılıklı tesirleşmesinden hâsıl olan bir hâldir. İstırap yoktur, hâl vardır. Bugün içinde bulunduğunuz hâl, sizi, daha doğrusu kendinizi, mesut addetmenize kâfidir. Fakat gene bir başka zaman, içinde bulunduğunuz hâl sizi bedbaht kılmaya kâfidir. Değişen nedir? Sadece siz, sizin objenizle münasebetiniz. Her ikinizin, sisteminizle olan münasebetinizdir.”

SÖZLÜK

Teslis: Üçleme, trinite

Addetmek: Saymak

İktisap: Edinme, kazanma.

SORUMLULUKLAR

SIK Taşıyıcıları olarak, her birinin farkında olduğu belirli sorumluluklarla donatılmış durumdasınız. Bazılarına, diğerlerini rahatlatma görevi, başkalarına ruhsal aydınlanmayı paylaşma vazifesi verilmiştir. Başka kimseler ise araştırmacı zihni öğretmek zorundadırlar. Yerine getirilecek pek çok vazife sizin o işi yerine getirmeniz içindir, bundan dolayı size, Gezegendeki misyonunuzu sadakatle ve iyi bir biçimde yerine getirmenizi öğütleriz. Bu şekilde ilerleme emin hâle gelir ve Yeni Çağ yayılımı da garanti edilmiş olur.

Daha dikkatli yerine getirilmesi gerekli önemli bir iş de **kendine güven**'in öğretilmesidir. Belirli ihtiyaçlardan habersiz, yani uygun bir fiziksel biçimde fonksiyon yapmaya hazır olmayan sayısız varlık bu gezegende bulunuyor. Onları maddeyle donanmaya zorlayan, İlahî Düzen değildir. İlahî Zihin, kendileri için maddî ihtiyaçları sağlamalarına imkân tanıyan araç ve anlayışla donanması gerektiğini söyler. Bildiğiniz gibi belirli hareket yeteneklerini geliştirdikten sonra bir çocuğu kaşıkla beslemeye devam eden ana baba ya da gözetmen akıllı değildir. Aynı şekilde, bu ihtiyaçları elde etmek üzere HİÇBİR yapıcı çalışma ortaya koymayan kişilere bu maddî araçları sağlamak da, toplumunuz için uygun değildir. Zihin ve bedende tamamıyla hedefi olanlar belirli çalışmadan muaf tutulabilirler. Onların bile faydalı oldukları hissiyatını kendilerine veren belirli yetenekleri olup bunların da geliştirilmeleri gerekmektedir.

Küçük gezegen sakinleri olarak sorumluluğunuz, HER BİRİNİZİN kendi kendine üretken ve böylece kendi kendine güvenen kişiler olmasına neden olacak itilimleri ve eğitim ile de uygun araçları temin etmenizdir. Sadece bu şekilde davrananlar kendilerine, Gezegenel Sisteme ve daha büyük EVREN'e faydalı olabilirler.

İhtiyacı olana maddî refah sağlayan Dünya gezegenindeki mevcut sistemin eksikliği, uygun şekilde bir itilimin yokluğudur. Şu andaki uygulama biçimiyle dünyada mevcut sistem Ruh gelişmesini geciktiren iki yıkıcı güç olan tembelliği ve ağırlıklılığı cesaretlendiriyor. İhtiyacı olanın düşünülmesi iyidir, fakat **bu sistemde bir**

denge bulunmalıdır. Her bir kişinin, dünyasal varlıkların tayin edilmiş sorumluluklarında etkin ve paylaşıcı olacak şekilde Gezegenin verimli vatandaşları olma ARZU'sunu geliştirmesi de cesaretlendirilmelidir. Yıllardır, belirli kişilerin, sorumluluktan uzak ve bazı lüks şeyler alırlarken etkinlik dışı bir hayat sürdürmeleri kolay olmuştur. Sayısız çocuk, bu tür yaşama doğmuştur ve onlar da bencilliğin ağırlıklı davranışlarını geliştirmektedirler. Böyle varlıkları eğitmek ve onlara sorumluluk duygusu ve kendine güveni öğretmek kolay şey değildir fakat gezegene denge ve ahengi yeniden kazandırmak için yeniden eğitim sürecini kullanmak önemlidir. Bırakın BÜTÜN varlıklar kendi ihtiyaçlarını kazansınlar. Bırakın herkes kendine yeterli olma İSTEĞİ ile harekete geçirilsin. Şu anda başkasının çalışmasıyla hayatta kalanların üretken hâle geleceği ve kendi hayatlarını kazanacağı sayısız çalışma ve eğitim programı oluşturulabilir.

Sizler, varoluşun geçiş dönemindedesiniz dostum. Eğer İlahî Plân 30-40 yılda tamamlanacaksa pek çok değişiklik meydana gelmelidir. (Not: Bu Tebliğ, 1970 sıralarında alınmıştır. Bu ifadeden 27 yılın tamamlandığını çıkarabiliriz.) **ışık Taşıyıcıları olarak insanları ruhsal olarak uyandırmak mukadderindedesiniz.** Onarım programına doğru bu BİRİNCİ adımdır. Şayet "uyanlar" gezegenin bu gerçek rolüne uyanınca, fiziksel sorumluluklarının da gezegenel sisteme önemli bir katkısının olduğu anlayışına varacaklardır. Anlıyor musunuz? Öyleyse daha fazla vakit kaybetmeyin, meditasyon yapın ve İlahî Enerji Işınlarını, en çok ihtiyaç duyulan yerlere gönderin. İnsanları yeniden eğitmek ve "ruhsal tomurcuk"larını **canlandırmak için insanların arasında çalışın.** Karanlığı gördüğünüz yerde Aydınlığı paylaşın. İnsanın gelişimi, kendine güven ve kendine saygı hakkındaki görüşlerinizi otorite sahibi insanlara ifade edin.

Bunlar acil zamanlardır; gündüz düşleri, beyhude davranışlar ve sonuçsuz kuramsallıkla hiçbir an boşuna geçirilmemelidir. İlahî Zihin'e göre **HAREKET EDİN ve Gezegeni tam Uyumlu Denge'ye getirecek Kozmik Akış'ın takipçisi olun.** ■

*New Age Teachings (Yeni Çağ Öğretileri)
Ocak/ Şubat 1995, Çev.: Cengiz CEVRE*

iÇiMiZDEKi ÖZGÜRLÜK SAVAŞI

Daralmış bir çerçeve içerisinde kalan zihin, gözlem yetersizliği ve peşin hükümlerden kurtulmadıkça, sürekli kısır döngülü zihin faaliyetleri yaşayarak bir türlü kendi sorunlarını aşamaz.

Esen TÜNERİ

GNSAN varlığı, dış görünümüyle fiziksel bir yapıya sahiptir. Ancak bu görünüm yeryüzü imkânlarından yararlanarak tezahür eden ruhsal varlığının görünürdeki şeklidir. Bir varlık ruhsal olmanın yanı sıra bir bedene enkarne olarak bulunduğu fizik ortamda, fiziksel ve deneysel bir hayatı sürdürmek zorundadır. Dolayısıyla, nefesine ve madde-nin cazibesine kapılarak yeryüzü ortamına fazlaca bağlanma nedeniyle, hayatın, sadece bir bedene sahip olarak, doğumla başlayıp ölümle sona ermekten ibaret bir süreç zannedilmesi doğaldır. Çünkü varlık, ortam gereği şuuru karartılmış hâldedir ve deneyimlerinde sağlıklı sonuçlara varabilmesi için, madde ortamının şartlarından ancak bu şekilde yararlanabilmektedir.

Oysa, dünya ortamına olan tüm bağıllıklar ne kadar güçlü olurlarsa olsunlar, biz insanlar, ruhsal varlıklar olmaktan bir an bile ödün veremeyiz. Ruhsal hüviyetimiz daima fiziksel durumumuzu etkisi altında bulundurabilecek güçtedir. Aslında dışsal yaşananlar da, içsel yaşananların bir ifadesidir. Yani **bizler, hem iç hem de dış yapımızla çeşitli hayatlar yaşayan varlıklarız.**

Dış hayatımızı, içinde bulunduğumuz ortamın şartları içerisinde sürdürürüz. Sahip olduğumuz sosyal çevre, sorumluluklarımız ve davranışlarımız, yememizden içmemize kadar her türlü ihtiyaçlarımız ve sorunlarımızın giderilmesi gibi, yaptığımız tüm çabalarımız dış hayatımızı idame ettirir. Birbirimizle olan sosyal ilişkiler,

İç özgürlük nefsin karşısında güçlü olduğukça ortaya çıkmaktadır.

aile hayatında, çalışma hayatında yarattığımız ortak alanlar, sayısız çeşitlilikteki yaşam biçimleri, dışsal hayatımızın dış görünümüne dayanan değerlendirmelere açık durumumuzdur. Bu nedenle, **kişisel veya toplumsal herhangi bir sorunla karşılaştığımızda, çözümü görünürde, akla yatkın olan dışsal çarelerde arıyoruz.** Kişisel en küçük bir sorun dahi, kusuru daima kendimizin dışındaki kişilerde aramamıza neden olmakta, sorumsuzca özgür bir hayat yaşama isteğini doğurmakta ya da başka herhangi bir uğraş ile meşgul olmaya yönlendirmektedir. Esas sorunun kendimizle alakalı olup olmadığı sorusu aklımıza gelmediği için, içsel durumumuzun sorunlarına karşı duyarsız kalıyoruz, gerçek hâlimizi yarılgılar aracılığıyla örtmeye çalışıyoruz.

Thomas'ın İncili adlı kitapta İsa'nın, "Neden çanağın dışını yıkıyorsunuz? Anlamıyorum musunuz ki, içi yaratan dışı da yaratandır." sözünde anlatmak istediği gibi, görünenin ardında yatan görünmeyen sorunların inkâr edilemez olduklarıdır.

Gerçekte özgür olabilme; ruhsal varlığımızın özgürleşebilmesi, berraklığa kavuşabilmesidir. İnsanın içsel sorunları daima kendisiyle beraberdir. Kişi hangi işle meşgul olursa olsun, herhangi bir iş veya mekân değişikliği ile içsel sorunlarını çözemez. Görünmekte olanların arkasına gizlenen birçok nedenler ve yarattıkları sorunlar, her an bir olay tarzında ortaya çıkmaya hazırdırlar. Arzu edilen yaşam şartları istenilen düzeye erişse bile, karşılaşılabilecek en ufak bir aksilik bütün hayatı alt üst ederek, kişiyi yine kendisine ait aynı sorunları ile yüz yüze getirecektir.

Bu nedenle, gerçek mutluluğu ve gerçek huzuru duyabilmek için, mantali kirlüten meslelere önemle eğilmek gereklidir. İnsanlığın iç kavgaya dönüşen sorunları olması ve dolayısıyla dışta da olumsuzluklar içerisinde kalması, özgürlük kavramının iyi anlaşılmasındandır.

İlâhî yasaları yeterince tanıyamamak, - bu bilgisizlikten dolayı- pek çok zorlanmaları meydana getirdiği gibi, bizlere de akla gelmeyen aksilikler tarzında yansır.

İçsel varlığımızı dile getiren içsel hâllerimizin analizini ancak yine kendimiz yapabiliriz. Neleri istiyoruz, hangi duygular bize hâkim olmaktadır; karşı-

za çıkan durumlarda neler düşünüyor ve neler hissediyoruz? İçimizde yaşadığımız bu duygusal savaşta, duygusal hâllerimiz mi bizi yönetiyor, yoksa onları tanıyarak içsel durumumuza mantıksal bir açıklık mı kazandırıyoruz? İçimizdeki "ben", nefsinin seven bir ben mi, yoksa o anı değerlendirerek vicdanî yola başvurabilen, ne yaptığını araştıran, daha da doğrusunu yapmaya çalışan bir "ben" mi? Bu soruları kendimize daima sormalyız. Çünkü gerçek yolunda doğru olanı göstererek rehberlik edebilecek etken, insanın yine kendi vicdanıdır.

İnsanın kendisiyle alâkalı veya kendisinin dışında olan her faaliyeti araştırmasıyla, üzerinde yarattığı çeşitli etkiler o kişinin iç yapısının ne durumda olduğunu fark ettirebilir. Bu yüzden yaşanan her olaya bir imkân gözüyle bakarak onlardan yararlanabiliriz. İsteklerimiz, duy-

gularımız, çevremizde beraber olduklarımız, yaşadıklarımız, yanlışlarımız veya doğrularımız, bunların her biri idraklenmek için birer deney sahalarıdır. Yaşadığımız olaylardan alacağımız her sonuç, kendi yaptıklarımız hakkında, kendi diliyle bize kendimizi hatırlatır.

İÇ VARLIĞIN ESARETİ

Toplumda "iyi insan" olmak veya olmamak kavramı yaygındır. Ancak "iyi insan" olmak- derken, herkes kendi anlayışını sergilemektedir. Bu da değişik anlayışların getirdiği değişik doğrulardır ki, bu tür düşünceler insanda, kendisi dışındaki bütün varlıklardan daha önemli, daha değerli bir şahsiyet olma fikrine yol açar. Kendisinin mutlaka en doğru hareketi yaptığını inanan biri, egoistçe bir anlayış içerisinde. Sadece kendisiyle ve kendi nefsiyle alâkalı tutkularla hemhal olması -dilediğini yapmak gibi bir özgürlük anlayışına sahip olması- gerçekte içsel tutsaklığın bir ifadesidir.

Oysa iç özgürlük, insanın kendi nefsinin olan başlılığından gerektiğinde kolayca sıyrılabilen duruma geldiğinde başlar. İç varlıktaki gelişmeler, doğal olarak dış yaşantı ile alâkalı olan sosyal ilişkileri de düzenler. Yani insan, ruhun maddeye hâkimiyetiyle iç ve dış bütünlüğünü kurarak elde ettiği düzen sayesinde gerçek mutluluğu tadabilir.

İçsel özgürlüğün kazanılması bir eğitim meselesidir. İçsel gelişmede vicdan mekanizmasını çalışır hâlde tutmanın rolü son derece önemlidir. Vicdan, bizim maddî hayata bağlı beşerî vasfımızın çok üstünde çalışan ilâhî bir sistemdir. Maddesel olanaklarla örtülebilmesi imkânsızdır çünkü sürekli uyarıcı ve uyandırıcı etkileri vardır. Vicdanın yüksek tesirleri, kimi zaman yaptığımız işten huzursuzluk duyarak, kimi zaman da işimizdeki tersliklere yol açarak ortaya çıkar. Vicdanın baskısına dayanamayan nefsanî benlik, kendini korumaya geçse dahi,

bu ancak bir yanılgıdan ibaret olacaktır.

Özgürlüğü kısıtlayan sebepleri tanımlama meselesi, hayatlar boyu halledilmeye muhtaç, incelenmeye değer, önemli bir konudur. Bu kısıtlanma, elin kolun bağlı olması şeklinde bir tutsaklık değil, zihinsel seviyede olan bazı kirliliklerden kaynaklanır. Bir insanın mantal düzeyde hapsedilmişliği, pek çok konuda daralmış bir zihniyete, körelmiş, saplantı boyutuna varmış düşüncelere sahip olması ve bunları fark edememesidir. Bunlardan dolayı, gerçekte özgür olabilmesi mümkün değildir. Daralmış bir çerçeve içerisinde kalan zihin, gözlem yetersizliği ve peşin hükümlerden kurtulmadıkça, sürekli kısır döngülü zihnin faaliyetleri yaşayarak bir türlü kendi sorunlarını aşamaz.

Yapılan işler gibi, düşüncelerin niteliği de önem taşır. Özgür bir düşüncede samimiyet, sevgi ve iyi niyet vardır; pozitif tesirleriyle yapıcıdır, yaratıcıdır, genişleyebilir ve aktarılabilir. Egoistçe tasarıları yoktur çünkü düşünce, nefsanî olmaktan uzaklaştıkça değeri artar.

İnsanlar dünyada yaşadıkları sürece, kişiliklerinin savunucusu olmaktadır. Böylece egoizmaya dönük yapay benlikleri güçlenmekte, korkular ve endişeler zihnin faaliyetlerini bulanık hâle getirmektedir. İnsanın kendine güvenini ortadan kaldıran, tedirginlik yaşatan faktör gelecek endişesi ve kendine ait olanları kaybetme korkusudur. Bu yüzden yüzyıllar boyunca adaklar adanmış, falcılara gidilmiş, isteğe göre geleceğe yön verebilmek için büyüler yaptırılmıştır. Tarih boyunca insanlar bu zaaflarının esiri olmuşlardır.

Zihnimizde beliren bu gibi karmaşaları önlemenin en iyi yolu, "ne olacak"ın yerine, "ne olmakta"yı getirebilmektir. Düşüncelerimizde İLKELER'e dayalı bilgilere yer vermedikçe korkulardan kolay kolay kurtulamayız. Hayatın akışına istediğimiz anda isteğimize göre yön veremiyoruz. Çünkü olmakta olan her şey, belli yasaların işleyişine tâbi olarak yönlenmekte ve onların kuralları çerçevesinde, kendi kozmik ihtiyaçlarımızın gereği olarak karşımıza çıkmaktadır. İlahî İrade Yasaları bizim beğenimize göre hareket etmemekte, tam tersine, birtakım zorluklar tarzında belirerek bize işin gerçek yü-

zünü göstermektedir.

Bizim anlamamız ve öğrenmemiz gereken en önemli şey; Sebep-Sonuç Yasası gereği, her varlığın kendine düşen payı olması ve daha önce ekilenlerin biçilmekte olduğudur. Kişi, istemese de, icapların getirdiği bazı sonuçlarla, gerektiği yerde ve gerektiği zamanda karşılaşmaktadır. Dolayısıyla, varlık, görmesi gereken dersler için daha pek çok çaba sarf etmeye zorlanmaktadır. İçimizde olumsuz endişeleri yaşatmak yerine, bu olup bitendeki, bu işleyişteki maksatları anlamaya çalışmaktan başka çaremiz yoktur.

İnsanda gerçekte var olan ruhsal gücün egemenliğini kaybolmuş gibi gösteren ve unutturan, dirençlerdir. Varlığın dış dünyasında eğitim ve geleneklere uymak için edindiği kişisel benlikleri benimsemesi, onu, bu yüce güçten kademe kademe uzaklaştırır. Bir anlamda kaba seviyelere doğru çeker. Gerçekte ise, bu ruhsal güç kaybolmuş değildir. Ancak insan, aynı gücü kazanmak ve gerçek kimliğini bulmak için hayatlar boyu kendisiyle mücadele verir. Saflaşmak, sadeleşmek, verilen bu mücadelenin sonunda erişilebilecek bir mertebedir. Dünya hayatındayken yapılacak olan terkler, insanın git-tikçe bu sonuca doğru yaklaşmasını sağlar.

İç özgürlük; maddeyle sıkı sıkıya olan bağılılıkların, bencilce eğilimlerin, duyarsızlığa yol açan her türlü üstünlük duygularının terkıyla meydana gelir. Terk konusunu incelerken, her varlık kendisinde bulunan benlikler hakkında kolay anlaşılır yönleriyle değil, önünde durmakta iken, bir türlü ona ulaşmak istemediği, zorlayıcı, kibrine dokunan, üzen, canını yakan nedenlere doğru eğilmelidir.

Gerçek anlayışın en acımasız yanı, insanın bilgisizce yaptığı davranış ve düşünceleriyle ortaya çıkan sonuçlardır. İnsan kendisi hakkındaki bilgisini artırdıkça ve yasaları da öğrendikçe, bu sonuçlara karşı daha rahat mücadele verebilir. Kendisinde bulunan dirençleri daha kolay idrak ederek onları terk etme yolunda şuurulu çalışmalar yapabilir.

Özgürlük için sarf edilecek her çaba ve edilecek olan her başarı, hiçbir maddî değerle ölçülemeyecek derecede haz verici büyük bir kazanç olacaktır. ■

FANTOM OTOSTOPÇULAR

FANTOM otostopçular, bir hayalet türüdür. Bu hayalet sınıfı kendi içinde, üç görünüş altında toplanır: ara-

baya binen otostopçular, yolun kenarında sürücüyü yavaşlatmaya veya durmaya zorlar görünen şekiller ve yoldan geçenler tarafından yanından geçilen veya gerçekten çarpılan figürler. Bazen birinci kategorideki otostopçular, yolla ilgili sık ölümlerin meydana geldiği tehlikeli virajlar hakkında bilgi de vermektedirler. Bu tezahürlerin sebebi; bazı eski kaza kurbanlarının sürücüleri uyarmayı istemeleridir.

Otostopçu hikâyelerinin yüksek bir yüzdesinde, kısmen yukarıda belirtilen ikinci tipte, söz konusu hayalet, hayalet raporlarında belirtildiğinden çok daha fazla biçimde fiziksel bir varlık gibi görünmektedir. Yolun üzerindeki figürlerle çarpışma, arabalarda hissedilmektedir veya arabalar yolun üzerinde yatan cesetler üzerinden geçiyormuşçasına sarsılmaktadırlar. Ancak, oldukça şiddetli olan bu çarpışmalara rağmen arabalarda hemen hemen hiç hasar yoktur.

Bay Cedric Davidson-Acres, Malezya'daki bir orman yolunda bir otostopçuyu arabasına aldığı anlatmıştır. Kız

hiçbir şey söylemeden, arabanın arka koltuğuna oturmuş, ancak Bay Davidson-Acres ona doğru döndüğünde kız kaybolmuştu. Daha sonra, bu kız arabasına alan ilk sürücünün kendisi olmadığını öğrenmiştir.

1979'da Roy Fulton, Bedfordshire'daki Stanbridge'de bir otostopçu tarafından durdurulmuştu. Otostopçu arabanın kapısını açtı ve Fulton'un sorularını umursamaz bir şekilde sessizce oturdu. Fulton otostopçuya sigara teklif etmek için arkasına döndüğünde, onun kaybolduğunu görmüş.

Yolların belli kısımları, aynı türden sayısız rapora kaynaklık etmektedir. Tahminen bu açıdan en ünlü yol, İngiltere'nin Kent şehrindeki Blue Hill yoludur. 1965 Kasım ayında iki araba çarpışır, bir tanesinde evlenme arifesi partisinden dönen dört kız vardı. Evlenecek olan kız ve iki arkadaşı ölmüştü. Bu, apaçık bir şekilde belirlenmesi bile Blue Hill Otostopçusunun orijini olmuştur. Bazı raporlar, 10 yaşlarında kaza geçirmiş bir kızın bulunduğunu söylemektedir; bu, gelin olacak yaşta bir kız değildir. Bu iki olay arasında bir uzlaşma sağlayacak açıklamaların peşinde olan araştırmacılar, bu raporları incelemeye devam etmektedirler.

Kent Messenger gazetesini, 9 Eylül 1968'de bir kızın bir araba tarafından yoldan alındı-

ğini ve kızın (1965'teki olayda partinin yapıldığı yer olan) Maidston'a gitmek istediğine dair bir haber yayınlamıştır. Bu iddiayla ilgili görüşme yapılabilecek hiç kimse ortaya çıkmamıştır, bu da, kazaya dayandırılarak oluşturulmuş bir efsane yaratma girişimi olabilir.

1974'te, Maurice Goode-nough 10 yaşlarında küçük bir kız çarpar. Adam kızını alıp yolun kenarına götürmüş ve onu bir battaniyeye sarmış ve gidip polise haber vermiştir. Olay yerine döndüklerinde, çevrede hiç kimse yoktu ve battaniye de boştu, ortada yaralı bir kız görünmüyordu.

8 Kasım 1992'de Ian Sharpe, keserlelerin altına giren bir kızını ezdiğini sanmıştı; hiç kimse yoktu halbuki.

Christopher Dawkins, Kent Messenger gazetesinde 27 Kasım 1992'de haber olan, benzer bir karşılaşma yaşamıştır.

Somerset'teki Taunton yakınlarındaki A38 yolu ve Warminster'ın yakınlarındaki Frome-Nunney gibi yollar, sık sık tekrarlanan kazaları ünlüdür. Eğer hayaletler başkaları tarafından görülebiliyorsa, sürücüler tarafından da görülmeleri son derece doğaldır. Ancak otostopçu hikâyeleri bundan çok daha fazlasını içermektedir.

İyi şekilde araştırılmış hikâyelerde, hayalet otostopçu raporları somut özellikleri ile dikkat çeker. Örneğin bir otostopçu, yaşarken yaşadığı yerin adresini (anne babasının sağladığı fotoğraflarından tanıktan tarafından teşhis edilerek) vermiş ve bu hayalet, bir araba kazasında ölmüştü. ■

(R.M notu: Türkiye'de geçen böyle bir vaka dergimizin Eylül '96 sayısında, sayfa 30'da yer almıştır.)

World's Greatest Unsolved Mysteries adlı kitaptan çeviren: BURAK ERKER

KİTAPLAR ARASINDA

EŞZAMANLILIK

Bilim, Mit ve Kozmik Şakacı

Kitabın adı / Orijinal adı
EŞZAMANLILIK / SYNCHRONICITY

Yazan / Çeviren

Allan Combs-Mark Holland / Cüneyt Kurdoğlu

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

224 sayfa, 1997

Fiyatı: 800.000 TL.

RUH ve MADDE YAYINLARI

P.K.9 80072 Beyoğlu-İSTANBUL

İnsanoğlunu binlerce yıldan beri şaşırtan, artık kanıtlanmış duyular dışı algılamalardan daha gizemli bir olgu vardır. Bu, bizlere hem imkânsız görünen ama aynı zamanda anlamlı gelen birbirleriyle bağlantısız iki sonucun görünüşteki tesadüfi buluşmasıdır. Ünlü psikolog Jung, zaman ve sebep-sonuç zincirlerine ait geleneksel determinist fikirlerin açıklayamadığı bu anlamlı rastlantılar için "eşzamanlılık" terimini ortaya koymuştur. Jung, büyük kuantum fizikçisi Wolfgang Pauli ile birlikte çalışırken, bu tesadüfleri açıklamak için zihin ve maddeyi, bilim ve ruhu da işin içine katmıştır.

Tesadüf diye bir şey yoktur. Bu, temelde insanoğlunun açıklamakta aciz ve güçsüz kaldığı olaylar ve tezahürler için uydurmuş olduğu bir kelimedir. Dünyada ve evrende var olan her şey, birbirleriyle çok derin boyutlarda bağlantılıdır ve daima birbirleriyle etkileşim hâlinindedir. Kendi kendini yöneten ve organize eden bir evrende bundan daha doğal bir nitelik de olamaz zaten.

Mikrokozmosla makrokozmos arasında görünmeyen bir geribesleme sistemi ve koordinasyon var. Görünenler ile görünmeyenlerin yaratmış olduğu varoluş düzenleri daima kozmik yasalar dahilinde oluşumlarını sürdürür. Varlıkların istek ve ihtiyaçlarının belli noktalarda birbirleriyle kesişmesi daima bir olasılık içindedir. Evrende "olamaz" diye bir şey yoktur çünkü bu bir sınırlı düşüncenin ifadesidir. Evren "olabilir" özelliğine sahip bir sistemler ve varlıklar düzeniğidir. Ve bu şekilde sonsuz bir olasılık denizine sahiptir. Bizler holografik bir okyanusta yüzen balıklar misali, birbirimize kozmik bir okyanusla bağlıyızdır.

Eşzamanlılık, "tesadüf" kelimesinden daha insaflı bir terim olup, varlıklar arasındaki kopukluğun değil, bütünlüğün o sevinç veren atmosferini yansıtmaktadır. Eser, günlük yaşamımızda çok ayrıntılı örnekleri bilimsel ve psikolojik teorilerle desteklemekte, zihinsel esnekliğimize katkıda bulunmaktadır. ■